

Sách Giê-rê-mi-a (Nhóm Phiên dịch CGKPV)

Sách Giê-rê-mi-a (Gr 1,1-52,34)

1 Đây là những lời của ông Giê-rê-mi-a, con ông Khin-ki-gia-hu, thuộc hàng tư tế ở A-na-thốt trong đất Ben-gia-min. **2** Những lời này, ĐỨC CHÚA đã phán với ông từ năm thứ mười ba triều vua Giô-si-gia-hu ; vua này là con vua A-môn và là vua Giu-đa, **3** qua triều vua Giô-hô-gia-kim là con vua Giô-si-gia-hu và là vua Giu-đa, cho đến cuối năm thứ mười một triều vua Xít-ki-gia-hu ; vua này cũng là con vua Giô-si-gia-hu và là vua Giu-đa, tới khi Giê-ru-sa-lem bị phát lưu vào tháng thứ năm.

4 Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng :

5 "Trước khi cho người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người ;
Ta đã biết người ;
trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hoá người,
Ta đặt người làm ngôn sứ cho chư dân."

6 Nhưng tôi thưa : "Ôi ! Lạy ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng, con đây còn quá trẻ, con không biết ăn nói !"

7 ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Đừng nói người còn trẻ !

Ta sai người đi đâu, người cứ đi ;
Ta truyền cho người nói gì, người cứ nói.

8 Đừng sợ chúng, vì Ta ở với người để giải thoát người",
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

9 Rồi ĐỨC CHÚA giơ tay chạm vào miệng tôi và phán :

"Đây Ta đặt lời Ta vào miệng người.

10 Coi, hôm nay Ta đặt người đứng đầu các dân các nước,
để nhỏ, để lật, để huỷ, để phá, để xây, để trồng."

11 Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : "Giê-rê-mi-a, người thấy gì ?" Tôi thưa : "Tôi thấy một nhánh ' cây canh thức '." **12** ĐỨC CHÚA liền phán với tôi : "Người thấy đúng, vì Ta đang canh thức để thi hành lời Ta."

13 Lại có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : "Người thấy gì ?" Tôi thưa : "Tôi thấy một cái nồi sôi sùng sục, mặt nồi từ phía Bắc nghiêng xuống." **14** Và ĐỨC CHÚA phán với tôi :

"Từ phía Bắc tai hoạ sẽ ập xuống mọi cư dân xứ này ;

15 vì đây Ta kêu gọi tất cả các dòng tộc thuộc các vương quốc phía Bắc, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

Chúng sẽ đến, và mỗi dân sẽ đặt ngai của mình tại lối vào các cổng Giê-ru-sa-lem ;
từ phía tường thành sẽ bị chúng phá đổ,
tất cả các thành khác của Giu-đa cũng vậy.

16 Ta sẽ tuyên án phạt cư dân xứ này,
lên án mọi hành vi gian ác của chúng,
vì chúng đã bỏ Ta, đã đốt hương kính các thần khác
và đã sục lay những sản phẩm tay chúng làm ra.

17 Còn người, người hãy thất lưng.
Hãy chỗi dậy ! Hãy nói với chúng
tất cả những gì Ta sẽ truyền cho người.
Trước mặt chúng, người đừng run sợ ;
nếu không, trước mặt chúng,
chính Ta sẽ làm cho người run sợ luôn.

18 Nay, hôm nay, chính Ta làm cho người nên thành tri kiên cố,
nên cột sắt tường đồng chống lại cả xứ :
từ các vua Giu-đa đến các thủ lãnh,
các tư tế và toàn dân trong xứ.

19 Chúng sẽ giao chiến với người, nhưng sẽ không làm gì được,
vì -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA-
có Ta ở với người để giải thoát người."

21 Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi :

2 Hãy đi mà thét vào tai Giê-ru-sa-lem như sau :
ĐỨC CHÚA phán thế này :

Ta nhớ lại lòng trung nghĩa của người lúc người còn trẻ,
tình yêu của người khi người mới thành hôn,
lúc người theo Ta trong sa mạc,

trên vùng đất chẳng ai gieo trồng.

3 Bây giờ Ít-ra-en là của thánh thuộc về ĐỨC CHÚA, là phần hoa lợi đầu mùa của Người ; tất cả những ai ăn lạm vào đó đều phạm lỗi, chúng phải mang tai mắc hoạ, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

4 Hỡi nhà Gia-cóp và mọi dòng tộc nhà Ít-ra-en, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA.

5 ĐỨC CHÚA phán như sau : "Cha ông các người đã thấy Ta bất công ở chỗ nào mà chúng lại rời bỏ Ta để bước theo thần hư ảo, và chính chúng trở thành hư ảo ?

6 Chúng cũng chẳng thêm hỏi : 'ĐỨC CHÚA ở đâu ?

Đấng đã đưa chúng ta từ đất Ai-cập đi lên, Đấng dẫn bước chúng ta trong sa mạc, trong miền đất cằn cỗi, trong nơi cát lún, trong miền đất khô cháy và tối tăm, miền đất không người lai vãng, chẳng ai cư ngụ, Người ở đâu rồi ?'

7 Ta đã đưa các người vào miền đất xanh tươi để các người được ăn hoa trái thổ sản của nó. Nhưng một khi vào rồi, các người đã làm như nhóp đất của Ta, và biến gia sản của Ta thành đồ ghê tởm.

8 Hàng tư tế cũng chẳng thêm hỏi : 'ĐỨC CHÚA ở đâu ?'

Các chuyên viên Lễ Luật chẳng biết đến Ta, các mục tử thì chống lại Ta, còn ngôn sứ lại nhờ Ba-an mà tuyên sấm, chúng đi theo những thần vô tích sự.

9 Bởi vậy, Ta sẽ còn tố cáo các người, -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA-, tố cáo con cái các người nữa.

10 Các người cứ qua đảo dân Kít-tim mà xem, cứ sai người đi Kê-đa để tìm hiểu kỹ và xem có đời thuở nào như thế chẳng ?

11 Có dân nào lại đánh đổi thần minh của mình - mà những thứ đó lại chẳng phải là thần minh ?

Thế mà dân Ta đã đánh đổi vinh quang của nó đi lấy cái vô tích sự !

12 Nay trời, hãy kinh khiếp về chuyện đó, hãy run sợ cho hồn xiêu phách lạc, -sấm ngôn của ĐỨC CHÚA,

13 vì dân Ta đã phạm hai tội : chúng đã bỏ Ta là mạch nước trường sinh để làm những hồ nứt rạn, không giữ được nước.

14 Ít-ra-en có phải là nô lệ hay gia nhân không, thế mà sao nó lại bị người ta cưỡng đoạt ?

15 Những con sư tử đã gầm gừ đe dọa nó, chúng rống lên, biến xứ sở nó thành chốn hoang vu, thiêu huỷ đô thị nó, không còn người cư trú nữa.

16 Cả con cháu Nốp và Tác-pan-khét cũng cạo trọc đầu người.

17 Chẳng phải chính người đã gây nên điều ấy, vì đã bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người, khi Người dẫn người trên đường người đi đó sao ?

18 Và bây giờ, người đi Ai-cập uống nước sông Si-kho, thì nào được ích chi ?

Người đi Át-sua uống nước Sông Cả, thì nào có lợi gì ?

19 Sự gian ác của người phải sửa trị người, hành vi phản bội của người sẽ trừng phạt người.

Người phải biết, người phải thấy rằng : lìa bỏ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của người, không còn kính sợ Người, thì thật là xấu xa và cay đắng

- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh là Chúa Thượng.

20 Phải, từ lâu rồi, ách đè lên người, người bẻ gãy, xiềng xích trói buộc người, người giật phăng ; người còn dám nói : "Chẳng làm tôi ai cả !" Thế rồi, trên khắp các đồi cao, dưới mọi lùm cây rậm, người uốn mình như một con điếm.

21 Còn Ta, Ta đã trồng người như cây nho hảo hạng,
cây nho thuần chủng.
Sao người lại thoái hoá thành những cành nho tạp chủng ?

22 Người có dùng thuốc mà thanh tẩy người,
có cho nhiều xà bông máy đi nữa
thì trước nhan Ta, vết tội của người vẫn sờ sờ ra đó
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng.

23 Làm sao người nói được :
"Tôi đâu bị nhớ ứ ? Tôi đâu chạy theo thần Ba-an ?"
Cứ nhìn đường người đi trong thung lũng
rồi sẽ biết người đã làm gì.
Con lạc đà cái non dại chạy lảng xăng khắp mọi nẻo đường,

24 con lừa cái hoang quen thói trong sa mạc
nổi cơn thèm khát lên, thờ hỗn hà hỗn hển.
Chúng động cốn của nó, ai mà ghìm được ?
Muốn tìm kiếm nó, đâu khó nhọc gì,
cứ đến thán của nó là gặp được nó thôi.

25 Coi chừng chân mắt dếp, họng bồng khô !
Nhưng người nói : "Vô phương !
Tôi trót yêu ngoại kiều, tôi sẽ đi theo họ."

26 Kẻ trộm xấu hổ khi bị bắt thế nào,
con cái nhà Ít-ra-en cũng thẹn thùng như vậy.
Tất cả bọn chúng cùng vua chúa và thủ lãnh,
tư tế và ngôn sứ đều xấu hổ thẹn thùng,

27 vì đã nói cùng khúc gỗ : "Ngài là cha của con",
đã thưa với cục đá : "Ngài là mẹ sinh ra con."
Quả thế, thay vì quay mặt, chúng quay lưng lại với Ta.
Nhưng lúc gặp tai hoạ, chúng lại nói : "
Xin Ngài trở dậy cứu thoát chúng con !"

28 Đâu cả rồi, các thần của người, các thần người đã làm ra ấy ?
Chúng trở dậy đi nào
nếu chúng cứu được người lúc người gặp tai hoạ.
Vì, Giu-đa hỡi,

người có bao nhiêu thành thì cũng có bấy nhiêu thần.

29 Sao các người dám tranh tụng với Ta ?
Các người đều phản bội Ta hết thảy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

30 Ta đã đánh phạt con cái các người, nhưng đâu có ích gì :
chúng chẳng tiếp thu lời sửa dạy.
Gươm của các người đã làm thịt các ngôn sứ khác nào sư tử phá tan hoang.

31 Và các người, thế hệ hôm nay,
hãy ngắm xem lời ĐỨC CHÚA phán dạy :
"Đối với Ít-ra-en, phải chăng Ta đã là sa mạc hay đất đai cằn cỗi tối tăm ?"
Thế mà sao dân Ta lại nói : "Chúng tôi muốn tự do
chứ không còn đến với Ngài nữa ?"

32 Hỡi có trinh nữ nào quên được đồ trang sức,
hay có cô dâu nào bỏ được chiếc thắt lưng ?
Thế mà dân Ta lại quên Ta đó, quên Ta tự thuở nào.

33 Thật, người đã khéo vạch đường mở lối để tìm kiếm yêu đương.
Cho nên cả những chuyện gian tà, người cũng từng quen thói.

34 Ngay trên tà áo người, cũng thấy máu người nghèo vô tội,
dù người chẳng bắt gặp họ khoét vách đục tường.
Với những chuyện như thế
35 mà người vẫn bô bô : "Tôi hoàn toàn vô tội."
Bằng chứng là Người không trút cơn giận trên tôi."

Này Ta kết án người
bởi vì người dám nói : "Tôi hoàn toàn vô tội."

36 Sao người thay lòng đổi dạ quá dễ dàng như thế ?
Như đã xấu hổ vì Át-sua, người sẽ xấu hổ vì Ai-cập :

37 Từ nơi đây, người sẽ ôm đầu ra đi.
ĐỨC CHÚA đã loại trừ những kẻ người nương tựa ;

đi với chúng, người sẽ chẳng thành công !

3 1 Nếu một người đuổi vợ
và bà này bỏ đi, làm vợ một người khác, thử hỏi

:

người chồng cũ có trở lại với bà ta nữa không ?
Vậy, phải chăng đất kia đã chẳng hoàn toàn ra ô

uế ?

Và người, người đã đang điếm với bao nhiêu
tình nhân,
lại còn mong trở về với Ta nữa ! - Sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA.

2 Ngược mắt lên các đồi trọc mà xem
có nơi nào người đã chẳng trao thân cho người
khác !

Người ngồi đợi chúng bên vệ đường
như tên Ả-rập ngồi rình trong sa mạc.
Người đã làm cho xứ sở ra ô uế
vì những chuyện điếm đàng và gian ác của
người.

3 Cho nên đến mùa, không có mưa,
cuối mùa, mưa cũng chẳng thấy.
Và người cứ mặt dạn mày dày như con đĩ,
mà chẳng biết xấu hổ là gì.

4 Từ bây giờ, người lại không xưng hô với Ta thế
này sao :

"Ngài là thân phụ của con,
là lang quân của con thuở thanh xuân ấy ?"

5 Lẽ nào Người giận đến muôn đời,
lẽ nào Người chấp nê mãi mãi ?

Nói vậy rồi, người tiếp tục làm điều gian ác, vì
người vốn lì lợm.

6 ĐỨC CHÚA phán với tôi dưới thời vua Giô-si-gia-hu :
Điều Ít-ra-en phản bội đã làm, người có thấy không ? Nó
đi khắp các núi cao, đến dưới mọi lùm cây rậm mà đang
điếm. **7** Ta tự bảo : "Làm tất cả những chuyện đó rồi, nó
sẽ trở về với Ta" ; nhưng nó đâu trở về. Và con em bất
tín bất trung của nó là Giu-đa đã thấy như vậy. **8** Nó đã
thấy : cũng vì tất cả những vụ ngoại tình mà Ta đã trao
giấy ly hôn cho con chị là Ít-ra-en phản bội và đuổi đi.
Thế mà con em bất tín bất trung của nó là Giu-đa cũng
chẳng sợ, cứ tiếp tục đang điếm. **9** Nó đang điếm trơ

trên như vậy, nên đã làm cho xứ sở ra ô uế ; nó đã
ngoại tình với loài gỗ đá. **10** Đến thế rồi mà Giu-đa, con
em bất tín bất trung của nó, vẫn cứ giả dối, chưa hết
lòng trở về với Ta, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

11 Rồi ĐỨC CHÚA phán với tôi : Ít-ra-en phản bội,
nhưng vẫn còn công chính so với Giu-đa bất tín bất
trung. **12** Hãy đi, hô lên cho miền Bắc nghe những lời
này :

Trở về đi, hỡi Ít-ra-en phản bội - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA !

Ta sẽ không nghiêm nét mặt với các người nữa,
vì Ta giàu lòng xót thương - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA -

và Ta không giận dữ mãi đâu.

13 Có điều là tội người, người phải biết :
người đã xúc phạm đến ĐỨC CHÚA, Thiên
Chúa của người,

khi lang bạt khắp các nẻo đường
tìm kiếm ngoại kiều dưới mọi lùm cây rậm ;
còn tiếng Ta gọi, các người chẳng thềm nghe,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

14 Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA : Trở về đi, hỡi lũ con
phản bội, vì Ta vẫn là chủ các người. Ta sẽ lấy của các
người mỗi thành một người, mỗi thị tộc hai người, và
đưa về Xi-on. **15** Ta sẽ cho các người những mục tử
đẹp lòng Ta ; chúng sẽ khôn ngoan sáng suốt chặn dất
các người. **16** Khi các người tăng số và phát triển trong
xứ, thì lúc ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - người ta sẽ
không còn nói đến Hòm Bia của ĐỨC CHÚA nữa,
không còn lưu tâm, không nhớ tới, chẳng nuôi tiếc, cũng
chẳng làm lại nữa. **17** Thời ấy, Giê-ru-sa-lem sẽ được
gọi là "Ngai toà của ĐỨC CHÚA", và mọi dân tộc sẽ
nhân danh ĐỨC CHÚA quy tụ tại Giê-ru-sa-lem ; chúng
sẽ không còn sống buông thả theo lòng dạ xấu xa ngoan
cố của mình nữa. **18** Những ngày ấy, nhà Giu-đa sẽ đến
với nhà Ít-ra-en, rồi chúng sẽ cùng nhau từ đất Bắc tiến
về đất Ta đã ban cho tổ tiên chúng làm gia nghiệp. Tiếp
bài thơ về việc trở lại với Chúa

19 Ta đã nói : Có cách nào để Ta đặt người trong
hàng con cái ?

Ta sẽ ban cho người một miền đất hoan lạc
làm phần gia nghiệp cao quý nhất giữa chư dân.

Ta đã nói : người sẽ gọi Ta : "Cha ơi !"

Và người sẽ không lìa xa Ta nữa.

20 Thế nhưng, người đàn bà thất trung với bạn
mình làm sao,

thì, hỡi nhà Ít-ra-en, các người cũng thất trung
với Ta như vậy,

- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

21 Người ta nghe tiếng kêu trên các đồi trọc :
tiếng con cái Ít-ra-en khóc lóc van nài,
vì chúng đã đi trạch đường lối,
đã bỏ quên ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của mình.

22 - Trở về đi, hỡi lũ con phản bội,
Ta sẽ chữa lành tội phản bội của các người !
- Nay chúng con đây, chúng con đến với Ngài,
vì Ngài là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng
con.

23 Thật ra, các đồi cao chỉ là trò dối trá,
cảnh ồn ào huyền ảo trên núi non cũng vậy.
Thật ra, chỉ nơi ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của
chúng con,

Ít-ra-en mới có ơn cứu độ.

24 Công lao của tổ tiên chúng con, Thần Ô Nhục
đã ngốn hết,
ngay từ thời niên thiếu của chúng con,
ngốn cả chiên bò, cả con trai con gái các ngài.

25 Chúng ta đành chịu nằm vùi trong nỗi ô nhục
của mình thôi,
chịu cho nỗi thẹn thùng phủ lấp !
Vì, cũng như tổ tiên chúng ta,
chúng ta đã xúc phạm đến ĐỨC CHÚA
từ thời niên thiếu cho tới ngày nay ;
chúng ta đã chẳng nghe theo tiếng ĐỨC CHÚA,
Thiên Chúa của chúng ta.

4 1 - Nếu người trở về, hỡi Ít-ra-en, - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA -,
nếu người trở về với Ta,
nếu người loại bỏ khỏi mặt Ta các thần ghê tởm
và không còn đi lang bạt,

2 nếu người kêu : "ĐỨC CHÚA hằng sống"

mà thề cách trung thực, ngay thẳng và công
chính,

thì chư dân cũng sẽ lấy danh Người mà cầu
phúc cho nhau ;

và nơi Người, chư dân cũng sẽ hãnh diện.

3 Vì ĐỨC CHÚA phán thế này với người Giu-đa
và Giê-ru-sa-lem :

Vỡ đất hoang đi và đừng gieo vào gai góc !

4 Hỡi người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem,
hãy cắt bì để thuộc về ĐỨC CHÚA, hãy cắt bì
lòng dạ các người ;

nếu không, cơn giận của Ta sẽ bùng lên như
lửa.

Vì những việc gian ác của các người,
cơn giận ấy sẽ thiêu đốt mà không ai giúp tắt
được.

5 Tại Giu-đa, hãy công bố, tại Giê-ru-sa-lem, hãy
loan tin,

nói đi, rúc tù và trong khắp xứ.

Hãy lớn tiếng la lên : tập hợp lại !

Nào tiến lên, chúng ta chiếm lấy các thành kiên
cố.

6 Giương cờ lên hướng về Xi-on.

Trốn đi, đừng đứng lại,

vì từ phương Bắc Ta sẽ giáng xuống một tai
hoạ,

một thảm hoạ gớm ghê.

7 Sư tử đã chồm lên từ bụi rậm, kẻ sát hại chư
dân đã lên đường

rời khỏi nơi nó ở, để biến xứ sở người thành

chốn hoang tàn.

Các thành trì của người sẽ đổ nát, chẳng còn ai
trú ngụ.

8 Bởi thế, hãy quần vải thô vào người, than khóc
đi, kêu gào lên,

cơn thịnh nộ của ĐỨC CHÚA sẽ chẳng buông

tha chúng ta đâu !

9 Trong những ngày ấy - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA -

vua sẽ phải kinh hồn, thủ lãnh cũng bạt vía,
tư tế hốt hoảng, ngôn sứ bàng hoàng.

10 Chúng tôi nói : "Ôi, lạy ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng,
quả thật Ngài đã gạt gẫm dân này và Giê-ru-sa-lem.

Ngài từng nói : ' Các người sẽ được bình an ',
thế mà gương lại đã thọc vào cổ !"

11 Bây giờ thiên hạ sẽ nói với dân này và Giê-ru-sa-lem :

từ các đồi trọc trong sa mạc
gió nóng sẽ thổi đến con gái dân Ta
không phải để rê, không phải để sảy.

12 Một cơn gió cực mạnh thổi đến theo lệnh Ta,
bây giờ chính Ta sẽ tuyên án kết tội chúng.

13 Nay nó ùn ùn kéo lên như mây, xe của nó khác
nào vũ bão,

ngựa của nó lẹ hơn phượng hoàng.
Khốn cho chúng tôi, chúng tôi chết mất !

14 Hỡi Giê-ru-sa-lem,
hãy tẩy rửa lòng người sạch mọi gian tà để
được ơn cứu độ.

Đến bao giờ lòng người còn ấp ủ những tư
tưởng hư đốn ?

15 Từ vùng Đan có tiếng đồn, từ núi Ép-ra-im có tin
dữ.

16 Hãy nhắc cho chư dân nhớ điều này,
hãy đưa tin về Giê-ru-sa-lem :
Từ miền đất xa xôi, quân thù đang tiến đến.
Chúng sẽ vây hãm thành,
sẽ hò hét tấn công các thành thị Giu-đa.

17 Như những kẻ canh giữ đồng ruộng,
chúng vây hãm Giê-ru-sa-lem,
bởi vì nó đã phản bội Ta, - sấm ngôn của ĐỨC

CHÚA.

18 Các hành vi cử chỉ của người
đã gây nên cho người những điều này.

Tại họa người phải chịu là thế đó :
Cay đắng thật, cay đắng tận tâm can !

19 Ruột gan tôi, ôi ruột gan tôi, đau quá chừng quá
đổi.

Trong lồng ngực tôi, tim đập thình thình.
Tôi không thể nào làm thình được

vì tiếng tù và rúc, tiếng hò la xung trận, tôi đã
nghe rõ cả.

20 Người ta la lên : "Hết thảm họa này đến thảm
họa khác !"

Phải, cả xứ đã bị tiêu diệt rồi !
Bất thành linh các lâu trại của tôi bị tiêu diệt,
trong nháy mắt các nhà bạt của tôi cũng thế.

21 Tới bao giờ tôi còn phải thấy cờ hiệu,
phải nghe tiếng tù và của chúng ?

22 Dân Ta quả thật là ngu xuẩn, chúng không nhận
biết Ta.

Chúng là những đứa con dại dột, là những kẻ
tăm tối u mê.

Chúng chỉ khéo làm điều dữ, chứ chẳng biết làm
điều lành.

23 Tôi nhìn xuống đất : toàn là trống rỗng,
tôi ngước lên trời : chỉ thấy tối om.

24 Tôi nhìn núi non, chúng run lẩy bẩy,
mọi đồi cao đều chuyển động rung rinh.

25 Tôi đưa mắt nhìn : đâu còn ai nữa,
chim chóc trên trời cũng trốn biệt tăm.

26 Tôi đưa mắt nhìn : đồng xanh đã thành sa mạc,
mọi đô thị đều tan hoang trước mặt ĐỨC

CHÚA,

trước cơn thịnh nộ bùng cháy của Người.

27 Vì ĐỨC CHÚA phán như sau : Cả xứ sẽ bị tàn
phá,

nhưng Ta sẽ không phá hủy hoàn toàn.

28 Vì thế, đất sẽ chịu tang, trên cao, trời sẽ tối sầm.
Vì một khi tuyên bố rồi, Ta quyết tâm thực hiện,
Ta sẽ không hối tiếc, không thay đổi.

29 Nghe tiếng kị mã và lính bắn cung, cả thành
đều chạy trốn :

kẻ chui vào bụi rậm, người trèo lên mỏm đá ;
cả thành bị bỏ hoang, không còn ai ở nữa.

30 Còn người, người sẽ làm gì, hỡi đứa bị diệt
vong ?

Dù người mặc áo điều sắc sỡ hay trang sức
bằng vàng,

dù người có vẽ mắt cho to,
thì đom đóm như vậy cũng chẳng ích lợi gì.
Những kẻ từng yêu người say đắm

sẽ miệt thị người, đòi lấy mạng người.
31 Phải, tiếng tôi nghe tựa tiếng người phụ nữ lâm bồn,
tiếng rên la của người mẹ trẻ sinh con,
tiếng thiếu nữ Xi-on thở hổn hển và dang tay
kêu khóc :
"Khốn thân tôi, tôi chết dần chết mòn
trước những kẻ sát nhân !"

5 1 Hãy rảo quanh đường phố Giê-ru-sa-lem mà
xem cho biết.
Trên các quảng trường thành phố ấy,
hãy tìm xem có gặp được một người,
một người biết thi hành luật pháp,
biết sống cho chân thật, Ta sẽ dung tha cho cả
thành.

2 Cả khi chúng kêu lên : "Có ĐỨC CHÚA hằng
sống",
thì cũng chỉ là thề dối thề gian.

3 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài chẳng để mắt tìm chân lý
sao ?
Ngài đánh phạt chúng, chúng không thêm rên rỉ.
Ngài tiêu diệt chúng, chúng từ khước lời sửa
dạy của Ngài.

Mặt chúng chai hơn đá, chúng từ chối không
chịu trở về.

4 Phần tôi, tôi nói : "Chúng thật là những tên hèn
hạ.

Hành động của chúng ngu xuẩn biết bao.
Vi chúng chẳng am tường đường lối của ĐỨC
CHÚA,

và luật pháp của Thiên Chúa chúng thờ.
5 Tôi sẽ đến với hàng kẻ cả và nói chuyện với họ,
hẳn là họ am tường đường lối của ĐỨC CHÚA
và luật pháp của Thiên Chúa họ thờ."
Thế nhưng chính họ đã cùng nhau bẻ gãy ách,
đập tan cả xích xiềng.

6 Vì thế họ sẽ bị sự tử trong rừng xông ra tấn
công,
bị chó sói hoang địa cắn chết.
Loài beo loài báo rình rập các thành, ai ra khỏi
sẽ bị xé xác.

Vi tội ác của họ thì muôn vàn, hành vi phản bội
thì vô kể.

7 Vì sao Ta phải tha cho người chứ ?
Con cái người đã từ bỏ Ta
mà thề bồi nhân danh cái chẳng phải là thần.
Ta cho chúng được ăn no mặc ấm,
thì chúng lại đi ngoại tình, đổ xô đến nhà bọn
điểm.

8 Chúng là những con ngựa động cựa và bất
kham,
đưa nào cũng hú hí với vợ người hàng xóm.

9 Những chuyện như thế Ta lại không trừng phạt,
một dân như vậy Ta không trả thù sao
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA ?

10 Leo lên tường của nó mà phá đổ, nhưng đừng
phá hoàn toàn.

Bẻ những nhánh nho đi,
vì những thứ đó không thuộc về ĐỨC CHÚA !

11 Nhà Ít-ra-en cũng như nhà Giu-đa ,
đối với Ta, đều là quân phản bội, - sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA.

12 Chúng chối bỏ ĐỨC CHÚA, dám nói rằng :
"Chẳng có Chúa đâu !

Chúng tôi chẳng mắc tai họa nào,
đói kém, gươm đao, chúng tôi không hề gặp !

13 Bọn ngôn sứ chỉ là cơn gió thoảng,
chẳng có lời mặc khải nào đâu !"
Chúng đã nói làm sao, xin xảy ra cho chúng như
vậy.

14 Thế nên, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh,
phán như sau :

Các người đã nói những lời đó,
thì này, Ta sẽ làm cho các lời của Ta thành lửa
nơi miệng người,
và sẽ biến dân này thành củi cho lửa ấy thiêu
đốt.

15 Nay, hỡi nhà Ít-ra-en, Ta sẽ đưa một dân từ xa
tới
cho nó đánh phá người - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA.
Đó là một dân kiên cường, một dân kỳ cựu,
một dân dùng ngôn ngữ người chẳng biết ;

nó nói gì người cũng chẳng nghe ra.

16 Ông tên của nó như nắm mỡ mở rộng ;
tất cả đều là những đũng sĩ anh hùng.

17 Nó sẽ ngón ngấu của người :
mùa màng và lương thực, con trai và con gái,
ngón ngấu chiên và bò, vườn nho và nương và.
Nó sẽ dùng gươm mà triệt hạ
các thành trì kiên cố của người, các thành trì
người từng tin tưởng.

18 Cả trong những ngày ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA
-, Ta sẽ không tận diệt người.

19 Và khi chúng hỏi : "Tại sao ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa
chúng ta, lại làm cho chúng ta tất cả những điều đó ?",
người sẽ nói với chúng : "Là vì các người đã lìa bỏ Ta
và làm tội các thần ngoại ngay tại đất nước các người,
cho nên các người cũng sẽ phải làm tội ngoại bang trên
phần đất không thuộc về các người."

20 Hãy loan báo điều này trong nhà Gia-cóp,
hãy đưa tin tại Giu-đa rằng : **21** Nghe đây, lũ
dân u mê, dại dột,
có mắt mà không thấy, có tai mà chẳng nghe.

22 Đến Ta mà các người cũng không kính sợ sao
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA ?
Trước mặt Ta mà các người cũng không run
khiếp sao ?
Chính Ta đã đắp cát làm ranh giới cho biển,
đã ấn định là muôn đời biển không được vượt
qua.
Biển có động cũng chẳng làm gì,
sóng có gào cũng không tràn nổi.

23 Nhưng lòng dân này thật ngoan cố, lì lợm ;
chúng tự tách rời và bỏ đi luôn.

24 Chúng đã không tự nhủ :
"Chúng ta hãy kính sợ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa
chúng ta,
Đấng cho mưa đúng thời đúng buổi,
mưa đầu mùa và mưa cuối mùa,
Đấng dành cho chúng ta những thời gian nhất
định
để thu hoạch mùa màng."

25 Nhưng tội ác của các người đã đảo lộn trật tự
đó,
và lỗi lầm của các người không cho các người
hưởng
bao điều tốt đẹp kia.

26 Vì trong dân Ta có những kẻ gian ác
luôn rình rập như thể đánh chim, chúng gài bẫy
bắt người.

27 Tựa chiếc lồng đầy chim, nhà chúng đầy lừa
đảo.
Nhờ đó, chúng đã thành kẻ cả giàu sang.

28 Chúng phương phi đầy đà.
Tội ác của chúng không sao lường nổi.
Chúng không tôn trọng công lý,
coi thường quyền lợi kẻ mồ côi, miễn sao chúng
được lợi.
Chúng không xử công minh cho kẻ khó nghèo.

29 Những chuyện như thế đó, Ta lại không trừng
phạt,
một dân như vậy đó, Ta không trả thù sao
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA ?

30 Những chuyện kinh khiếp và ghê tởm đã xảy ra
trong xứ này :

31 Ngôn sứ thì tuyên sấm điều gian dối, tư tế thì
trục lợi.
Vậy mà dân Ta lại ưa thích !
Nhưng khi mọi chuyện đến hồi kết liễu, các
người sẽ làm gì ?

6 1 Con cái Ben-gia-min, hãy trốn khỏi Giê-ru-sa-
lem.
Tại To-cô-a, hãy rúc tù và ;
trên Bết Ha Ke-rem, hãy giương cao cờ hiệu,
vì tai ương đang rình rập từ phương Bắc :
thật là một thảm họa lớn lao.

2 Đây thiếu nữ Xi-on bao xinh đẹp yêu kiều,
người đã đến ngày tận số.

3 Các mục tử dẫn đoàn vật tiến đến Xi-on,
chung quanh thành, chúng cấm lều dựng trại,
mỗi người chặn dất đoàn vật của mình.

4 Hãy mở một cuộc thánh chiến tấn công thành.
Đứng dậy ! Ngay giữa trưa ta cũng tiến đánh.

Tiếc thật : Ngày xế mắt rồi, bóng chiều đã ngã !

5 Đứng dậy ! Đêm về ta cũng tiến đánh, triệt hạ các lâu đài.

6 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :
Hãy chặt cây, đắp ụ tiến vào Giê-ru-sa-lem.
Phải trừng phạt thành này, vì trong thành chỉ toàn áp bức.

7 Như nước tràn miệng giếng thế nào,
gian ác của nó cũng tràn ra như vậy.
Khắp nơi trong thành đều nghe chuyện bạo hành, cướp bóc,
mở mắt ra là thấy thương tích, khổ đau.

8 Hỡi Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời răn dạy.
Nếu không, Ta sẽ lia bỏ ngươi,
sẽ biến ngươi thành nơi hoang vắng, thành đất không người ở.

9 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán : Như người mót cây nho,
hãy mót cho thật kỹ phần còn sót lại của Ít-ra-en ;
như một kẻ hái nho, hãy đưa tay ra nữa
mà soát kỹ các ngành nho !

10 Tôi sẽ nói với người nào,
sẽ phân trần cùng ai để bắt họ phải nghe ?
Này, tai họ không cất bì, nên họ không thể chú ý.
Này, họ coi lời ĐỨC CHÚA như một trò cười
không hứng thú gì cả.

11 Con người tôi tràn ngập cơn phẫn nộ của ĐỨC CHÚA đối với dân ;
tôi không kìm hãm nổi :
Xin cứ trút xuống lũ trẻ thơ ngoài phố,
xuống đám thanh niên đang tụ tập.
Cả đàn ông lẫn đàn bà, kẻ già nua, người cao niên tuổi tác,
đừng để ai thoát khỏi.

12 Nhà cửa, ruộng đồng và thê thiếp của họ sẽ qua tay kẻ khác,
vì Ta sẽ thẳng tay với cư dân xứ này - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA !

13 Vì người lớn cũng như trẻ nhỏ, tất cả đều gian tham bất chính.

Ngôn sứ cũng như tư tế, tất cả là một lũ gian phi.

14 Chúng bô bô : "Bình an vô sự", để xoa dịu thương tích của dân Ta,
trong khi chẳng có bình an chi cả.

15 Việc chúng làm thật kinh tởm biết bao,
lẽ ra chúng phải biết xấu hổ,
nhưng nào chúng có xấu hổ gì đâu,
cũng chẳng còn biết ngượng mặt nữa chứ.
Cho nên chúng sẽ gục ngã giữa bao kẻ ngã gục.
Khi đến thời Ta trị tội chúng,
chúng sẽ té nhào, ĐỨC CHÚA phán như vậy.

16 ĐỨC CHÚA phán thế này :
Hãy dừng lại trên các nẻo đường mà coi,
hãy tìm hiểu những đường xưa lối cũ
cho biết đâu là đường ngay nẻo chính, rồi cứ đó mà đi :
tâm hồn các ngươi sẽ bình an thư thái.
Thế nhưng chúng lại nói : "Chúng tôi chẳng thêm đi !"

17 Ta còn đặt người canh cho chúng :
"Hãy chú ý nghe tiếng tù và !"
Nhưng chúng nói : "Chẳng chú ý đâu !"

18 Cho nên, hỡi chư dân, hãy nghe cho tỏ,
nào công hội, hãy biết cho tường
chuyện gì sẽ xảy ra cho chúng.

19 Đất hãy nghe đây : Chính Ta sẽ mang tai hoạ đến cho dân này :
đó là hoa quả của những điều chúng suy tính,
vì chúng đã không chú ý đến lời Ta,
và lẽ luật của Ta, chúng đã khinh dễ.

20 Ta cần chi nhũ hương từ Sơ-va đưa tới,
cần chi cây sậy thơm từ đất xa đem về ?
Lẽ toàn thiêu của các ngươi chẳng làm đẹp lòng Ta chút nào.
Lẽ hy sinh của các ngươi không làm cho lòng Ta vui thoả.

21 Cho nên ĐỨC CHÚA phán như sau :
Đây, Ta sẽ đặt chướng ngại trước dân này
làm cho chúng vấp ngã.

Cùng một lượt, cả cha lẫn con, láng giềng và bạn hữu,

tất cả đều diệt vong.

22 ĐỨC CHÚA phán thế này : Đây, một dân từ phương Bắc đến,

một dân lớn xuất hiện từ tận cùng trái đất.

23 Chúng nắm chắc cung nỏ, gươm đao.

Man rợ hung tàn, không mảy may thương xót, chúng ồn ào như biển gào sóng vỗ.

Trên lưng ngựa, muôn người như một, chúng sẵn sàng lâm trận tấn công người, thiếu

nữ Xi-on hỡi !

24 Hay tin đó, tay chân bủn rủn, nỗi kinh hoàng siết cứng chúng tôi, khiến chúng tôi run khiếp như sản phụ lâm bồn.

25 Đứng ra đồng ruộng, đứng đi ngoài đường, vì gươm đao thù địch gieo kinh hoàng tứ phía.

26 Thiếu nữ dân tôi ơi, quần vải thô vào mình và lăn trên tro bụi. Hãy khóc than như mất đứa con một, than khóc thế nào cho thật đắng cay, vì kẻ tàn sát chúng ta sẽ thành linh ập xuống.

27 Ta đã đặt người làm người kiểm tra dân Ta, để người biết và kiểm tra tính hạnh chúng.

28 Tất cả đều phản bội, đi đâu vu khống đó, trở như sắt, như đồng, toàn một lũ phá hoại.

29 Ông bề thối phì phò, chì chảy tan trong lửa. Nhưng tôi luyện đến đâu cũng vô ích : Gỉ sét vẫn chẳng chịu bung ra.

30 Thế nên phải gọi họ là "bạc phế thải." Vì quả thật, ĐỨC CHÚA đã phế thải họ.

7 1 Đây là lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a : **2** Người hãy đứng ở cửa Đền Thờ ĐỨC CHÚA và tuyên bố những lời sau đây : Tất cả những người Giu-đa qua cửa này vào thờ phượng ĐỨC CHÚA, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA. **3** ĐỨC CHÚA các đạo binh là Thiên Chúa của Ít-ra-en phán : Hãy cải thiện lối sống và hành động của các người, Ta sẽ cho các người lưu lại nơi này. **4** Đừng ý vào lời giả dối sau đây : "Đền Thờ của ĐỨC CHÚA ! Đền Thờ của ĐỨC CHÚA ! Đã có Đền Thờ của ĐỨC CHÚA !" **5** Nếu các người thật sự cải thiện lối sống

và hành động của các người, nếu các người thật sự đối xử công bình với nhau, **6** không ức hiếp ngoại kiều hay cô nhi quả phụ, nếu các người không đổ máu người vô tội nơi đây, không đi theo các thần ngoại mà chuốc họa vào thân, **7** thì Ta sẽ cho các người lưu lại nơi này, trong phần đất Ta đã ban cho cha ông các người đến muôn đời. **8** Nhưng các người lại ý vào những lời dối trá vô giá trị. **9** Trộm cắp, giết người, ngoại tình, thề gian, đốt hương tế thần Ba-an và đi theo các thần lạ các người không biết, **10** rồi lại vào nhà này, nơi danh Ta được kêu khẩn, đến trước mặt Ta mà nói : "Chúng ta được an toàn !", sau đó cứ tiếp tục làm những điều ghê tởm ấy. Thế nghĩa là gì ? **11** Phải chăng các người coi nhà này, coi nơi danh Ta được kêu khẩn là hang trộm cướp sao ? Ta, Ta thấy rõ hết - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

12 Vậy các người hãy đi đến Si-lô, nơi đã một thời thuộc về Ta, nơi Ta đã lưu ngụ thuở ban đầu. Hãy xem : vì tội ác của dân Ta là Ít-ra-en, Ta đã làm gì cho nơi ấy. **13** Bởi vì các người đã làm tất cả những việc ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, và bởi vì Ta đã không ngừng nói với các người mà các người chẳng thèm nghe, Ta gọi các người, các người chẳng trả lời, **14** nên giờ đây, Ta sẽ đối xử với Đền Thờ này, nơi danh Ta được kêu khẩn, nơi các người tin tưởng, nơi mà Ta đã ban cho các người cũng như cho tổ tiên các người, Ta sẽ đối xử với nó như đã đối xử với Si-lô. **15** Ta sẽ xua đuổi các người khỏi mặt Ta như đã xua đuổi tất cả anh em các người, toàn thể dòng dõi Ép-ra-im.

16 Còn người, người đừng chuyển cầu cho dân này, đừng cất tiếng than vãn và dâng lời nguyện xin cho chúng, cũng đừng nài nỉ Ta, vì Ta sẽ chẳng nghe người đâu. **17** Những gì chúng làm tại các thành Giu-đa và nơi các phố phường Giê-ru-sa-lem, người lại không thấy sao ? **18** Con lượm củi, bổ nhúm lửa, mẹ nhào bột làm bánh dâng Thiên Nữ Hoàng ; rồi chúng tưới rượu tế thần ngoại để trêu người Ta. **19** Có phải chúng xúc phạm đến Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - hay là xúc phạm đến chính mình, làm cho mặt mình phải xấu hổ ? **20** Cho nên ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng phán như sau

: Nay cơn giận của Ta, nộ khí của Ta sẽ đổ tràn xuống nơi đây, xuống người và súc vật, xuống cây cối ngoài đồng và hoa màu ruộng đất. Cơn thịnh nộ của Ta sẽ bùng lên và không tắt nữa.

21 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Cứ hiến tế lễ toàn thiêu thêm vào với lễ hy sinh của các người, rồi cứ ăn thịt tế ! **22** Vì khi đưa cha ông các người ra khỏi đất Ai-cập, Ta đã chẳng nói gì với chúng, chẳng truyền dạy chúng điều chi về lễ toàn thiêu và lễ hy sinh cả. **23** Nhưng điều Ta truyền cho chúng là : Hãy nghe tiếng Ta thì Ta sẽ là Thiên Chúa các người, và các người sẽ là dân của Ta. Hãy bước theo mọi đường lối Ta truyền dạy, để các người được hạnh phúc. **24** Nhưng chúng chẳng nghe, chẳng để tai, cứ theo những suy tính của mình, theo tâm địa ngoan cố xấu xa ; chúng đã lùi chứ không tiến. **25** Từ ngày cha ông chúng ra khỏi đất Ai-cập tới nay, ngày này qua ngày khác, Ta không ngừng sai tất cả các tôi tớ của Ta là các ngôn sứ đến với chúng ; **26** nhưng chúng đã không nghe, cũng chẳng để tai, lại ra cứng đầu cứng cổ. Chúng hành động còn xấu hơn cả cha ông chúng nữa. **27** Vậy, người sẽ nói với chúng tất cả những điều ấy, nhưng chúng chẳng nghe đâu ; người sẽ gọi chúng, chúng chẳng trả lời đâu. **28** Bấy giờ người sẽ nói : Đây là dân tộc không biết nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của mình, không chấp nhận lời sửa dạy : sự chân thật đã tiêu tan và biến khỏi miệng nó.

29 Bộ tóc dài của người, hãy cắt bỏ. Trên đồi trọc, hãy cất lên ca khúc thờ than. Vì ĐỨC CHÚA đã khinh chê ruộng rẫy thế hệ đã từng chọc giận Người.

30 Thật, con cái Giu-đa đã làm sự dữ chướng mắt Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Chúng đã làm ô uế Đền Thờ là nơi danh Ta được kêu khẩn, vì đã đặt vào đó những tượng thần Ghê Tôm. **31** Rồi chúng xây các nơi cao ở Tô-phét trong thung lũng Ben Hin-nôm để hoả thiêu con trai con gái chúng. Đó là điều Ta đã không truyền dạy, cũng chẳng bao giờ nghĩ tới. **32** Cho nên sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - người ta không còn gọi là Tô-phét hay thung lũng Ben Hin-nôm nữa, nhưng

là thung lũng Giết Chóc. Người ta sẽ chôn cất ở Tô-phét vì thiếu chỗ ; **33** tử thi của dân này sẽ thành mồi cho muông chim cầm thú mà không ai xua đuổi. **34** Ta sẽ làm cho các thành thị Giu-đa và các phố phường Giê-ru-sa-lem im bật tiếng hò reo tung bừng rộn rã, tiếng hát của cô dâu chú rể, vì cả xứ sẽ trở nên chốn hoang tàn đổ nát.

8 1 Thời bấy giờ - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, người ta sẽ lôi ra khỏi mồ xương của các vua Giu-đa, xương các thủ lĩnh, xương hàng tư tế, xương các ngôn sứ và xương của cư dân Giê-ru-sa-lem. **2** Người ta sẽ phơi bày ra dưới mặt trời, mặt trăng và tất cả các tinh tú trên trời mà chúng đã yêu mến và phục dịch, chúng đã đi theo, thỉnh cầu và sụp lạy. Các xương đó không được thu gom, cũng chẳng được chôn cất, nhưng sẽ trở thành phân bón trên mặt đất. **3** Bấy giờ, đối với tất cả những ai sống sót trong cái dòng tộc xấu xa này ở khắp nơi mà Ta sẽ xua chúng tới, thì chết vẫn còn hơn sống - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh.

4 Người sẽ nói với chúng : ĐỨC CHÚA phán thế này :

Phải chăng người ta ngã xuống, rồi không chỗi dậy,

bỏ đi rồi không trở lại sao ?

5 Thế thì tại sao dân này cứ phản bội ?

Giê-ru-sa-lem phản bội mãi sao ?

Chúng cố tình theo con đường lừa đảo, dứt

khoát không trở về.

6 Ta đã để ý nghe : Không phải như chúng nói.

Chẳng ai hối hận về sự gian ác của mình ;

ai cũng nói : "Nào tôi có làm chi !"

Như con ngựa xông vào trận chiến,

tất cả đều trở lại con đường tội ác xưa.

7 Đến như giống cò bay lượn trên không

còn biết được mùa di chuyển của nó ;

chim cu, chim én và chim hạc còn biết theo thời

tiết mà về ;

nhưng dân Ta thì chẳng hay chẳng hiểu

pháp luật ĐỨC CHÚA đã truyền ban.

8 Sao các người nói được :

"Ta khôn ngoan : ta có LỀ Luật của ĐỨC CHÚA !"

Thực ra, ý nghĩa LỀ Luật đó, ngọn bút gian xảo của đám ký lục đã xuyên tạc mắt rời.

9 Những hạng khôn ngoan ấy sẽ thẹn thùng, run sợ, và sa vào cạm bẫy. Nay, lời ĐỨC CHÚA thì chúng khinh miệt, chúng khôn ngoan nỗi gì ?

10 Vì vậy, thề thếp chúng, Ta sẽ trao cho kẻ khác, đồng ruộng chúng, cho kẻ kế thừa.

Vì người lớn cũng như kẻ nhỏ, tất cả đều gian tham bót xén.

Ngôn sứ cũng như tư tế, tất cả là một lũ gian phi.

11 Chúng bô bô : "Bình an vô sự" để xoa dịu thương tích của con gái dân Ta, trong khi chẳng có bình an chi cả.

12 Việc chúng làm thật kinh tởm biết bao, lẽ ra chúng phải biết xấu hổ, nhưng nào chúng có xấu hổ gì đâu, cũng chẳng còn biết ngượng mặt nữa chứ. Cho nên chúng sẽ gục ngã giữa bao kẻ ngã

gục.

Khi đến thời Ta trị tội chúng, chúng sẽ té nhào, ĐỨC CHÚA phán như vậy.

13 Ta quyết sẽ thu về - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -,

không để trái nào trên cây nhỏ, không để trái nào trên cây vả,

cả lá cây cũng phải héo tàn, vì Ta sẽ trao chúng cho những kẻ qua đường.

14 Sao chúng ta ngồi yên ? Tập trung lại đi nào ! Ta hãy vào các thành kiên cố mà chịu cảnh tiêu vong,

vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng ta, đã tiêu diệt chúng ta ;

Người cho chúng ta uống nước độc, bởi chúng ta đã xúc phạm đến Người.

15 Người ta đợi hoà bình, nhưng chẳng được may lành chi hết !

Mong đến thời bình phục, mà chỉ thấy rừng rợn khiếp kinh.

16 Từ Đan người ta nghe rõ tiếng vó ngựa vang trời.

Khi nghe tiếng ngựa hí, cả mặt đất run rẩy kinh hoàng.

17 Vì vậy Ta sẽ cho loài rắn, loài rắn độc, đến làm hại các người,

mà không phù phép nào ngăn nổi ;

chúng sẽ cắn chết các người - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

18 Thật vô phương cứu chữa, nỗi khổ xâm chiếm tôi, làm tim tôi suy nhược.

19 Nay tiếng kêu cứu của cô gái dân tôi từ miền đất xa xăm vọng về.

"Phải chăng ĐỨC CHÚA không còn ở Xi-on, Vua của nó không ngự ở đây nữa ?"

(Tại sao chúng lại khiêu khích Ta, bằng các tượng thần của chúng, là những đồ hư ảo của ngoại bang ?)

20 Mùa gặt đã hết rồi, mùa hè cũng đã qua, thế mà chúng tôi vẫn chưa được cứu !"

21 Vì vết thương của cô gái dân tôi, mà lòng tôi tan nát,

khiến tôi phải đau thương sầu muộn, nỗi kinh hoàng bám chặt lấy tôi.

22 Phải chăng không còn dầu thơm ở Ga-la-át, hay chẳng còn lương y nữa ?

Mà tại sao việc chữa trị cô gái dân tôi, chẳng tiến triển chút nào ?

23 Ai biến đầu tôi thành nguồn nước, và đôi mắt tôi thành suối lệ, để tôi than khóc

đêm ngày

những người của cô gái dân tôi bị giết.

9 1 Ai sẽ cho tôi một trạm dừng chân trong sa mạc hoang vắng,

để tôi rời bỏ dân tôi, và đi xa khỏi họ ;

vì tất cả họ là quân ngoại tình, một lũ người

phản bội.

2 Chúng uốn lười như thể gương cung ;

sự giả dối chứ không phải sự thật đã khổng chế xứ này.

Vì chúng đi từ gian ác này đến gian ác nọ ; còn Ta, chúng không thèm biết đến, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

3 Ai nấy hãy đề phòng bạn hữu, đừng tin tưởng bất cứ anh em nào.

Vì anh em nào cũng chỉ biết lật lọng, bạn hữu nào cũng rắc gieo vu khống.

4 Người nào cũng lừa dối bạn mình, chẳng ai nói sự thật.

Chúng luyện lưỡi nói lời dối gian, chúng mê mệt làm điều lắt léo.

5 Nhà của người nằm ở giữa điêu ngoa lừa đảo, vì lừa đảo, chúng không thèm nhận biết Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

6 Bởi vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :

Này Ta sẽ tôi luyện và thử thách chúng, trước cô gái dân Ta, Ta làm gì được nữa ?

7 Lưỡi chúng là mũi tên giết người, miệng nói ra toàn điêu ngoa lừa đảo ; bên ngoài thì chúc bạn bè bình an, nhưng bên trong lại đặt dò giảng bẫy.

8 Những chuyện như thế, há Ta chẳng trừng phạt sao, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA ?

Với một dân như vậy, lẽ nào Ta lại không trả thù ?

9 Thương núi đồi, tôi nước nở khóc than, tiếc đồng cỏ sa mạc, tôi ngậm ngùi ai oán, vì chúng bị thiêu huỷ, không bóng người qua lại, chẳng còn nghe thấy tiếng súc vật ngoài đồng.

Từ chim trời cho đến thú vật, tất cả đều trốn chạy, bỏ đi.

10 Ta sẽ biến Giê-ru-sa-lem thành đồng hoang tàn, thành sào huyệt cho loài lang sói, làm cho thành thị Giu-đa ra quạnh hiu, không một ai cư trú.

11 Ai là người khôn ngoan hiểu được điều này ? Miệng ĐỨC CHÚA phán với ai để nó tiết lộ ? Vì đâu xứ sở tiêu ma,

bị thiêu huỷ, nên như sa mạc, không người lai vãng ?

12 ĐỨC CHÚA phán : vì chúng đã bỏ Lề Luật của Ta, Lề Luật Ta đã đặt ra trước mặt chúng ; chúng không nghe tiếng Ta, cũng chẳng bước theo Lề Luật đó ; **13** nhưng đã đi theo tính li lợm ngoan cố của lòng mình, và các thần Ba-an mà cha ông chúng đã dạy cho chúng biết. **14** Bởi thế ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en phán như sau : "Này đây Ta sẽ bắt dân này phải ngậm đắng nuốt cay và phải uống nước độc. **15** Ta sẽ phân tán chúng giữa chư dân mà chúng cũng như cha ông chúng không quen biết ; Ta lại còn cho gươm đuổi theo cho đến khi Ta tận diệt chúng.

16 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này : Hãy suy nghĩ cho kỹ

và gọi tới đây các phụ nữ chuyên khóc mướn ! Hãy sai người đi tìm các phụ nữ thành thạo tới, để họ mau cất giọng than khóc chúng tôi, cho mắt chúng tôi trào ra lệ, cho mi chúng tôi tuôn ra nước !

17 Vì nghe có tiếng than vãn từ Xi-on : "Sao chúng tôi bị tàn phá, bị nhục nhằn quá đỗi, phải bỏ xứ ra đi : cửa nhà chúng tôi bị triệt hạ ?"

18 Các bà ơi, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, mở tai ra đón nhận lời Người ; hãy dạy các con gái mình bài ca than vãn, và dạy lẫn nhau khúc ai ca này :

19 "Từ thần đã luồn qua cửa sổ, xâm nhập các lâu đài của chúng tôi. Nó đã chém chết lũ trẻ thơ ngoài phố, và đâm thanh niên trên các quảng trường.

20 Nói lên đi ! Đây là sấm ngôn của ĐỨC CHÚA : Từ thi đàn ông nằm sóng sượt như phân rải rác trên cánh đồng,

như gié lúa sau lưng thợ gặt, chẳng ai thèm thu lượm làm chi !"

21 ĐỨC CHÚA phán thế này : "Kẻ khôn ngoan, đừng tự hào mình khôn ngoan ;

kẻ hùng mạnh, đừng tự hào mình hùng mạnh ; kẻ giàu có, đừng tự hào mình giàu có.

23 Ai tự hào thì hãy tự hào về điều này, là hiểu biết Ta.

vì Ta là ĐỨC CHÚA, Đáng thực thi nhân nghĩa, công bình và chính trực trên mặt đất.

Phải, Ta ưa thích những điều này. - Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA."

24 Nay, sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sẽ hạch tội mọi kẻ cất bì mà kẻ như không :

25 Ai-cập, Giu-đa, Ê-đôm, con cái Am-mon, Mô-áp, tất cả những kẻ cạo tóc hai bên thái dương đang cư ngụ trong sa mạc. Quả thật, tất cả các dân đó đều là những dân không cất bì, và toàn thể nhà Ít-ra-en cũng là dân không cất bì trong lòng.

10 1 Hỡi nhà Ít-ra-en, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA phán với các ngươi !

2 ĐỨC CHÚA phán thế này : "Đừng học đòi con đường của chư dân,

đừng run sợ trước những điềm trời, dù chư dân run sợ trước những điềm đó.

3 Các nghi thức của chư dân thật là hư ảo ; vì đó chỉ là một khúc gỗ chặt trên rừng vè, sản phẩm do tay người thợ chạm

4 lấy bạc vàng trang trí cho xinh, rồi dùng đinh và búa đóng cho vững, để nó khỏi xô dịch.

5 Chúng như thể bù nhìn trong ruộng dưa, không biết nói ;

người ta phải mang chúng đi, vì chúng không bước được !

Đừng sợ chúng, vì chúng không làm hại, cũng chẳng sinh ích gì.

6 Không một ai sánh được như Ngài, lạ ĐỨC CHÚA,

Ngài cao cả, danh Ngài thật cao cả nơi những kỳ công của Ngài.

7 Ngài, ai mà không kính sợ, lạ Vua muôn vàn dân nước ?

Ngài phải là như vậy !

Vì trong mọi kẻ khôn ngoan của chư dân, và trong mọi vương quốc của họ,

không ai sánh được như Ngài.

8 Chư dân đàn độn và ngu si cả lũ, giáo huấn của các thần hư ảo chẳng qua chỉ là gỗ mà thôi,

9 là bạc lá từ Tác-sít đưa vào, là vàng từ U-phát mang đến, là sản phẩm của nghệ nhân,

là đồ vật do tay thợ bạc sản xuất ; chúng có được mặc vải tía vải điều, thì tất cả vẫn là sản phẩm do người thợ làm ra.

10 Còn ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa thật, là Thiên Chúa hằng sống, là Vua muôn đời. Người phẫn nộ, địa cầu run rẩy, chư dân không chịu nổi cơn thịnh nộ của Người.

11 (Các ngươi sẽ nói với chúng như sau :

"Các thần không làm ra trời đất, sẽ phải biến khỏi mặt đất, khỏi gầm trời.")

12 Đáng dùng sức mạnh làm ra trái đất, lấy lẽ khôn ngoan thiết lập địa cầu, cũng là Đáng dùng sự thông suốt trải rộng các tầng trời.

13 Người lên tiếng, là nước trên trời cuộn cuộn ; Người đẩy lên từng lớp mây trời, từ cùng tận địa cầu xa tắp,

làm cho chớp giạt mưa rơi, mở kho thả gió khắp nơi tung hoành.

14 Mọi người đều ngu xuẩn, không hiểu biết chi, thợ bạc nào cũng xấu hổ vì tượng thần của nó : tượng nó đúc ra là vật hão huyền, không có hơi thở !

15 Chúng chỉ là hư ảo, là sản phẩm nực cười ; khi bị trừng phạt, chúng sẽ tiêu vong.

16 Phần dành cho Gia-cóp thì không như thế, vì tất cả đã được Người nắm ra, và Ít-ra-en là chi tộc Người chọn làm gia nghiệp, danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh.

17 Khăn gói của ngươi ở dưới đất, lượm lên đi, hỡi thành đang bị vây hãm !

18 Vì ĐỨC CHÚA phán như sau :

"Lần này, Ta đây sẽ quăng đi xa các cư dân trong xứ,

và sẽ dẫn chúng vào bước đường cùng cho chúng phải gặp Ta !"

19 - "Khốn thân tôi vì vết thương đang phải chịu !
Vết trọng thương hết đường cứu chữa,
và tôi nói : đau khổ của mình chỉ có bấy nhiêu ư
?

Thế thì mình sẽ chịu đựng nổi !
20 Nhưng lều của tôi đã bị phá tung,
các dây thừng đều bị đứt hết,
con cái tôi bỏ đi không còn nữa ;
chẳng còn ai dựng lều căng bạt cho tôi."

21 - Là vì các mục tử đều ngu xuẩn,
chúng chẳng kiếm tìm ĐỨC CHÚA,
nên chúng chẳng thành công,
cả đàn chiên của chúng đều bị phân tán.

22 Có tiếng đồn : nó tới nơi rồi !
Tiếng chấn động lớn từ phương Bắc,
đã biến các thành Giu-đa ra quạnh hiu,
nên sào huyết cho loài lang sói.

23 Lạy ĐỨC CHÚA, con biết rằng :
Con đường mình đi, người ta không làm chủ,
bước chân mình tiến, lũ khách không thể định
đoạt.

24 Lạy ĐỨC CHÚA, xin sửa trị con theo lẽ công
minh,
chứ đừng theo cơn thịnh nộ, kẻo con phải co
rúm.

25 Xin giáng trận lôi đình
xuống đầu các dân ngoại đã không nhận biết
Ngài,
và trên các bộ tộc chẳng kêu cầu Thánh Danh.
Vì chúng đã tiêu diệt Gia-cóp ;
chúng đã tiêu diệt làm nó phải mạng vong,
và nơi ở của nó ra hoang tàn.

11 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng :
2 "Hãy nghe những lời giao ước này và nói lại cho
người Giu-đa và dân ở Giê-ru-sa-lem. 3 Người hãy nói
với chúng : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế
này : Đáng nguyên rửa thay kẻ nào không nghe các lời
giao ước 4 mà Ta đã truyền cho cha ông các người
trong ngày Ta đưa họ ra khỏi đất Ai-cập, ra khỏi cái lò

nung sắt ấy. Ta đã phán rằng : nếu các người nghe
tiếng Ta và làm theo tất cả những điều Ta truyền dạy, thì
các người sẽ trở thành dân của Ta, và chính Ta, Ta sẽ
là Thiên Chúa của các người, 5 để giữ trọn lời Ta đã thề
hứa với cha ông các người, là ban cho họ đất tràn trề
sữa và mật như ngày hôm nay." Tôi đã đáp lời và thưa :
"A-men, lạy ĐỨC CHÚA !" 6 Và ĐỨC CHÚA phán với
tôi : "Trong các thành Giu-đa và phố phường Giê-ru-sa-
lem, người hãy công bố tất cả những lời này : Các
người hãy nghe và thực hiện những lời giao ước trên
đây, 7 vì từ ngày Ta đưa cha ông các người ra khỏi đất
Ai-cập cho đến ngày nay, Ta đã long trọng tuyên bố và
không ngớt lặp đi lặp lại rằng : "Các người hãy nghe
theo tiếng Ta." 8 Nhưng họ đã không nghe và chẳng
đoái hoài, vẫn cố chấp theo lòng dạ xấu xa của họ. Vì
thế, đối với họ, Ta đã áp dụng mọi khoản trong giao ước
Ta đã truyền mà họ không tuân giữ.

9 ĐỨC CHÚA còn phán với tôi : "Đã thấy có âm mưu
toa rập giữa người Giu-đa và dân ở Giê-ru-sa-lem. 10
Chúng đã quay về với tội lỗi của cha ông khi trước là từ
chối không chịu nghe lời Ta, lại đi thờ các thần khác.
Nhà Ít-ra-en và nhà Giu-đa đã phá vỡ giao ước của Ta,
giao ước Ta đã lập với cha ông chúng. 11 Vì thế, ĐỨC
CHỨA phán như sau : "Này Ta sắp giáng tai hoạ xuống
trên chúng, và chúng không tài nào thoát khỏi ; chúng sẽ
kêu cầu Ta, nhưng Ta sẽ chẳng nghe lời chúng. 12 Các
thành Giu-đa và dân ở Giê-ru-sa-lem sẽ chạy đến kêu
cầu các thần mà chúng dâng hương kính bái, nhưng các
thần ấy sẽ không thể nào cứu được chúng trong thời
chúng lâm nạn.

13 Vì Giu-đa hỡi, người có bao nhiêu thành là có
bấy nhiêu thần ;
ở Giê-ru-sa-lem có bao nhiêu phố
thì các người cũng dựng lên bấy nhiêu bàn thờ
kính sự ô nhục,
những bàn thờ dâng hương kính thần Ba-an.

14 Còn người, người đừng cầu nguyện cho dân này,
cũng đừng lên tiếng kêu van và khẩn xin cho chúng, vì
khi chúng lâm nạn mà kêu cầu đến Ta, Ta cũng chẳng
thèm nghe.

15 Người Ta yêu quý, kẻ từng áp ủ những mưu đồ đen tối,

còn đến làm gì trong Nhà Ta nữa ?
Liệu những lời khấn nguyện và thịt dâng tế
có giúp người thoát khỏi tai ương
khiến người được vui mừng hoan hỷ ?

16 ĐỨC CHÚA đã gọi tên người :
là "cây ô-liu xanh rờn, có trái trông đẹp mắt."
Khi có tiếng rung chuyển âm âm,
Người liền châm lửa đốt,
cành lá của người bị thiêu rụi hoàn toàn.

17 Chính ĐỨC CHÚA các đạo binh, Đấng trông người,
đã tuyên phán giáng hoạ phạt người, vì sự dữ nhà Ít-ra-
en và nhà Giu-đa đã làm để chọc giận Ta khi dâng
hương kính thần Ba-an. Ngôn sứ Giê-rê-mi-a bị ngược
đãi ở A-na-thốt

18 ĐỨC CHÚA đã báo cho tôi và tôi đã biết. Bấy giờ
Người cho tôi thấy âm mưu của chúng. 19 Phần con,
con khác nào con chiên hiền lành bị đem đi làm thịt, con
đâu biết chúng đang mưu tính hại con. Chúng bảo nhau
: "Cây dương súc, nào ta chặt nó đi, loại nó ra khỏi đất
dành cho kẻ sống, để không còn ai nhớ đến tên tuổi nó
nữa !"

20 Nhưng, lạy ĐỨC CHÚA các đạo binh,
Ngài công minh khi xét xử,
Ngài thấu suốt tâm can từng gang tấc,
con thấy Ngài trị tội chúng thật là đích đáng,
vì con đã giải bày cơ sự cùng Ngài.

21 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán như sau để chống lại dân
A-na-thốt, những kẻ muốn hại mạng sống người và nói :
"Người không được tuyên sấm nhân danh ĐỨC CHÚA
nữa, bằng không người sẽ chết vì tay chúng ta !" 22 Bởi
vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau : Này Ta
sẽ trừng phạt chúng, thanh niên sẽ chết vì gươm, con
trao con gái chúng sẽ chết vì đói. 23 Và chúng sẽ không
còn sót lại một mạng nào, vì Ta sắp giáng tai hoạ xuống
dân A-na-thốt, vào năm Ta trừng phạt chúng.

12 1 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài quả là chính trực,
con đâu dám tranh luận với Ngài,
nhưng chỉ xin thưa về một vài phán quyết :

Tại sao kẻ gian ác thịnh đạt trên đường đời,
tại sao mọi quân phản bội cứ bình an vô sự ?

2 Ngài trông chúng, chúng liền bèn rẽ,
chúng phát triển rồi sinh hoa trái.
Môi miệng chúng tuy kêu cầu Ngài, nhưng lòng
dạ thì lại ở xa.

3 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài biết con và Ngài thấy rõ,
Ngài dò xét lòng con, lòng con ở bên Ngài.
Xin tách biệt quân gian ác, như tách chiên để
đưa tới lò sát sinh.

Xin dành riêng chúng ra chờ ngày tàn sát.

4 Cho đến bao giờ xứ sở còn tang tóc,
và cỏ rả ngoài đồng còn héo khô ?
Vì tội ác của dân cư trong xứ
mà thú vật và chim muông đều biến sạch.
Chúng nói : "Người không thấy các đường nẻo
của tôi."

5 Người chạy với người đi bộ mà còn nhọc mệt,
thì chạy đua với ngựa làm sao ?

Nếu người chỉ thấy an tâm trong một xứ thái
bình,
thì trong bụi rậm sông Gio-đan, an tâm làm sao
được ?

6 Phải, ngay cả anh em người và nhà cha người, chính
chúng cũng phản bội người ; sau lưng người, chính
chúng nặng lời chỉ trích người : đừng tin chúng khi
chúng nói ngon nói ngọt với người.

7 Nhà của Ta, Ta đã bỏ rơi, cơ nghiệp của Ta, Ta
cũng vứt bỏ ;

kẻ lòng Ta yêu mến, Ta đã trao vào tay thù địch.

8 Cơ nghiệp của Ta đã xử với Ta
như một con sư tử trong rừng ;
nó rống lên chống Ta, vì vậy Ta ghét nó.

9 Cơ nghiệp của Ta có phải là một con chim sặc
sỡ

cho mãnh cầm vây quanh ?

Hỡi tất cả thú vật ngoài đồng,
hãy đến, tập trung lại, đến mà ăn thịt con chim
đó.

10 Vườn nho của Ta, nhiều kẻ chần chừ đến phá
hoại,
thừa đất của Ta, chúng giày xéo.

Thừa đất yêu quý của Ta, chúng biến thành sa mạc cằn cỗi,

11 chúng biến thành nơi cằn cỗi hoang vu.

Trước mặt Ta, thừa đất ấy trông tang thương cằn cỗi.

Cả xứ ra cằn cỗi vì không người để tâm.

12 Trên khắp các đồi hoang trong sa mạc, quân phá hoại kéo đến,

vì ĐỨC CHÚA cầm gươm tiêu trừ từ đầu xứ đến cuối xứ ;

không một xác phàm nào được bình an.

13 Chúng gieo lúa mì, nhưng lại gặt gai góc, rã rời mệt mỏi mà chẳng lợi lộc chi.

Hãy xấu hổ về những gì các người gặt hái vì lửa giận của ĐỨC CHÚA bùng bùng.

14 ĐỨC CHÚA phán như sau : Tất cả những kẻ lảng giềng xấu xa của Ta, những kẻ làm hại cơ nghiệp mà Ta đã ban cho dân Ta là Ít-ra-en làm sở hữu. Nay Ta sắp bùng chúng ra khỏi đất đai của chúng, cả nhà Giu-đa, Ta cũng sẽ bùng ra khỏi xứ sở chúng. **15** Nhưng sau khi đã bùng rồi, Ta sẽ lại đem lòng chạnh thương chúng và cho chúng trở về, ai nấy về phần gia nghiệp, về phần đất của mình. **16** Nếu chúng chuyên cần học hỏi đường lối của dân Ta, lấy danh Ta mà thề "có ĐỨC CHÚA hằng sống", theo cách chúng đã dạy dân Ta lấy danh Ba-an mà thề, thì chúng sẽ được nhập cư giữa dân Ta.

17 Nhưng nếu chúng không nghe, thì Ta sẽ bùng dân tộc ấy ; Ta sẽ bùng đi và tiêu diệt nó. Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

13 1 ĐỨC CHÚA phán với tôi thế này : "Người hãy đi mua một chiếc đai lưng bằng vải gai và thắt vào lưng. Nhưng đừng ngâm nước." **2** Tôi đã mua chiếc đai lưng như ĐỨC CHÚA truyền và thắt vào lưng. **3** Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi lần thứ hai rằng : **4** "Người hãy cầm lấy chiếc đai người đã mua và đang thắt ở lưng. Hãy đứng dậy, đi đến Êu-phơ-rát và đem giấu trong một kẽ đá." **5** Tôi đi giấu đai lưng ấy ở Êu-phơ-rát, như ĐỨC CHÚA đã truyền cho tôi. **6** Sau nhiều ngày, ĐỨC CHÚA lại phán với tôi : "Đứng dậy đi Êu-phơ-rát, lấy chiếc đai lưng Ta đã truyền cho người giấu ở đó về." **7** Vậy tôi đi

Êu-phơ-rát, tìm và đem chiếc đai lưng từ nơi tôi đã giấu về ; nhưng này, chiếc đai lưng đã hư, không dùng vào việc gì được nữa. **8** Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán cùng tôi rằng : **9** "ĐỨC CHÚA phán thế này : Ta sẽ huỷ diệt thói kiêu hãnh của Giu-đa và thói kiêu hãnh lớn lao của Giê-ru-sa-lem như vậy. **10** Dân xấu xa này không chịu nghe lời Ta, cứ ngoan cố cứng lòng, chạy theo các thần khác mà làm tôi và sụp lạy chúng ; nó sẽ nên như chiếc đai lưng hoàn toàn vô dụng kia. **11** Vì, cũng như chiếc đai lưng người ta thắt ở lưng, Ta cũng thắt chặt cả nhà Ít-ra-en và nhà Giu-đa vào Ta như vậy, để chúng trở thành dân của Ta, dân đem lại cho Ta tiếng tăm, danh dự và vinh quang. Nhưng chúng đã chẳng chịu nghe. Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

12 Người sẽ nói với chúng lời này : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Vò nào cũng phải chứa đầy rượu." Nếu chúng nói với người : "Chẳng lẽ chúng tôi lại không biết rõ vò nào cũng phải chứa đầy rượu hay sao ?" **13** Người sẽ nói với chúng : "ĐỨC CHÚA phán như sau : Đây, Ta sẽ làm cho toàn thể dân cư xứ này say túy lúy, từ các vua đang ngự trên ngai Đa-vít, các tư tế, các ngôn sứ cho đến tất cả dân cư ở Giê-ru-sa-lem.

14 Ta sẽ làm cho chúng đập nhau toi bời, thậm chí cha con cũng đánh nhau, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ta sẽ không thương xót, không nể nang, không đoái hoài đến chúng nữa. Ta sẽ tiêu diệt chúng.

15 Các người hãy nghe và hãy lắng tai, đừng tự cao tự đại, vì chính ĐỨC CHÚA phán.

16 Hãy tôn vinh ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các người, trước khi màn đêm buông xuống, trước khi các người vấp chân vào núi chìm giữa bóng đen.

Các người mong đợi ánh sáng, nhưng Người biến nó thành bóng tối âm u, thành mây mù dày đặc.

17 Nếu các người không nghe theo điều đó, tôi chỉ còn âm thầm than khóc thói kiêu căng của các người.

Nước mắt tôi đầm đìa lã chã, vì đàn chiên của ĐỨC CHÚA bị dẫn đi đày.

18 Người hãy nói với vua và thái hậu : Xuống chỗ thấp mà ngồi đi,
vì vương miện huy hoàng đâu còn trên đầu các người nữa.

19 Ở Ne-ghep, các thành bị phong tỏa, không một ai có thể giải vây.

Toàn thể Giu-đa phải đi lưu đày, đi lưu đày tất cả.

20 Hỡi Giê-ru-sa-lem, ngược mắt lên mà nhìn những người từ phương Bắc đến.
Đâu cả rồi, đàn chiên được trao phó cho người ?

Đâu cả rồi, bầy chiên dê từng làm người rạng rỡ ?

21 Người nói sao, khi những kẻ từng được người dạy dỗ
nay được đặt lên thống trị người ?
Chẳng lẽ người không gặp phải những cơn đau quần quai

như người phụ nữ lúc sinh con ?

22 Nếu trong thâm tâm người tự bảo :
"Tại sao điều ấy lại xảy đến cho tôi ?"
Thưa vì những tội lỗi tà trời của các người mà các người đã bị vén áo làm nhục.

23 Chẳng lẽ người Cút lại đổi được màu da,
và con báo lại đổi được những đốm đen trên mình ?

Các người là những kẻ quen làm điều ác
lại có thể làm điều thiện được sao ?

24 Ta sẽ phân tán chúng
như những cơn rơm bị gió sa mạc cuốn bay lả tả.

25 Đó là số người bất trúng, là phần Ta dành cho người.

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

Bởi vì người lãng quên Ta mà đi tin tưởng vào thần giả dối,

26 nên chính Ta sẽ vén áo người lên tận mặt
cho thiên hạ thấy người trần truồng.

27 Thói ngoại tình, tiếng hí khoái lạc, trò dâm ô đã
thỏa của người

trên những đồi cao, giữa cánh đồng, Ta đã nhìn thấy hết :

toàn những điều ghê tởm !

Khốn cho người, hỡi Giê-ru-sa-lem !

Người còn không chịu thanh tẩy cho đến bao giờ nữa ?

14 1 Đây là lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a về hạn hán :

2 Miền Giu-đa lâm cảnh sầu tang,
các thành thị rã rời kiệt quệ,
chúng buồn tủi, mặt cúi gằm xuống đất.
Giê-ru-sa-lem vắng tiếng khóc than.

3 Các ông chủ sai bề tôi đi kiếm nước,
chúng đến các bể nước mà tìm không ra.
Chúng trở về, bình không vò rỗng.

Chúng thẹn thùng nhục nhã, lấy khăn trùm đầu.

4 Đất nứt nẻ vì không có mưa trong xứ,
các nông dân hổ thẹn, lấy khăn trùm đầu.

5 Trong cánh đồng, nai mẹ đẻ con rồi cũng bỏ, vì không còn cỏ ăn.

6 Lừa hoang trên đồi trọc đứng thờ hồng hộc như chó sói
mặt lơ dờ vì thiếu cỏ ăn.

7 Lạy ĐỨC CHÚA, nếu tội ác chúng con đã phạm
lại tố cáo chúng con, thì vì thánh danh, xin ra tay hành động.

Đã bao lần chúng con làm phản, biết bao phen
đắc tội với Ngài.

8 Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài là niềm hy vọng của Ít-ra-en,

là Đấng cứu thoát trong cơn khốn quẫn.

Sao Ngài xử sự như ngoại kiều trong xứ,
như lữ khách cấm lều nghỉ qua đêm ?

9 Tại sao Ngài lại như một con người hốt hoảng
như chiến sĩ không khả năng cứu thoát ?

Nhưng, lạy ĐỨC CHÚA, Ngài ngự giữa chúng

con ;

chúng con được mang danh Ngài, xin đừng bỏ

roi chúng con.

10 ĐỨC CHÚA phán với dân này như sau : Chúng thích
đi lang thang, không chịu tìm chân lại. ĐỨC CHÚA đã

không còn tỏ lòng thương chúng nữa. Bây giờ Người nhớ đến các lỗi lầm của chúng và trừng phạt chúng vì các tội đã phạm.

11 ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Người đừng cầu nguyện cho dân này được may lành nữa ! **12** Chúng có ăn chay, cầu khẩn, Ta cũng chẳng thèm nghe tiếng ; có dâng lễ toàn thiêu và lễ phẩm, Ta cũng chẳng tỏ lòng xót thương, vì Ta sắp dùng gươm đao, đói khát và ôn dịch mà tiêu diệt chúng."

13 Và tôi thưa : "Ôi, lạy ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng, này các ngôn sứ nói với họ : các người sẽ không phải thấy cảnh gươm đao, không phải lâm cơn túng đói, vì Ta sẽ ban cho các người một nền hoà bình vững chắc ở nơi này."

14 Nhưng ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Các ngôn sứ ấy đã nhân danh Ta mà tuyên sấm điều gian dối. Ta đã không sai chúng, không truyền lệnh cho chúng, cũng chẳng hề phán với chúng. Thị kiến gian dối, bói toán hão huyền, lòng dạ man trá : đó là những điều chúng tuyên sấm cho các người. **15** Vì thế ĐỨC CHÚA phán thế này : Các ngôn sứ ấy tuyên sấm nhân danh Ta, nhưng Ta đâu có sai chúng. Chúng dám nói xứ này không gặp cảnh gươm đao, không lâm cơn túng đói ; thế mà chính các ngôn sứ ấy vì gươm, vì đói sẽ phải diệt vong ! **16** Còn lũ dân đã nghe chúng tuyên sấm, sẽ gặp phải gươm đao và đói khát, sẽ bị quẳng xác ra ngoài đường phố Giê-ru-sa-lem, mà chẳng được ai chôn cất : chúng và vợ con chúng, trai cũng như gái. Ta sẽ đổ xuống đầu chúng các tai hoạ chúng đã gây ra."

17 Mắt tôi hãy tuôn trào suốt lệ cả ngày đêm không ngớt,

vì trinh nữ cô gái dân tôi đã bị đánh như đòn, vết trọng thương hết đường cứu chữa.

18 Tôi bước ra đồng nội : này kẻ chết vì gươm, quay trở lại đô thành : nợ bao người đói lả. Cả ngôn sứ cùng là tư tế lang thang khắp xứ mà không hiểu biết gì.

19 Lạy Chúa, phải chăng Ngài đã quyết từ bỏ Giu-đa ?

Phải chăng Xi-on khiến lòng Ngài ghê tởm ?
Vậy có sao Ngài đánh phạt chúng con đến vô phương chữa chạy ?

Chúng con đợi hoà bình nhưng chẳng được may lành chi hết !

Mong đến thời bình phục,
mà chỉ thấy rừng rợn khiếp kinh !

20 Lạy CHÚA, chúng con nhận rằng mình gian ác và cha ông sai lỗi đã nhiều.

Quả chúng con đều đắc tội với Chúa !

21 Vì Danh Thánh, xin Chúa đừng chê bỏ chúng con,

đừng rẻ rúng toà vinh hiển của Ngài.

Dám xin Ngài nhớ lại, đừng huỷ bỏ giao ước giữa Ngài với chúng con.

22 Trong số chư thần của các dân tộc, có thần nào làm được mưa chẳng ?

Có phải trời đổ được mưa rào,

hay chính Ngài, lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa

của chúng con ?

Chúng con trông cậy nơi Ngài,

vì chính Ngài đã làm ra tất cả những điều đó !

15 1 ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Cho dù Mô-sê và Sa-mu-en có đứng trước nhan Ta, Ta cũng chẳng còn để lòng thương dân này nữa. Hãy xua chúng cho khuất nhan Ta ; chúng cứ đi đi ! **2** Chúng có hỏi người : Chúng tôi sẽ đi đâu ? Người sẽ nói với chúng : ĐỨC CHÚA phán thế này :

Kẻ nào phải chết thì chết, kẻ nào bị gươm đâm thì bị gươm đâm,

kẻ nào phải đói lả thì đói lả, kẻ nào phải đi đày thì đi đày.

3 Ta sẽ giáng bốn thứ tai hoạ xuống trên chúng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - : gươm để tàn sát, chó để phanh thây, chim trên trời và thú vật dưới đất để tiêu diệt chúng. **4** Ta sẽ khiến chúng nên mối kinh hoàng cho mọi vương quốc trên cõi đất, vì những điều Mo-na-se , con Khít-ki-gia, vua Giu-đa, đã làm ở Giê-ru-sa-lem.

5 Ai còn thương xót người, hỏi Giê-ru-sa-lem ?
Ai còn thương cảm cho người ?

Ai còn quay gót lại để vấn an người ?

6 Chính người đã chối bỏ
quay lưng lại với Ta - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA -
nên Ta dang tay đánh phạt, nhằm huỷ diệt
người.
Thương xót nhiều rồi, nay Ta đã chán !

7 Khắp xứ sở, nơi các cổng thành, Ta đã lấy sàng
mà sàng chúng.
Ta đã cướp đi con cái của dân Ta, và làm cho
chúng bị tiêu diệt,
vì chúng theo đường nẻo gian tà, không chịu
quay trở lại.

8 Người goá bụa, Ta đã tăng thêm số nhiều hơn
cát đại dương.
Ngay giữa trưa, Ta để cho quân giặc
xông vào các bà mẹ của những chiến binh trẻ.
Thình lình Ta đã giáng xuống trên chúng
rối loạn và kinh hoàng.

9 Người mẹ từng sinh năm đẻ bảy nay ủ rũ, rồi
trút hơi thở lìa đời.
Giữa ban ngày mà mặt trời của bà đã lặn, bà
thẹn thùng xấu hổ.
Còn sống sót đứa con nào, Ta để cho lưỡi
gươm sát hại
trước mặt quân thù của chúng, - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA.

10 Con vô phúc quá, mẹ ơi, mẹ sinh con ra làm gì,
để cho người ta chống đối, cho cả nước gây gổ
với con ?
Con chẳng cho ai vay, cũng không mượn của
người,
thế mà vẫn cứ bị nguyền rủa.

11 Quả vậy, lạ ĐỨC CHÚA,
con đã chẳng đem thiện chí phục vụ Ngài hay
sao ?
Nào con đã chẳng cầu khẩn với Ngài cho thù
địch
khi nó gặp hoạn nạn, lúc nó phải gian truân ?

12 Sắt phương Bắc và đồng, có ai bẻ nổi ?

13 Tài sản và các kho tàng của người,
Ta sẽ để cho bị cướp phá mà không đền bù

vì mọi tội người đã phạm trên toàn xứ sở.

14 Ta sẽ bắt người làm tôi kẻ thù trong xứ sở mà
người không biết,
vì cơn giận của Ta đã bùng lên như lửa,
sẵn sàng thiêu rụi các người.

15 Lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài biết rõ !
Xin nhớ đến con và thăm viếng con cùng,
xin báo oán những kẻ bách hại con.
Xin đừng nén cơn giận kéo con bị chúng bắt
đem đi.
Ngài biết đó : con phải chuốc lấy nhục vào thân,
âu cũng vì Ngài.

16 Gặp được lời Chúa, con đã nuốt vào,
lời Ngài làm cho con hoan hỷ,
làm vui thoả lòng con, vì con được mang danh
Ngài,
lạy ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh.

17 Con không ngồi chung vui với phường giễu cợt,
tay Ngài đè nặng khiến con phải ngồi riêng một
mình.
Quả thật, Ngài đã làm cho con đầy bức tức.

18 Tại sao con cứ phải đau khổ hoài,
mang vết trọng thương hết đường cứu chữa ?
Phải chăng đối với con, Ngài chỉ là ngọn suối
trong ảo mộng,
là dòng nước mơ hồ ?

19 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán như sau :
"Nếu Ta đưa người về mà người chịu trở về,
thì người sẽ được đứng trước nhan Ta.
Nếu người nói điều cao quý thay vì điều hèn hạ,
thì người sẽ nên như miệng Ta.
Chúng sẽ trở lại với người,
chứ không phải người trở lại với chúng.

20 Ta sẽ làm cho người nên thành đồng kiên cố đối
với dân này.
Chúng có chống lại người cũng chẳng làm chi
được,
vì Ta ở với người để cứu sống và giải thoát
người,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

21 Ta sẽ giải thoát người khỏi tay kẻ dữ,
sẽ cứu chuộc người khỏi bàn tay hung tàn.

16 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : **2** "Người đừng cưới vợ ; đừng có con trai, con gái ở nơi này ! **3** Vì ĐỨC CHÚA phán như sau về con trai, con gái được sinh ra ở nơi đây, về các bà mẹ sinh ra chúng, về các người cha sinh ra chúng trong xứ này : **4** Chúng sẽ chết vì các chứng bệnh nan y, không được ai khóc thương, không được ai chôn cất. Người ta sẽ dùng chúng làm phân trên mặt đất ; chúng sẽ bị tiêu diệt vì gươm, vì đói. Xác của chúng sẽ làm mồi cho chim trên trời và thú vật dưới đất.

5 Vì ĐỨC CHÚA phán thế này : Người đừng vào nhà hiếu dự tiệc tang, đừng rên rỉ khóc thương chúng, bởi vì Ta không còn cho chúng được hưởng bình an, tín thành và lòng thương xót của Ta nữa, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **6** Lớn bé, già trẻ trong xứ sẽ phải chết, không người chôn cất, chẳng ai khóc thương, không ai rạch mình và cạo trọc đầu để tang. **7** Không ai bẻ bánh cho những người thọ tang để an ủi chúng đang buồn vì người chết ; cũng không ai rót rượu an ủi chúng vì cha hay mẹ chúng đã chết rồi.

8 Người cũng không được vào nhà đang có tiệc để cùng ngồi ăn uống. **9** Vì ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Ngay trước mắt các người và trong đời các người, Ta sẽ làm cho nơi này im bật tiếng reo mừng hỷ hoan và tiếng hát của cô dâu chú rể.

10 Khi người loan báo tất cả những lời ấy cho dân này, chúng sẽ nói với người : "Tại sao ĐỨC CHÚA lại giáng một tai hoạ lớn lao như thế để trừng phạt chúng tôi ? Chúng tôi đã có lỗi gì, đã phạm tội nào chống lại ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi ?" **11** Bấy giờ người sẽ bảo chúng : "Chính vì cha ông các người đã chối bỏ Ta, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, chúng đã đi theo các thần khác, đã phụng thờ và sụp lạy các thần ấy ; còn Ta, chúng lại chối bỏ, và Lề Luật của Ta, chúng không tuân giữ. **12** Phần các người, các người còn hành động xấu xa hơn cha ông các người : người nào cũng cố chấp theo lòng dạ xấu xa của mình, không chịu nghe lời Ta.

13 Ta sẽ đuổi các người ra khỏi xứ này và đưa đến một nơi xa lạ mà chính các người cũng như cha ông các người không biết ; ở đó đêm ngày các người sẽ phụng thờ các thần khác, vì Ta không còn thương các người nữa."

14 Vì thế, sẽ đến ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - người ta không còn nói như sau nữa : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống, Đấng đã đưa con cái Ít-ra-en lên khỏi đất Ai-cập", **15** nhưng sẽ nói "có ĐỨC CHÚA hằng sống, Đấng đã đưa con cái Ít-ra-en lên khỏi đất phương Bắc và khỏi mọi miền đất Người đã xua họ đến." Quả thật, Ta sẽ cho chúng trở về đất chúng sở hữu, đất mà xưa kia Ta đã ban cho cha ông chúng.

16 "Này đây Ta sẽ sai nhiều ngư phủ - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - đến đánh bắt chúng. Sau đó, Ta sẽ sai nhiều thợ săn đến săn bắt chúng từ trên mọi núi đồi và những kẽ đá. **17** Vì mắt Ta luôn canh chừng mọi nẻo đường chúng đi ; chúng không che giấu được mắt Ta và tội ác của chúng không lọt khỏi mắt Ta. **18** Ta sẽ phạt chúng gấp đôi các tội ác và lỗi lầm chúng phạm, vì chúng đã làm ô uế miền đất của Ta bằng những đồ gốm ghiếc là các ngẫu tượng vô hồn ; chúng lại chất đầy những đồ ghê tởm lên cơ nghiệp của Ta.

19 Lạy ĐỨC CHÚA là sức mạnh, là thành lũy của con, là nơi con ẩn náu trong ngày khốn quẫn, từ khắp cùng cõi đất, các dân tộc sẽ đến với Ngài.

Chúng sẽ nói : Cha ông chúng tôi đã chỉ được thừa hưởng sự dối trá, cùng những điều hão huyền vô tích sự.

20 Người phạm có thể tạo thần mình cho mình chẳng ?

Nhưng các thần đó đâu phải là thần !

21 Vì thế, này đây Ta sắp sửa cho chúng biết, lần này Ta sẽ cho chúng biết được bàn tay oai hùng và dũng lực của Ta, và chúng sẽ biết danh Ta là ĐỨC CHÚA.

17 1 Tội lỗi của Giu-đa phải được ghi bằng bút sắt

và khắc bằng mũi kim cương vào tâm hồn
và vào các góc bàn thờ của chúng,
2 cho con cái chúng nhớ lại
các bàn thờ và cột thờ chúng dựng lên
dưới mọi lùm cây xanh, tại các ngọn đồi cao,
3 trên miền núi, và ở ngoài đồng.
Tài sản và mọi kho tàng của người,
Ta sẽ để cho thiên hạ cướp phá
vì tội người đã lập những nơi cao trong toàn
lãnh thổ.
4 Người sẽ để mất gia nghiệp Ta đã dành cho
người.
Ta sẽ bắt người làm tôi kẻ thù trong xứ sở mà
người không biết,
vì cơn giận của Ta đã bùng lên như lửa,
sẵn sàng thiêu rụi đến muôn đời.
5 ĐỨC CHÚA phán như sau :
Đáng nguyên rửa thay kẻ tin ở người đời,
lấy sức phạm nhân làm nơi nương tựa,
và lòng dạ xa rời ĐỨC CHÚA !
6 Người đó sẽ như bụi cây trong hoang địa
chẳng được thấy hạnh phúc bao giờ,
hạnh phúc có đến cũng chẳng nhìn ra,
nhưng sẽ ở mãi nơi đồng khô cỏ cháy,
trong vùng đất mặn không một bóng người.
7 Phúc thay kẻ đặt niềm tin vào ĐỨC CHÚA,
và có ĐỨC CHÚA làm chỗ nương thân.
8 Người ấy như cây trồng bên dòng nước,
đâm rễ sâu vào mạch suối trong,
mùa nóng có đến cũng chẳng sợ gì,
lá trên cành vẫn cứ xanh tươi,
gặp năm hạn hán cũng chẳng ngại,
và không ngừng trở sinh hoa trái.
9 Không gì nham hiểm và bất trị như lòng người,
ai dò thấu được ?
10 Ta là ĐỨC CHÚA, Ta dò xét lòng người, thử
thách mọi tâm can.
Ta sẽ thưởng phạt ai nấy tùy theo cách nó sống
và việc nó làm.
11 Con chim quốc ấp trứng nó không để,
kẻ làm giàu bất chính nào có khác chi :
nửa cuộc đời, nó phải bỏ giàu sang,

và rốt cuộc, cũng chỉ là một đũa ngu đần.
12 Ngay từ thuở ban đầu,
nơi Thánh Điện chúng con toạ lạc là ngai vinh
hiển cao sang.
13 Lạy ĐỨC CHÚA, niềm hy vọng của Ít-ra-en là
Ngài,
hết những ai lìa bỏ Ngài sẽ phải xấu hổ,
những kẻ quay lưng lại với Ngài sẽ bị bưng khỏi
đất,
vì họ đã lìa bỏ ĐỨC CHÚA là mạch nước
trường sinh.
14 Lạy ĐỨC CHÚA, xin chữa lành con, để con
được chữa lành,
xin cứu thoát con, để con được cứu thoát,
vì vinh dự của con chính là Ngài !
15 Kia chúng nói với con :
Lời ĐỨC CHÚA đâu rồi ? Cứ thực hiện đi xem !
16 Phần con, con đâu hối thúc Chúa gieo tai giáng
hoạ.
Ngày bất hạnh, con cũng chẳng cầu mong.
Môi miệng con có thốt ra lời nào
thì chính Ngài đã am tường hết :
tất cả đều phơi bày trước Thánh Nhan.
17 Chính Ngài là chốn con nương ẩn
trong những ngày tai biến : xin đừng nên có cho
con sợ hãi.
18 Xin cho những kẻ bách hại con phải thẹn thùng
xấu hổ,
chứ không phải là con.
Xin cho chúng phải thất kinh khiếp đảm,
chứ không phải là con.
Xin cho ngày tai hoạ mau đến với chúng.
Xin đập chúng, đập tan nát tả tơi.
19 ĐỨC CHÚA phán với tôi thế này : "Người hãy đi túc
trực ở Cổng Lớn, nơi các vua Giu-đa vẫn ra vào ; rồi
sau đó, tại các cổng thành Giê-ru-sa-lem. 20 Người sẽ
nói với chúng : Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hồi tất cả
những ai đi qua các cổng này : các vua Giu-đa, toàn dân
Giu-đa cũng như mọi dân cư Giê-ru-sa-lem. 21 ĐỨC
CHỨA phán như sau : Hãy hết sức cẩn thận : đừng
gồng lưng gánh mà đi qua các cửa thành Giê-ru-sa-lem
trong ngày sa-bát. 22 Ngày sa-bát, đừng gồng gánh ra

khỏi nhà, đừng làm công việc nào : hãy thánh hiến ngày sa-bát như Ta đã truyền cho cha ông các ngươi. **23** Cha ông các ngươi đã chẳng đoái hoài, không chịu lắng tai nghe. Chúng cứng đầu cứng cổ, không chịu nghe theo, không chấp nhận lời sửa dạy. **24** Nếu các ngươi thực sự nghe theo lời Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - là không gồng gánh qua các cửa thành này trong ngày sa-bát, đồng thời nếu các ngươi thánh hiến ngày sa-bát là không làm công việc nào trong ngày đó, **25** thì qua các cửa thành này, các vua nổi quyền Đa-vít cùng với các thủ lĩnh sẽ ngồi xe cỡi ngựa mà đi qua, không những chỉ có các vua và các thủ lĩnh, mà cả người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem nữa. Thành này sẽ tồn tại mãi mãi. **26** Từ các thành Giu-đa và các vùng phụ cận Giê-ru-sa-lem, từ đất Ben-gia-min, từ Sơ-phê-la, từ cao nguyên, từ Ne-ghep, người ta sẽ đến, mang theo lễ toàn thiêu, hy lễ, lễ phẩm, hương thơm, và dâng lễ tạ ơn trong Nhà ĐỨC CHÚA. **27** Còn nếu các ngươi không nghe Ta mà thánh hiến ngày sa-bát, lại gồng gánh đi qua các cửa thành Giê-ru-sa-lem trong ngày sa-bát, thì Ta sẽ phóng hoả đốt các cửa thành, lửa sẽ thiêu rụi các lâu đài ở Giê-ru-sa-lem và không tàn lại.

18 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **2** "Ngươi hãy trở dậy và xuống nhà thợ gốm, ở đó Ta sẽ cho ngươi nghe lời Ta." **3** Tôi xuống nhà thợ gốm, và này anh ta đang sử dụng chiếc bàn xoay hai bánh. **4** Nhưng chiếc bình anh đang nắn bị hỏng, như có lúc xảy ra khi thợ gốm nặn đất sét. Anh làm lại một chiếc khác đúng như anh thấy cần phải làm. **5** Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : **6** "Hỡi nhà Ít-ra-en, đối với các ngươi, Ta lại không thể làm được như người thợ gốm này hay sao ? Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ngày hỡi nhà Ít-ra-en, đất sét ở trong tay người thợ gốm thế nào, các ngươi ở trong tay Ta cũng như vậy. **7** Có khi Ta bày tỏ ý định sẽ nhỏ, sẽ lật, sẽ diệt một dân tộc hay một vương quốc, **8** nhưng nếu dân tộc ấy trở lại, bỏ sự dữ đã khiến Ta quyết định trừng phạt nó, thì Ta sẽ hối tiếc về tai hoạ Ta định giáng cho nó. **9** Có khi Ta bày tỏ ý định sẽ xây, sẽ trồng một dân tộc hay một vương quốc, **10** nhưng nếu dân tộc ấy làm điều dữ trái mắt Ta, không chịu nghe

theo tiếng Ta, Ta sẽ hối tiếc về phúc lành Ta định ban cho nó. **11** Và bây giờ, ngươi hãy nói với người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem rằng : ĐỨC CHÚA phán như sau : Ngày chính Ta đang tạo ra tai hoạ nhằm trừng phạt các ngươi, đang tính kế chống các ngươi. Vậy hãy mau trở lại, ai nấy phải từ bỏ con đường gian ác ; hãy làm cho cách sống và công việc của mình tốt hơn. **12** Nhưng chúng sẽ nói : "Vô ích ! Chúng tôi sẽ theo ý định của chúng tôi, và mỗi người cứ cố chấp theo lòng dạ xấu xa của mình."

13 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán thế này : Hãy hỏi các dân tộc cho biết :

Ai đã nghe câu chuyện như thế này chưa ?

Trinh nữ Ít-ra-en đã làm điều rất kinh tởm.

14 Có bao giờ tuyết núi Li-băng lại ngừng rơi trên sườn đá dốc ?

Có bao giờ dòng nước mát rượi chảy từ núi đá lại cạn khô ?

15 Thế mà Ta, dân Ta lại quên lãng, chúng đốt hương dâng kính tà thần nên chúng phải lao đao lặn độn trên nẻo đường chúng đi, những nẻo đường thuở trước,

để đi vào những lối quanh co chưa khai phá bao giờ.

16 Chúng đã biến xứ sở thành những nơi hoang tàn đổ nát

cho thiên hạ mãi mãi cười chê, ai đi qua cũng lắc đầu kinh ngạc.

17 Khác nào trận gió đồng, Ta sẽ làm cho chúng phân tán trước mặt quân thù.

Ngày chúng gặp tai ương hoạn nạn

Ta sẽ chỉ cho chúng thấy lưng Ta, chứ không cho thấy mặt.

18 Chúng nói : "Hãy đến đây ta cùng nhau bàn mưu tính kế hại Giê-rê-mi-a. Vì thiếu tư tế, lẽ luật không chết, thiếu hiền nhân, không thiếu ý kiến, thiếu ngôn sứ, không thiếu lời dạy bảo. Đến đây, ta hãy dùng lời nó mà hại nó, và phải hết sức để ý đến mọi lời nó nói."

19 Lạy ĐỨC CHÚA, xin để ý đến con và nghe những kẻ tố cáo con nói đó.

20 Nào có ai lấy oán đền ơn ?
Thế mà chúng lại đào hố nhằm làm con mất mạng.

Xin Ngài nhớ cho : con đã từng đứng ra trước nhan Ngài
để nói tốt nói hay cho chúng,
để ngăn cơn thịnh nộ của Ngài khỏi giáng lên đầu chúng.

21 Vì vậy, xin để cho con cái chúng đói lả,
cho chúng ngã gục vì gươm đao.
Ước chi đàn bà đã mất con lại goá chồng,
đàn ông chết vì ôn dịch,
còn thanh niên chết vì gươm đao chinh chiến.

22 Ước chi nhà chúng ở vắng tiếng khóc tiếng than,
khi bắt chọt Ngài cho bọn cướp xông vào chúng,
vì chúng đã đào hố để bắt con
và giăng bẫy cho chân con vấp ngã.

23 Lạy ĐỨC CHÚA, mọi âm mưu chúng bày ra để hại con
chính Ngài biết rõ.
Lỗi lầm chúng, xin Ngài đừng bỏ qua,
tội lỗi chúng sờ sờ trước Thánh Nhan,
xin Ngài đừng xoá sạch.
Trước Thánh Nhan, xin cho chúng phải thất điên bát đảo,
và đến lúc Ngài nổi trận lôi đình,
xin cứ thẳng tay trừng trị chúng.

19 1 ĐỨC CHÚA phán thế này : Hãy đi mua một cái bình sành của thợ gốm. Cùng với một sổ kỳ mục trong dân và một sổ trong hàng tư tế, **2** hãy đi ra phía thung lũng Ben Hin-nôm, lối vào cửa Góm, tại đó người sẽ công bố những điều Ta sẽ phán với người. **3** Người sẽ nói : Hỡi các vua Giu-đa, hỡi dân cư Giê-ru-sa-lem, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA. ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Đây Ta sắp giáng tai hoạ xuống nơi đây, khiến cho bất cứ ai nghe nói cũng phải ù cả hai tai : **4** bởi vì chúng đã lia bỏ Ta, đã biến nơi này thành nơi xa lạ. Tại chính nơi này, chúng còn dâng hương kính thần khác, những thần chính chúng,

cũng như cha ông chúng và các vua Giu-đa đã không hề biết đến ; chúng đã làm cho nơi này ngập máu người vô tội. **5** Chúng đã xây những nơi cao kính Ba-an để hoả thiêu con cái chúng làm lễ toàn thiêu dâng Ba-an ; đó là điều Ta đã không truyền, không phán dạy cũng không nghĩ đến. **6** Vì thế, sẽ đến ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - người ta không còn gọi nơi này là "Tô-phét", là "thung lũng Ben Hin-nôm" nữa, nhưng là "thung lũng Tàn Sát." **7** Tại nơi này, Ta sẽ đập tan ý định của Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. Ta sẽ làm cho chúng ngã gục vì gươm trước mặt quân thù, do tay những kẻ tìm hại mạng sống chúng. Ta sẽ để cho xác của chúng làm mồi cho chim trời và thú vật dưới đất. **8** Ta sẽ khiến cho thành này nên đồ kinh tởm, nên đề tài trào phúng ; ai đi qua cũng lắc đầu kinh ngạc, cười chê về mọi thương tích của nó. **9** Ta sẽ khiến chúng ăn thịt con trai, con gái mình : khi bị vây hãm, bị quân thù cùng những kẻ tìm hại mạng sống siết chặt trong cảnh ngặt nghèo, chúng sẽ ăn thịt lẫn nhau.

10 Người sẽ đập vỡ cái bình trước mặt những người cùng đi với người, **11** rồi nói với chúng : ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này : Cũng vậy, Ta sẽ đập tan dân này và thành này như người ta đập vỡ cái vò của thợ gốm, mà không thể hàn gắn lại được nữa.

Người ta sẽ biến Tô-phét thành nghĩa địa, vì không còn chỗ nào khác để chôn. **12** Ta sẽ xử với nơi này và với dân cư ở đó cũng như vậy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - nghĩa là làm cho thành này giống như Tô-phét. **13** Nhà cửa ở Giê-ru-sa-lem và cung điện các vua Giu-đa - những nhà nào chúng dâng hương trên mái để kính đạo binh trên trời và tưới rượu dâng các thần khác - tất cả sẽ nên ô uế như ở Tô-phét.

14 Từ Tô-phét là nơi ĐỨC CHÚA đã sai ông đi tuyên sấm, ông Giê-rê-mi-a trở về, đến đứng ở tiền đình Nhà ĐỨC CHÚA và nói với toàn dân rằng : **15** ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Đây Ta sắp giáng xuống thành này và mọi thành phụ thuộc tất cả tai hoạ Ta đã tuyên phạt, vì chúng cứng đầu cứng cổ không chịu nghe lời Ta."

20 **1** Tư tế Pát-khua con ông Im-me, tổng quản đốc Nhà ĐỨC CHÚA, đã nghe ông Giê-rê-mi-a tuyên sấm các lời ấy. **2** Ông Pát-khua cho đánh đòn ngôn sứ Giê-rê-mi-a và cho cùm ông tại cửa Ben-gia-min, tức là Cửa Trên trong Nhà ĐỨC CHÚA. **3** Hôm sau, ông Pát-khua tháo cùm cho ông Giê-rê-mi-a ; ông Giê-rê-mi-a nói với ông ấy : "ĐỨC CHÚA không còn gọi ông là Pát-khua nữa, nhưng là "Kinh hoàng tứ phía." **4** Quả thật, ĐỨC CHÚA phán như sau : Ngày Ta sẽ biến ngươi thành nỗi kinh hoàng cho chính ngươi và tất cả bạn bè của ngươi. Chúng sẽ ngã gục dưới lưỡi gươm quân thù, chính mắt ngươi sẽ chứng kiến điều đó. Ta sẽ trao nộp toàn thể Giu-đa vào tay vua Ba-by-lon ; nó sẽ bắt chúng đi lưu đày ở Ba-by-lon ; sẽ dùng gươm tàn sát chúng. **5** Tất cả của cải thành này cùng với mọi công lao vất vả và mọi đồ quý giá, cũng như tất cả kho tàng của các vua Giu-đa, Ta sẽ nộp vào tay quân thù chúng ; bọn này sẽ cướp phá, tịch thu đem về Ba-by-lon. **6** Còn ông, hỡi Pát-khua, chính ông và tất cả những người ở trong nhà ông sẽ phải đi lưu đày. Ông sẽ đi Ba-by-lon, sẽ chết tại đó và sẽ phải chôn tại đó ; ông cũng như tất cả bạn bè, tức là những người đã nghe ông tuyên sấm láo !" **7** Lạy ĐỨC CHÚA, Ngài đã quyến rũ con, và con đã để cho Ngài quyến rũ. Ngài mạnh hơn con, và Ngài đã thắng. Suốt ngày con đã nên trò cười cho thiên hạ, để họ nhạo báng con. **8** Mỗi lần nói năng là con phải la lớn, phải kêu lên : "Bạo tàn ! Phá huỷ !" Vì lời ĐỨC CHÚA mà con đây bị sỉ nhục và chế giễu suốt ngày. **9** Có lần con tự nhủ : "Tôi sẽ không nghĩ đến Người, cũng chẳng nhân danh Người mà nói nữa." Nhưng lời Ngài cứ như ngọn lửa bùng cháy trong tim, âm ỉ trong xương cốt. Con nén chịu đến phải hao mòn, nhưng làm sao nén được ! **10** Con nghe biết bao người vu cáo :

"Kìa, lão 'Tứ phía kinh hoàng !', hãy tố cáo, hãy tố cáo nó đi !"

Tất cả những bạn bè thân thích đều rình xem con vấp ngã.

Họ nói : "Biết đâu nó chẳng mắc lừa, rồi chúng ta sẽ thắng và trả thù được nó !"

11 Nhưng ĐỨC CHÚA hằng ở bên con như một trang chiến sĩ oai hùng. Vì thế những kẻ từng hại con sẽ thất điên bát đảo,

sẽ không thắng nổi con.

Chúng sẽ phải thất bại, và nhục nhã ê chề : đó là một nỗi nhục muôn đời không thể quên.

12 Lạy ĐỨC CHÚA các đạo binh, Đấng dò xét người công chính, Đấng thấu suốt tâm can,

con sẽ thấy Ngài trị tội chúng đích đáng, vì con đã giải bày cơ sự cùng Ngài.

13 Hãy ca tụng ĐỨC CHÚA, hãy ngợi khen ĐỨC CHÚA,

vì Người đã giải thoát kẻ cơ bần khỏi tay phường hung bạo.

14 Thật đáng nguyện rửa ngày tôi được sinh ra. Ngày mẹ tôi sinh ra tôi không đáng được chúc lành.

15 Thật đáng nguyện rửa kẻ làm cho cha tôi hớn hờ mừng vui khi báo tin cho người : "Một người con, một bé trai đã được sinh ra cho ông."

16 Chớ gì kẻ đó giống như các thành bị ĐỨC CHÚA phá đổ, không chút xót thương. Chớ gì sáng sớm nó nghe tiếng kêu cứu, và giữa trưa nghe tiếng hò xung trận.

17 Tại sao tôi đã không chết ngay trong lòng mẹ để mẹ tôi nên nắm mồ chôn tôi, và lòng bà cưu mang tôi mãi mãi ?

18 Tôi đã lọt lòng mẹ để làm chi ? Phải chăng chỉ để thấy toàn gian khổ, buồn sầu, và thấy cuộc đời qua đi trong túi hổ ?

21 1 Đây là lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a, khi vua Xít-ki-gia-hu phái ông Pát-khua con ông Man-ki-gia và tư tế Xơ-phan-gia con ông Ma-a-xê-gia đến nói với ông rằng : **2** "Xin ông thỉnh ý ĐỨC CHÚA giúp chúng tôi, vì vua Ba-by-lon là Na-bu-cô-đô-nô-xo đến đánh chúng tôi ; may ra ĐỨC CHÚA sẽ lại thực hiện mọi kỳ công như Người đã làm để giúp chúng ta, khiến vua ấy phải bỏ chúng ta mà rút lui." **3** Ông Giê-rê-mi-a bảo họ : "Các ông về thưa với vua Xít-ki-gia-hu thế này : **4** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Đây từ bên ngoài tường lũy, Ta sắp thu hồi binh khí các người cầm ở tay để giao chiến với vua Ba-by-lon và những người Can-đê hiện bao vây các người, và Ta sẽ gom tất cả lại đưa vào giữa thành này. **5** Ta sẽ dang cánh tay mạnh mẽ uy quyền, đích thân chống lại các người, trong lúc cơn giận của Ta lên tới cực điểm. **6** Ta sẽ đánh phạt dân cư trong thành này, cả người lẫn súc vật ; chúng sẽ phải chết vì trận dịch kinh khủng. **7** Sau đó - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, các bề tôi của nó cùng với dân còn sống sót trong thành này đã thoát khỏi ôn dịch, gươm đao, đói kém, Ta sẽ trao tất cả vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, vào tay các thù địch của chúng và những kẻ tìm hại mạng chúng ; người ta sẽ dùng gươm đánh phạt chúng, không thương xót, không nể nang, không đoái hoài đến chúng nữa."

8 Còn đối với dân này, người sẽ nói : "ĐỨC CHÚA phán như sau : Đây Ta đưa ra cho các người chọn : hoặc con đường đưa tới sự sống, hoặc con đường đưa tới sự chết. **9** Ai ở lại trong thành, sẽ phải chết vì gươm đao, đói kém và ôn dịch ; còn ai chạy ra ngoài đầu hàng quân Can-đê đang vây chặt các người, thì ít ra cũng sống và bảo toàn được tính mạng. **10** Vì Ta sẽ quay mặt lại phạt thành này, giáng họa chứ không giáng phúc, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Nó sẽ bị trao vào tay vua Ba-by-lon và bị vua phóng hoả."

11 Ngỏ lời với hoàng gia Giu-đa : Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, **12** hỡi nhà Đa-vít ! ĐỨC CHÚA phán như sau :
Sáng sáng, hãy phân xử công minh,
giải thoát người bị bóc lột khỏi tay kẻ áp bức ;

chẳng vậy, lửa giận Ta sẽ bùng bùng không ai tắt nổi,
vì những hành vi gian ác của các người.
13 Đây Ta chống lại người, hỡi cô gái ở thung lũng, hỡi núi đá miền đồng bằng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

Chính các người bảo : Ai dám xuống tấn công ta ?

Ai vào được nơi ta trú ẩn ?
14 Ta sẽ sửa phạt các người
tuỳ theo kết quả công việc các người làm,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
Ta sẽ đốt lửa trong rừng thuộc hoàng cung
và lửa sẽ thiêu rụi tất cả những gì bao quanh nó.

22 1 ĐỨC CHÚA phán như sau : Người hãy xuống đền vua Giu-đa và tại đó, người sẽ công bố lời này : **2** Người sẽ nói : Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hỡi vua Giu-đa đang ngự trên ngai vàng Đa-vít, vua cũng như các bề tôi và dân của vua đang ra vào các cổng thành này. **3** ĐỨC CHÚA phán như sau : Hãy thực thi lẽ công minh và điều chính trực ; hãy giải thoát người bị bóc lột khỏi tay kẻ áp bức ; đừng ngược đãi ngoại kiều, trẻ mồ côi và người goá bụa ; đừng cưỡng bức và đổ máu người vô tội ở nơi đây. **4** Vì nếu các người ra sức thực thi lời này, thì bấy giờ, các vua ngự trên ngai vàng nối nghiệp Đa-vít sẽ ngồi xe, cỡi ngựa đi qua các cửa đền này, không những chỉ có vua và bề tôi mà cả dân nữa. **5** Nhưng nếu các người không nghe những lời này - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta lấy chính danh Ta mà thề : Nhà này sẽ nên chốn hoang tàn.

6 Thật vậy, ĐỨC CHÚA phán như sau về nhà của vua Giu-đa :

Cho dầu đối với Ta, người là Ga-la-át, là đỉnh núi Li-băng,
nhưng Ta quyết biến người nên sa mạc,
nên thành thị không người cư trú.
7 Nhằm chống lại người,
chính Ta sẽ sai phái những người đến huỷ diệt người,
ai nấy được trang bị sẵn sàng.

Những cây bá hương hảo hạng của người,
chúng sẽ chặt đi và quăng vào lửa.

8 Nhiều sắc dân sẽ đi ngang qua thành này ; chúng sẽ nói với nhau : "Vì sao ĐỨC CHÚA lại xử với thành vĩ đại này như thế ?" **9** Người ta sẽ đáp lại : "Cũng chỉ vì họ đã bỏ Giao Ước của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, mà sụp lạy và phụng thờ các thần khác."

10 Đừng khóc thương người chết, rên rỉ thương khóc nó làm gì !

Có khóc, hãy khóc người phải ra đi, bởi vì nó chẳng còn trở lại,
chẳng còn nhìn thấy nơi chôn nhau cắt rốn.

11 Quả thật, về vua Sa-lum, người lên ngôi cai trị nước Giu-đa, kể vị cha mình là Giô-si-gia-hu, ĐỨC CHÚA phán thế này : Kẻ đã ra đi khỏi chốn này thì sẽ chẳng bao giờ trở lại, **12** vì nó sẽ chết tại nơi nó phải lưu đày, và không bao giờ nhìn thấy chốn này nữa.

13 Khốn thay kẻ xây nhà xây cửa mà không đếm xỉa đến lễ công bình.
Khốn thay kẻ xây lầu son gác tía mà chẳng màng chi đến điều chính trực.
Khốn thay kẻ bắt anh em mình làm lưng vất vả mà không tính công sá, không trả thù lao.

14 Nó nói : "Ta sẽ xây cho mình một toà nhà đồ sộ có gác rộng lầu cao."
Nó trở nhiều cửa sổ,
bọc tường bằng gỗ bá hương, rồi sơn son thếp vàng.

15 Phải chăng người tỏ mình làm vua cai trị khi ưa thích xài gỗ bá hương ?
Cha người lại chẳng ăn chẳng uống hay sao ?
Nhưng ông đã thực thi lễ công bình, đã làm điều chính trực ;

chính vì vậy mà mọi sự nên xuôi xắn cho ông.

16 Ông đã phân xử công minh cho kẻ nghèo hèn túng thiếu,
cũng vì vậy mà mọi sự nên xuôi xắn cho ông.
Xử sự như vậy là biết Ta rồi đó ! Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

17 Còn người, mắt người đâu nhìn gì,
lòng người đâu muốn gì nếu không phải là tư lợi,

nếu không phải là máu người vô tội người có thể đổ ra,

nếu không phải là điều áp bức bạo tàn người sẵn sàng thực hiện ?

18 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán thế này về vua Giu-đa là Giơ-hô-gia-kim, con vua Giô-si-gia-hu :

Người ta sẽ chẳng khóc thương nó :

"Ôi, người anh em của tôi ơi ! Ôi, người chị em của tôi ơi !"

Người ta sẽ chẳng khóc thương nó :

"Ôi, chúa thượng ! Ôi, đức vua !"

19 Nó sẽ được chôn cất như một con lừa : người ta sẽ lôi, sẽ quăng nó tận bên ngoài các cổng thành Giê-ru-sa-lem.

20 Hãy lên núi Li-băng mà kêu gào ;
hãy cất tiếng trên dãy Ba-san ;
hãy kêu gào từ dãy núi A-va-rim,
vì mọi kẻ yêu mến người đã bị đè bẹp.

21 Ta đã phán với người lúc người được yên ổn, nhưng người đã nói : "Tôi chẳng thèm nghe !" Từ lúc còn trẻ, người vẫn sống như thế, người đâu có chịu nghe tiếng Ta.

22 Mọi kẻ chặn dất người sẽ bị gió cuốn sạch, những kẻ yêu mến người sẽ phải đi đày.
Thật vậy, bấy giờ người sẽ phải hổ người bề mặt

vì mọi thói gian ác của người.

23 Chính người là kẻ đang cư ngụ trên núi Li-băng, tổ ấm của người ở giữa các cây hương bá.
Nhưng than ôi ! Khi cơn đau ập xuống thành linh,

người sẽ phải rên siết quằn quại như sản phụ lâm bồn !

24 Ta lấy mạng sống Ta mà thề - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - dù Khon-gia-hu vua Giu-đa, con của Giơ-hô-gia-kim, là chiếc ấn Ta đeo ở tay hữu, Ta cũng sẽ rút ra. **25** Thật vậy, Ta sẽ nộp người vào tay những kẻ tìm hại mạng sống người, vào tay những kẻ làm người phải kinh hãi khi giáp mặt, vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo vua Ba-by-lon, và vào tay người Can-đê. **26** Người và người mẹ đã sinh ra người, Ta sẽ quăng vào một miền đất xa

lạ không phải là nơi chôn nhau cắt rốn của các người, nhưng là nơi các người sẽ phải nhắm mắt lia đời. **27** Còn miền đất chúng những khát khao mong mỗi trở về, chẳng bao giờ chúng được trở về đó.

28 Khon-gia-hu, con người ấy, phải chăng là cái bình đất bể nát tồi tàn, một dụng cụ chẳng ai ngó ngang chi cả ? Tại sao nó và cả dòng dõi bị quẳng đi, bị ném vào một miền đất chúng không hề biết đến ?

29 Quê hương ơi ! Đất nước ơi ! Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA.

30 ĐỨC CHÚA phán thế này : Hãy viết về con người ấy :

"Đứa tuyệt tự ! Đồ vứt đi !"

Vì trong dòng dõi nó, sẽ chẳng có ai thành đạt, lên ngự trên ngai Đa-vít và nắm quyền thống trị ở Giu-đa nữa.

23 1 Khốn thay những mục tử làm cho đoàn chiên Ta chần dốt phải thất lạc và tan tác - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - **2** Vì thế, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau để lên án các mục tử, những người chần dốt dân Ta : chính các người đã làm cho đoàn chiên của Ta phải tan tác ; các người đã xua đuổi và chẳng lưu tâm gì đến chúng. Nay Ta sẽ để ý đến các hành vi gian ác của các người mà trừng phạt các người - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **3** Chính Ta sẽ quy tụ đoàn chiên Ta còn sót lại từ khắp mọi miền Ta đã xua chúng đến. Ta sẽ đưa chúng về đồng cỏ của chúng ; chúng sẽ sinh sôi nảy nở thật nhiều. **4** Ta sẽ cho xuất hiện các mục tử để lãnh đạo chúng ; họ sẽ chần dốt chúng. Chúng sẽ không còn phải hãi hùng, kinh khiếp và bị bỏ rơi nữa. Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

5 Nay, sẽ tới những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -

Ta sẽ làm nảy sinh cho nhà Đa-vít một chồi non chính trực.

Vị vua lên ngôi trị vì sẽ là người khôn ngoan tài

giỏi

trong xứ sở, vua sẽ thi hành điều chính trực

công minh.

6 Thời bấy giờ, Giu-đa sẽ được cứu thoát, Ít-ra-en được sống yên hàn.

Danh hiệu người ta tặng vua ấy

sẽ là : "ĐỨC CHÚA, sự công chính của chúng ta."

7 Vì thế, nay đây sẽ tới những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - người ta không còn nói như sau nữa :

"Nhân danh ĐỨC CHÚA hằng sống, Đáng đưa con cái Ít-ra-en lên khỏi đất Ai-cập !", **8** nhưng sẽ nói : "Nhân danh ĐỨC CHÚA hằng sống, Đáng đã đưa dòng dõi nhà Ít-ra-en lên khỏi đất phương Bắc và khỏi mọi miền đất Người đã xua họ đến, để họ được cư ngụ trên đất của họ !"

9 Về các ngôn sứ : Tâm can tôi tan nát, xương cốt tôi rã rời.

Tôi nên như người say, nên như người búr rượu,

cũng chỉ vì ĐỨC CHÚA, vì thánh ngôn của Người.

10 Xứ sở đầy dẫy quân ngoại tình ; quả thế, vì một lời nguyện rửa mà xứ sở phải tang tóc, mà các bãi chần súc vật trong hoang địa phải héo khô.

Chúng chỉ mau chân chạy theo chuyện gian tà và mạnh tay làm điều bất chính.

11 Quả thế, cả ngôn sứ lẫn tư tế đều là quân vô đạo ;

ngay trong Nhà của Ta, Ta cũng thấy điều gian ác của chúng.

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

12 Vì thế, đường chúng đi trở nên trơn trượt ; chúng bị đẩy vào nơi tăm tối mịt mù và té nhào trong đó.

Vì Ta sẽ khiến tai hoạ ập xuống trên chúng, vào năm chúng bị trừng phạt. Sấm ngôn của

ĐỨC CHÚA.

13 Nơi các ngôn sứ ở Sa-ma-ri, Ta đã thấy chuyện điên rồ :

Chúng đã tuyên sấm nhân danh Ba-an và làm cho Ít-ra-en, dân Ta, bị lầm lạc.

14 Còn nơi các ngôn sứ ở Giê-ru-sa-lem,

Ta đã thấy điều ghê tởm :
chúng phạm tội ngoại tình và sống trong dối trá ;
chúng tiếp tay cho bọn gian tà,
đến nỗi chẳng ai từ bỏ điều gian ác mà trở lại.
Đối với Ta, tất cả bọn chúng khác nào Xơ-đôm,
và dân cư trong thành cũng giống như Gô-mô-

ra.

- 15 Vì vậy, để lên án các ngôn sứ ấy,
ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :
Này Ta sắp bắt chúng ngậm ngải
và uống nước ngậm thuốc độc,
bởi vì chính từ các ngôn sứ ở Giê-ru-sa-lem
mà sự vô đạo đã lan tràn khắp xứ.
- 16 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :
đừng nghe lời các ngôn sứ tuyên sấm,
chúng phỉnh phờ các người ;
điều chúng nói chỉ là thị kiến do tưởng tượng,
chứ không phải do miệng ĐỨC CHÚA phán ra.
- 17 Chúng dám nói với những kẻ khinh miệt Ta :
"ĐỨC CHÚA phán : anh em sẽ được bình an !"
Và với những kẻ lòng chai dạ đá :
"Tai hoạ chẳng bao giờ ập xuống anh em !"
18 Nhưng ai đã được họp bàn với ĐỨC CHÚA,
để chứng kiến và nghe lời Người ?
Ai đã chú ý và nghe theo lời Người ?
19 Này trận cuồng phong của ĐỨC CHÚA,
cơn thịnh nộ của Người bùng lên,
cơn dông tố quay cuồng, nó ập xuống đầu quân
gian ác.
- 20 Cơn lôi đình của ĐỨC CHÚA sẽ không nguôi
cho đến khi Người thực hiện và hoàn tất
mọi điều lòng Người đã quyết định.
Điều ấy, các người sẽ hiểu rõ sau này.
- 21 Ta đã không phái các ngôn sứ ấy đi, thế mà
chúng lại chạy !
Ta đâu có bảo chúng, thế mà chúng lại nói tiên
tri !
- 22 Cuộc họp bàn của Ta, giả như chúng có mặt,
thì chúng đã công bố lời Ta muốn nói cho dân,
chúng đã giúp dân bỏ đường tà mà trở lại
và bỏ các hành vi gian ác đã làm.
- 23 Phải chăng Ta chỉ là Thiên Chúa khi ở gần,

chứ không phải Thiên Chúa khi ở xa ?

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

- 24 Có ai ẩn mình trong nơi bí mật
mà Ta lại không thấy. Sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA.

Ta lại không làm cho trời đất đầy tràn hay sao ?
Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

- 25 Ta đã nghe các ngôn sứ nhân danh Ta mà tuyên
sấm dối trá rằng : "Tôi chiêm bao ! Tôi đã chiêm bao !"
26 Cho tới bao giờ trong hàng ngôn sứ còn có những kẻ
tuyên sấm dối trá, những kẻ tuyên sấm điều giả dối do
lòng nghĩ tưởng ra. 27 Chúng kể cho nhau nghe những
giấc chiêm bao có ý làm cho dân Ta quên bằng danh
Ta, giống như cha ông chúng đã quên danh Ta mà nhớ
Ba-an ! 28 Ngôn sứ có chiêm bao thì cứ thuật lại giấc
chiêm bao, còn người đón nhận lời Ta, thì hãy trung
thành nói lại lời Ta !

Rơm với lúa có gì chung nhau không ?

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

- 29 Lời của Ta lại chẳng giống như lửa,
chẳng giống như búa đập tan tảng đá sao ?
Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

- 30 Vì thế, này Ta chống lại các ngôn sứ ăn cắp lời của
Ta phán với kẻ này người kia - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA. 31 Này Ta chống lại các ngôn sứ dùng ba gác
lưỡi của mình mà tuyên sấm - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA. 32 Này Ta chống lại những kẻ dựa vào những
giấc chiêm bao dối trá mà tuyên sấm - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA. Chúng kể lại những giấc chiêm bao và làm
cho dân Ta lầm lạc vì những điều dối trá cùng những
chuyện khoác lác ba hoa của chúng. Chính Ta, Ta đã
không phái chúng đi, cũng chẳng truyền lệnh cho chúng
; đối với dân này, chúng thật vô tích sự. Sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA.

- 33 Và khi dân này hay một ngôn sứ hoặc một tư tế hỏi
người : "Cái gì là gánh nặng của ĐỨC CHÚA ?", người
sẽ trả lời chúng : "Chính các người là gánh nặng, và Ta
sẽ quẳng các người đi, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA !"

- 34 Và ngôn sứ hay tư tế hoặc kẻ nào trong dân nói :
"Gánh nặng của ĐỨC CHÚA !" thì Ta sẽ trừng phạt nó

và nhà nó. **35** Các người hãy bảo nhau thế này : "ĐỨC CHÚA trả lời sao ?" và "ĐỨC CHÚA phán dạy điều chi ?" **36** Còn "Gánh nặng của ĐỨC CHÚA", các người không được nói đến nữa, vì lời của ai sẽ là gánh nặng cho người ấy, bởi vì các người đã làm biến nghĩa lời của Thiên Chúa hằng sống, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa chúng ta ! **37** Người sẽ nói với ngôn sứ ấy như sau : "ĐỨC CHÚA trả lời sao ?" hoặc "ĐỨC CHÚA phán dạy điều chi ?" **38** Nhưng nếu các người nói : "Gánh nặng của ĐỨC CHÚA !", thì ĐỨC CHÚA phán như sau : Vì các người nói : "Gánh nặng của ĐỨC CHÚA !" dù Ta đã sai người đến bảo các người rằng : Các người đừng nói : "Gánh nặng của ĐỨC CHÚA !" **39** thì này Ta sẽ bóc các người lên và quăng các người cũng như thành Ta đã ban cho các người và cha ông các người cho khuất mặt Ta. **40** Ta sẽ để cho các người phải sỉ nhục muôn đời, phải bẽ bàng mãi mãi không thể nào quên.

24 1 ĐỨC CHÚA đã cho tôi thấy hai thúng và đặt ở trước thánh điện của ĐỨC CHÚA. Việc này xảy ra sau khi Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đã phát lưu khỏi Giê-ru-sa-lem : Giơ-khon-gia-hu vua Giu-đa, con vua Giơ-hô-gia-kim, các thủ lĩnh Giu-đa, thợ rèn và thợ làm khoá ; vua ấy điệu họ về Ba-by-lon. **2** Hai thúng và ấy, một thúng rất tốt, tựa như và đầu mùa ; còn một thúng rất xấu, xấu đến nỗi không ăn được. **3** Bấy giờ ĐỨC CHÚA phán với tôi : "Này Giê-rê-mi-a, người thấy cái gì ?" Tôi đáp : "Thưa những trái và : những trái và tốt thì rất tốt, còn những trái và xấu thì rất xấu, xấu đến nỗi không ăn được !" **4** Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : **5** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Như những trái và tốt kia, đoàn người Giu-đa lưu đày biệt xứ đã bị Ta đưa ra khỏi nơi này đến xứ người Can-đê, Ta cũng sẽ đoái nhìn và giáng phúc cho như vậy. **6** Ta sẽ ghé mắt nhìn để ban phúc và sẽ đưa chúng trở về đất này ; Ta sẽ xây chứ không phá, sẽ trồng chứ không nhổ. **7** Ta sẽ ban cho chúng một tâm hồn để nhận biết rằng chính Ta là ĐỨC CHÚA. Chúng sẽ là dân của Ta, còn Ta, Ta sẽ là Thiên Chúa của chúng ; bởi vì chúng sẽ hết lòng trở về với Ta. **8** Nhưng cũng như những trái và xấu, xấu đến nỗi không thể ăn được - quả

thật, ĐỨC CHÚA phán như sau - Ta cũng sẽ xử như thế với Xít-ki-gia-hu vua Giu-đa, với các thủ lĩnh của vua ấy và với phần còn lại ở Giê-ru-sa-lem, những người còn sống sót trong xứ này và những người cư ngụ trong đất Ai-cập. **9** Ta sẽ khiến chúng trở nên mối kinh hoàng và tai hoạ cho mọi vương quốc trên cõi đất, nên trò ô nhục, lời đàm tiếu, đầu đề châm chọc và lời nguyền rủa cho mọi nơi Ta đã xua chúng đến. **10** Để trừng phạt chúng, Ta sẽ bắt chúng phải chịu cảnh gươm đao, đói kém và ôn dịch, cho tới khi chúng biến sạch khỏi miền đất Ta đã ban cho chúng cũng như cho cha ông chúng.

25 1 Có lời phán với ông Giê-rê-mi-a liên quan đến toàn dân Giu-đa, vào năm thứ tư triều Giơ-hô-gia-kim, con vua Giô-si-gia-hu, làm vua Giu-đa - cũng là năm thứ nhất triều Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon - **2** Lời đó, ngôn sứ Giê-rê-mi-a đã công bố cho toàn dân Giu-đa và cho mọi người cư ngụ ở Giê-ru-sa-lem, lời đó như sau :

3 Kể từ năm thứ mười ba triều Giô-si-gia-hu, con vua A-môn, làm vua Giu-đa cho đến hôm nay, tính ra đã được hai mươi ba năm, lời ĐỨC CHÚA phán với tôi và tôi đã không ngừng công bố cho anh em, nhưng anh em đã chẳng thềm nghe ! **4** Hơn nữa, ĐỨC CHÚA lại đã không ngừng phán đến với anh em tất cả các tội tở của Người là các ngôn sứ, nhưng anh em đã chẳng thềm nghe, cũng chẳng thềm lưu ý. **5** Người phán rằng : "Hãy trở về đi, mỗi người hãy bỏ con đường xấu xa, bỏ những hành vi gian ác của mình, rồi các người sẽ được cư ngụ trên miền đất mà ĐỨC CHÚA đã ban cho các người và cha ông các người từ muôn thuở cho đến muôn đời. **6** Đừng chạy theo các thần khác mà thờ phượng và sụp lạy chúng, cũng đừng chọc giận Ta bằng những việc tay các người làm, rồi Ta sẽ thôi không giáng hoạ cho các người nữa. **7** Nhưng các người đã chẳng chịu nghe Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - cứ chọc giận Ta bằng những việc tay các người làm mà chuốc lấy tai hoạ.

8 Vì thế, ĐỨC CHÚA các đạo binh phán : Vì các người đã không thềm nghe các lời của Ta, **9** thì này Ta cho vùi tất cả các thị tộc phương Bắc cùng với Na-bu-cô-đô-nô-

xo, vua Ba-by-lon, tôi tớ của Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ta sẽ đưa tất cả đến đánh xứ này và dân cư của nó cùng mọi dân tộc xung quanh ; Ta sẽ loại trừ chúng, sẽ biến chúng nên đồ kinh tởm, nên đề tài trào phúng, nên chốn điêu tàn vạn cổ. **10** Ta sẽ làm cho nơi chúng ở im bật tiếng reo mừng hỷ hoan và tiếng hát của cô dâu chú rể, cũng như tiếng cối xay và ánh đèn. **11** Tất cả xứ này sẽ nên chốn điêu tàn đổ nát và các dân ấy sẽ phải làm tôi vua Ba-by-lon trong bảy mươi năm. **12** Nhưng khi mãn bảy mươi năm, Ta sẽ viếng thăm để trừng phạt vua Ba-by-lon và dân ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - vì tội lỗi của chúng, cũng như trừng phạt xứ Can-đê và biến nó thành chốn điêu tàn vạn cổ. **13** Mọi lời Ta đã phán về xứ ấy, mọi điều đã được viết trong sách này, Ta sẽ thực hiện để trừng phạt nó. Đây là điều ông Giê-rê-mi-a đã tuyên sấm để lên án tất cả các dân tộc.

14 Vì cả chúng nữa, chúng cũng sẽ bị các dân tộc hùng cường và các vua chúa quyền uy bắt làm tôi, và Ta sẽ trả cho chúng tùy theo những hành vi và những việc tay chúng làm.

15 Thật vậy, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán với tôi như sau : Người hãy cầm lấy từ tay Ta chén rượu tức là cơn lôi đình, và người hãy bắt mọi dân tộc mà Ta sai người đến phải uống chén ấy. **16** Chúng sẽ uống vào, sẽ đảo điên và hoá ra điên dại vì lưỡi gươm mà chính Ta sẽ gửi cho chúng. **17** Tôi đã cầm lấy chén từ tay ĐỨC CHÚA và tôi đã bắt mọi dân mà ĐỨC CHÚA sai tôi đến phải uống. **18** Đó là Giê-ru-sa-lem và các thành miền Giu-đa, các vua chúa và các thủ lãnh của thành, để biến chúng nên chốn hoang tàn, nên đồ kinh tởm, nên đề tài trào phúng và đầu đề châm chọc ; **19** đó là Pha-ra-ô vua Ai-cập, các bề tôi, các thủ lãnh và toàn dân của vua ấy ; **20** đó là tất cả đám đông hỗn tạp ; tất cả các vua xứ Út ; tất cả các vua xứ Phi-li-tinh : Át-cơ-lôn, Ga-da, Êc-rôn và phần dân Át-đốt còn sót lại ; **21** là Ê-đôm, Mô-áp và con cái Am-mon ; **22** là tất cả các vua Tia, tất cả các vua Xi-đôn và tất cả các vua ở hải đảo bên kia biển ; **23** là Đơ-đan, Tê-ma, Bút, tất cả những dân cạo tóc hai bên thái dương ; **24** là tất cả các vua Ả-rập, tất cả các vua của đám đông hỗn tạp định cư trong

sa mạc ; **25** là tất cả các vua Dim-ri, tất cả các vua Ê-lam, tất cả các vua Mê-đi. **26** Tất cả các vua phương Bắc, gần cũng như xa, kẻ trước người sau và mọi vương quốc trên cõi đất, trên mặt đất này. Còn vua Sê-sác sẽ uống sau cùng.

27 Người sẽ nói với chúng : ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Hãy uống cho say ! Hãy mưa ra và ngã vật xuống, không còn chỗi dậy nổi trước lưỡi gươm mà chính Ta phóng vào giữa các người. **28** Nếu chúng từ chối không nhận lấy chén từ tay người mà uống, thì người sẽ bảo chúng : ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau : Thế nào các người cũng phải uống ! **29** Vì này, cả chính thành kêu cầu Danh Ta, Ta còn gieo tai giáng họa, thì hưởng hờ các người ? Không ! Các người không được yên đâu, vì chính Ta cho phóng gươm để trừng phạt mọi dân cư trên cõi đất. Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh.

30 Còn người, người hãy tuyên sấm cho chúng biết tất cả những lời trên đây ; người hãy bảo chúng :

Từ trên cao ĐỨC CHÚA rống lên,
từ thánh điện của Người, Người lên tiếng,
Người rống lên vang dội để kết án lãnh địa của
Người,
Người cất tiếng reo hò của những người đập
nho

để trừng phạt toàn dân cư trên cõi đất.
31 Tận cùng cõi đất còn vang tiếng ồn ào,
vì ĐỨC CHÚA đứng ra tố cáo muôn dân,
chính Người ngự toà xét xử mọi xác phàm,
phường gian ác, Người để mặc cho gươm
chém.

Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
32 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :
Này tai họa lan tràn
từ dân tộc này đến dân tộc khác ;
và một trận cuồng phong dữ dội nổi lên
từ những miền xa xăm của cõi đất.

33 Ngày ấy, những xác chết do ĐỨC CHÚA đánh phạt sẽ ngổn ngang khắp mặt đất. Chúng chẳng được khóc

thương, chẳng được thu lượm, chẳng được chôn cất.

Chúng hoá thành phân bón trên mặt đất.

34 Hỡi các mục tử, hãy rên siết, hãy kêu gào.

Hỡi những người thống lãnh đoàn chiên, hãy
lăn lộn trên đất,

vì đã đến ngày các người bị hạ sát và tán loạn,
các người sẽ rơi xuống như chiếc bình quý giá.

35 Mục tử chẳng còn nơi nấu ăn,
kẻ thống lãnh đoàn chiên hết đường thoát thân.

36 Người ta nghe tiếng kêu than của các mục tử,
tiếng rên siết của những kẻ thống lãnh đoàn
chiên,

vì ĐỨC CHÚA đã phá tan đồng cỏ của chúng.

37 Những bãi cỏ yên hàn đã thành nơi lạng lẽ,
vì ĐỨC CHÚA nổi cơn lôi đình thịnh nộ !

38 Con sư tử đã ra khỏi lùm cây ;
xứ sở của chúng đã nên chốn hoang tàn,
vì cơn lôi đình tàn khốc, vì cơn lôi đình thịnh nộ.

26 1 Vào đầu triều Giơ-hô-gia-kim, con vua Giô-si-gia-
hu, làm vua Giu-đa, có lời sau đây từ ĐỨC CHÚA gửi
đến : **2** ĐỨC CHÚA phán như sau : Người hãy đứng ở
tiền đình Nhà ĐỨC CHÚA và công bố để lên án mọi
người thuộc các thành Giu-đa đang đến thờ lạy trong
Nhà ĐỨC CHÚA. Người hãy công bố cho chúng mọi lời
Ta truyền cho người, đừng bớt lời nào. **3** May ra chúng
sẽ nghe và mỗi người sẽ bỏ con đường xấu xa của
mình mà trở lại, bấy giờ Ta sẽ hối tiếc về tai hoạ chính
Ta đang định giáng trên chúng vì những hành vi gian ác
của chúng. **4** Người hãy bảo chúng : ĐỨC CHÚA phán
như sau : Nếu các người không chịu nghe Ta mà sống
theo Lề Luật Ta đã đưa ra trước mặt các người, **5** nếu
các người không chịu nghe lời các ngôn sứ, tôi tớ của
Ta, những người chính Ta không ngừng sai đến với các
người, - nhưng các người đã chẳng chịu nghe -, **6** Ta sẽ
xử với Nhà này như với Si-lô ; còn thành này, Ta sẽ cho
mọi dân tộc trên cõi đất dùng làm lời nguyện rủa.

7 Các tư tế, các ngôn sứ và toàn dân đã nghe ông Giê-
rê-mi-a công bố những lời trên đây trong nhà ĐỨC
CHÚA. **8** Sau khi ông Giê-rê-mi-a đã nói mọi điều ĐỨC
CHÚA truyền cho ông phải công bố cho toàn dân, thì

các tư tế, các ngôn sứ và toàn dân túm lấy ông mà bảo :
"Thế nào ông cũng phải chết ! **9** Tại sao ông lại dám
nhân danh ĐỨC CHÚA mà tuyên sấm rằng : Nhà này sẽ
nên như Si-lô, còn thành này sẽ ra điêu tàn, không ai cư
ngụ ?" Toàn dân đã tụ tập quanh ông Giê-rê-mi-a, trong
nhà ĐỨC CHÚA. **10** Nghe biết những chuyện ấy, các
thủ lãnh Giu-đa đã rời đền vua mà lên Nhà ĐỨC CHÚA ;
họ đã ngồi xét xử ở lối vào Nhà ĐỨC CHÚA, tại Cửa
Mới.

11 Bấy giờ, các tư tế và ngôn sứ nói với các thủ lãnh và
toàn dân rằng : "Con người này đáng lãnh án tử, vì ông
ta đã tuyên sấm chống lại thành này, như chính tai các
ông đã nghe !"

12 Nhưng ông Giê-rê-mi-a đã trả lời tất cả các thủ lãnh
và toàn dân như sau : "Chính ĐỨC CHÚA đã sai tôi
tuyên sấm mọi lời liên quan đến Nhà này cũng như
thành này mà các người đã nghe. **13** Bấy giờ đây, các
người hãy cải thiện đường lối và hành vi của các người
và hãy nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các
người ; bấy giờ ĐỨC CHÚA sẽ hối tiếc về tai hoạ Người
đã quyết định để lên án các người. **14** Còn tôi, này tôi ở
trong tay các người, các người cứ xử với tôi thế nào
như các người coi là tốt đẹp và chính đáng. **15** Có điều
xin các người biết rõ cho rằng : Nếu các người giết tôi,
thì chính các người sẽ phải chuốc lấy máu vô tội cho
mình, cho thành này và dân cư trong thành. Vì quả thật
là ĐỨC CHÚA đã sai tôi đến với các người để công bố
cho các người nghe tất cả những điều trên đây."

16 Bấy giờ, các thủ lãnh và toàn dân nói với các tư tế và
ngôn sứ : "Con người này không đáng lãnh án tử, vì ông
ta đã nói với chúng ta nhân danh ĐỨC CHÚA, Thiên
Chúa chúng ta." **17** Bấy giờ có mấy người thuộc hàng kỳ
mục trong xứ đứng lên nói với đại hội toàn dân rằng : **18**
"Ông Mi-kha, người Mô-re-sét, đã tuyên sấm vào thời
vua Giu-đa là Khít-ki-gia ; ông ấy đã nói với toàn dân
Giu-đa rằng : "ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau :
Xi-on sẽ thành ruộng cày, Giê-ru-sa-lem sẽ nên chốn tan
hoang, và núi Đền Thờ hoá ra nơi cao rậm rạp !"

19 Có phải vì thế mà vua Giu-đa là Khít-ki-gia và toàn thể Giu-đa đã xử tử ông ấy ? Há chẳng phải vua đã kính sợ ĐỨC CHÚA và làm cho nét mặt Đức Chúa dịu lại, khiến ĐỨC CHÚA hối tiếc về tai hoạ Người đã quyết định để lên án họ hay sao ? Còn chúng ta, chính chúng ta lại muốn chuốc lấy cho mình một tai hoạ lớn lao như thế !"

20 Cũng có một người nữa đã tuyên sấm nhân danh ĐỨC CHÚA, đó là ông U-ri-gia-hu, con ông Sơ-ma-gia-hu, người Kia-giát Giơ-a-rim ; ông đã tuyên sấm để lên án thành này và xứ này, với những lời lẽ tương tự như ông Giê-rê-mi-a. **21** Bấy giờ vua Giơ-hô-gia-kim, cùng với tất cả các dũng sĩ của vua và tất cả các thủ lãnh nghe những lời ông nói, đã tìm cách giết ông. Nghe tin ấy, ông U-ri-gia-hu sợ hãi, chạy trốn và sang tới Ai-cập. **22** Nhưng vua Giơ-hô-gia-kim đã phái En-na-than con ông Ác-bo và một số người cùng với ông ấy đi sang Ai-cập. **23** Chúng đưa ông U-ri-gia-hu từ Ai-cập về và đem nộp cho vua Giơ-hô-gia-kim. Vua đã dùng gươm giết chết ông và ném xác vào mồ tập thể. **24** Còn ông Giê-rê-mi-a thì được ông A-khi-cam con ông Sa-phan ra tay che chở cho khỏi rơi vào tay dân mà bị giết.

27 1 Vào đầu triều Xít-ki-gia-hu, con vua Giô-si-gia-hu, làm vua Giu-đa, có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a như sau :

2 ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : Người hãy bện dây thừng và làm một cái gông rồi đeo vào cổ. **3** Sau đó, người hãy gửi một sứ điệp cho vua Ê-đôm, vua Mô-áp, vua dân Am-mon, vua Tia, vua Xi-đôn, qua trung gian các sứ giả chúng gửi đến Giê-ru-sa-lem để gặp Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa. **4** Người hãy truyền lệnh cho chúng phải thưa với chủ mình rằng : "ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Các ông hãy thưa với chủ của các ông như sau : **5** Chính Ta đã làm nên cõi đất, con người và súc vật trên mặt đất, nhờ sức mạnh lớn lao và cánh tay uy quyền của Ta ; Ta ban cõi đất này cho ai vừa mắt Ta. **6** Vậy giờ đây, chính Ta trao tất cả các xứ này vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-

lon, là tôi tớ của Ta ; ngay cả giống vật ngoài đồng, Ta cũng trao cho nó sử dụng. **7** Mọi dân tộc sẽ phải làm tôi nó cũng như con cháu nó, cho tới khi đến thời của xứ sở nó, đến lượt nó phải làm tôi các dân tộc mạnh mẽ và các vua chúa hùng cường. **8** Vậy, dân tộc nào hoặc vương quốc nào không làm tôi nó, tức là Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, và không chịu quàng ách của vua Ba-by-lon vào cổ mình, thì Ta sẽ dùng gươm đao, đói kém và ôn dịch mà viếng thăm dân tộc ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - cho đến khi Ta dùng tay nó mà làm cho dân tộc ấy biến mất hoàn toàn. **9** Phần các người, đừng nghe lời các ngôn sứ, các tay bói toán, giải mộng, chiêm tinh, phù thủy của các người ; chính chúng đã nói với các người rằng : "Anh em sẽ không phải làm tôi vua Ba-by-lon đâu !" **10** Thực ra, chúng chỉ tuyên sấm điều dối trá để làm cho các người phải xa rời đất nước của các người, khiến Ta phải xua đuổi và tiêu diệt các người. **11** Nhưng dân tộc nào đưa cổ nhận ách của vua Ba-by-lon mà làm tôi nó, Ta sẽ cho dân tộc ấy ở lại trên đất nước mình - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, dân ấy sẽ trồng trọt và cư ngụ trên đó. **12** Còn về Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, Ta cũng phán với nó những điều tương tự : "Các người hãy đưa cổ nhận ách của vua Ba-by-lon mà làm tôi nó cũng như dân nó, và các người sẽ được sống. **13** Sao người và dân người lại muốn chết vì gươm đao, đói kém và ôn dịch, như lời ĐỨC CHÚA đã phán với dân tộc không chịu làm tôi vua Ba-by-lon ? **14** Các người chớ nghe lời các ngôn sứ, những kẻ nói với các người rằng : "Anh em sẽ không phải làm tôi vua Ba-by-lon đâu !" Thực ra, chúng chỉ tuyên sấm điều dối trá cho các người. **15** Quả vậy, Ta chẳng sai chúng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, chúng chỉ nhân danh Ta mà tuyên sấm điều dối trá, khiến Ta phải xua đuổi và tiêu diệt các người cũng như các ngôn sứ đã tuyên sấm cho các người."

16 Còn về các tư tế và toàn dân này, Ta phán như sau : "ĐỨC CHÚA phán : Chớ nghe lời các ngôn sứ của các người tuyên sấm cho các người rằng : Nay, các đồ dùng của Nhà ĐỨC CHÚA đang sắp được đưa từ Ba-by-lon về ngay lập tức, không trì hoãn ! Thực ra, chúng chỉ tuyên sấm điều dối trá cho các người. **17** Chớ nghe theo

chúng. Cứ làm tôi vua Ba-by-lon và các người sẽ được sống. Tại sao thành này lại hoá ra một đồng hoang tàn ?

18 Còn nếu chúng là ngôn sứ, nếu có lời ĐỨC CHÚA ở với chúng, thì chúng chỉ việc xin ĐỨC CHÚA các đạo binh giữ các đồ dùng còn sót lại trong Nhà ĐỨC CHÚA, trong đền vua Giu-đa và ở Giê-ru-sa-lem khỏi bị đưa sang Ba-by-lon ! **19** Quả thật, ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau về các trụ đồng, các bể nước, các giàn lãn và các đồ dùng khác còn sót lại trong thành này, **20** những thứ không bị Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, lấy đi, khi nó bắt Giơ-khon-gia, con của Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa, phải lưu đày sang Ba-by-lon, cũng như các thân hào Giu-đa và Giê-ru-sa-lem. **21** Vì ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau về các đồ dùng còn sót lại trong Nhà ĐỨC CHÚA, trong đền vua Giu-đa và ở Giê-ru-sa-lem : **22** Những thứ ấy sẽ bị đem sang Ba-by-lon và sẽ lưu lại đó cho tới ngày Ta để ý đến - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Bấy giờ Ta sẽ đưa những thứ ấy lên và đem về lại chốn này."

28 1 Cũng năm ấy, vào đầu triều Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, hồi tháng năm, năm thứ tư, ngôn sứ Kha-nan-gia, con ông Át-dua, người Ghíp-ôn, nói với tôi trong Nhà ĐỨC CHÚA, trước mặt các tư tế và toàn dân rằng : **2** "ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Ta sẽ bẻ gãy ách của vua Ba-by-lon. **3** Còn hai năm nữa, Ta sẽ đem về nơi này mọi đồ dùng trong Nhà ĐỨC CHÚA, mà Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đã lấy ra khỏi nơi này đưa sang Ba-by-lon. **4** Cả Giơ-khon-gia, con của Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa và tất cả những người Giu-đa bị lưu đày sang Ba-by-lon, chính Ta sẽ dẫn chúng về nơi đây, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, vì Ta bẻ gãy ách của vua Ba-by-lon !"

5 Bấy giờ ngôn sứ Giê-rê-mi-a trả lời ngôn sứ Kha-nan-gia trước mặt các tư tế và toàn dân đang đứng trong Nhà ĐỨC CHÚA. **6** Ngôn sứ Giê-rê-mi-a nói : "A-men ! Ước gì ĐỨC CHÚA làm như thế ! Ước gì Người thực hiện các điều ông vừa tuyên sấm, và đưa các đồ dùng trong Nhà ĐỨC CHÚA cũng như tất cả những người lưu đày từ Ba-by-lon trở lại nơi này. **7** Nhưng xin ông lưu ý

đến lời tôi sắp nói cho ông và cho toàn dân nghe đây : **8** Các ngôn sứ có trước tôi và ông từ ngàn xưa đã tuyên sấm về nhiều xứ sở và vương quốc hùng mạnh, là sẽ có chiến tranh, tai ương và ôn dịch ; **9** còn ngôn sứ nào tuyên sấm có bình an, thì chỉ khi nào lời ngôn sứ ấy ứng nghiệm, ông mới được nhìn nhận là ngôn sứ ĐỨC CHÚA sai đến thật sự !"

10 Bấy giờ ngôn sứ Kha-nan-gia tháo cái gông ra khỏi cổ ngôn sứ Giê-rê-mi-a và bẻ gãy. **11** Rồi ông Kha-nan-gia nói trước mặt toàn dân rằng : "ĐỨC CHÚA phán như sau : Cũng giống như thế, hai năm nữa, Ta sẽ bẻ gãy cái ách của Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, không còn để nó đè trên cổ mọi dân tộc." Sau đó ngôn sứ Giê-rê-mi-a bỏ đi.

12 Nhưng, sau khi ngôn sứ Kha-nan-gia bẻ gãy cái gông mà ông đã tháo ra khỏi cổ ngôn sứ Giê-rê-mi-a, có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **13** "Hãy đi nói với Kha-nan-gia : ĐỨC CHÚA phán như sau : Người đã bẻ gãy những cái gông bằng gỗ, thì hãy làm những cái gông bằng sắt thế vào ! **14** Quả thật, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Ta sẽ quàng một cái ách bằng sắt vào cổ tất cả các dân tộc này, khiến chúng phải làm tôi Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, và chúng sẽ làm tôi nó. Ngay cả những giống vật ngoài đồng, Ta cũng trao cho nó."

15 Khi ấy, ngôn sứ Giê-rê-mi-a nói với ngôn sứ Kha-nan-gia : "Ông Kha-nan-gia, hãy nghe đây, ĐỨC CHÚA chẳng hề sai ông, thế mà ông lại làm cho dân này tin vào điều dối trá. **16** Bởi thế, ĐỨC CHÚA phán như sau : Nay, Ta sẽ bứng người ra khỏi mặt đất : Ngay năm nay, người sẽ phải chết vì người đã hô hào nổi loạn chống ĐỨC CHÚA."

17 Ngôn sứ Kha-nan-gia đã chết vào tháng bảy năm ấy.

29 1 Đây là những lời lẽ trong bức thư ngôn sứ Giê-rê-mi-a gửi từ Giê-ru-sa-lem cho các kỳ mục còn sót lại trong đám người lưu đày, cho các tư tế, các ngôn sứ và

toàn dân đã bị Na-bu-cô-đô-nô-xo đưa từ Giê-ru-sa-lem đầy sang Ba-by-lon, **2** sau khi vua Giơ-khon-gia, thái hậu, các thái giám, thủ lãnh Giu-đa và Giê-ru-sa-lem, các thợ rèn và thợ làm khoá rời khỏi Giê-ru-sa-lem. **3** Lá thư này do ông En-a-xa, con ông Sa-phan và ông Gơ-mác-gia con ông Khin-ki-gia mang đi ; hai ông này đã được Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa sai đến Ba-by-lon gặp vua Ba-by-lon là Na-bu-cô-đô-nô-xo. Thư viết như sau :

4 "ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này với tất cả những người lưu đầy mà Ta đã đưa từ Giê-ru-sa-lem sang Ba-by-lon : **5** Các ngươi hãy xây nhà mà ở, trồng cây mà ăn trái ; **6** hãy lấy vợ và sinh con đẻ cái ; hãy cưới vợ cho con trai và gả chồng cho con gái các ngươi để chúng sinh con đẻ cái ; ở đó hãy tăng thêm nhiều chứ đừng giảm bớt ! **7** Hãy mưu tìm thịnh vượng cho thành mà Ta đã đầy các ngươi tới ; hãy cầu nguyện cùng ĐỨC CHÚA cho thành ấy, vì sự thịnh vượng của nó cũng là sự thịnh vượng của các ngươi. **8** Quả vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Các ngươi chớ để cho mình bị lầm lạc vì các ngôn sứ đang ở giữa các ngươi, cũng như vì các tay bói toán ; đừng tin theo mộng mị các ngươi mơ thấy, **9** bởi vì chúng chỉ nhân danh Ta mà tuyên sấm điều dối trá cho các ngươi. Ta chẳng hề sai chúng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **10** Quả thế, ĐỨC CHÚA phán như sau : Khi mãn bảy mươi năm dành cho Ba-by-lon, Ta sẽ thăm viếng các ngươi và sẽ thực hiện lời báo phúc cho các ngươi là đưa các ngươi trở lại chốn này. **11** Vì chính Ta biết các kế hoạch Ta định làm cho các ngươi - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, kế hoạch thịnh vượng, chứ không phải tai ương, để các ngươi có một tương lai và một niềm hy vọng. **12** Bấy giờ các ngươi kêu cầu Ta, các ngươi đến cầu nguyện với Ta, Ta sẽ nhận lời các ngươi. **13** Các ngươi sẽ tìm Ta và các ngươi sẽ thấy, bởi vì các ngươi sẽ hết lòng kiếm Ta, **14** Ta sẽ cho các ngươi được gặp - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ta sẽ đổi vận mạng của các ngươi và sẽ thu hợp các ngươi về từ khắp các dân, từ mọi nơi Ta đã xua các ngươi đến - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, Ta sẽ dẫn các ngươi trở về nơi Ta đã bắt các ngươi phải rời xa để đi đây.

15 Bởi vì các ngươi nói : "Ở Ba-by-lon, ĐỨC CHÚA đã cho xuất hiện các ngôn sứ để giúp chúng ta." **16** Quả vậy, ĐỨC CHÚA phán như sau về nhà vua đang ngự trên ngai vàng Đa-vít, về toàn dân đang cư ngụ trong thành ấy, tức là những người anh em của các ngươi đã không cùng đi lưu đầy với các ngươi. **17** ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau : Nay Ta sắp gửi đến cho các ngươi gươm đao, đói kém và ôn dịch. Ta sẽ làm cho chúng nên như những trái vả hư, xấu đến nỗi không ăn được. **18** Ta sẽ cho gươm đao, đói kém và ôn dịch rượt theo chúng. Ta sẽ biến chúng nên nỗi kinh hoàng cho mọi vương quốc trên cõi đất, nên lời nguyện rửa, nên đồ kinh tởm, nên đề tài trào phúng, nên trò ô nhục cho mọi dân tộc ở nơi Ta đã xua chúng đến. **19** Chính vì chúng không nghe các lời của Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - dầu Ta vẫn không ngừng sai các tôi tớ của Ta là các ngôn sứ đến với chúng, nhưng các ngươi chẳng chịu nghe - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **20** Phần các ngươi, hỡi tất cả những người Ta đã đưa từ Giê-ru-sa-lem sang lưu đầy ở Ba-by-lon, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA.

21 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này về A-kháp con ông Cô-la-gia, cũng như về Xít-ki-gia-hu con ông Ma-a-xê-gia, những kẻ nhân danh Ta mà tuyên sấm điều dối trá cho các ngươi : Nay, Ta sắp trao chúng vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon ; nó sẽ hạ sát chúng ngay trước mắt các ngươi. **22** Số phận chúng sẽ được đem ra làm lời nguyện rửa lưu truyền trong tất cả đám người Giu-đa lưu đầy ở Ba-by-lon rằng : "Ước gì ĐỨC CHÚA xử với ngươi như với Xít-ki-gia-hu và A-kháp, những người đã bị vua Ba-by-lon nướng cháy !" **23** Chính vì chúng đã làm điều đồi bại trong Ít-ra-en, đã ngoại tình với vợ người đồng loại, và đã nhân danh Ta mà nói điều dối trá, dù Ta không truyền dạy. Nhưng Ta, Ta biết và Ta làm chứng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Lời sấm lên án ông Sơ-ma-gia-hu

24 Còn về Sơ-ma-gia-hu người Ne-khe-lam, ngươi sẽ nói rằng : **25** ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Bởi vì chính ngươi đã nhân danh mình gửi cho toàn dân ở Giê-ru-sa-lem, cho tư tế Xơ-

phan-gia, con Ma-a-xê-gia và cho tất cả các tư tế, một bức thư như sau : **26** "ĐỨC CHÚA đã đặt ông làm tư tế thay cho tư tế Giơ-hô-gia-đa, để ông làm quản đốc Nhà ĐỨC CHÚA, phòng khi có kẻ nào nổi điên muốn làm ngôn sứ, thì ông phải cùm hoặc xích nó lại. **27** Vậy tại sao ông không ngăn cản Giê-rê-mi-a người A-na-thốt, kẻ đang tuyên sấm giữa các ông ? **28** Chính vì thế ông ta mới gửi cho chúng ta ở Ba-by-lon lời nhắn nhủ này : "Còn lâu lắm ! Anh em cứ xây nhà mà ở, trồng cây mà ăn trái !"

29 Tư tế Xơ-phan-gia đã đọc bức thư này cho ngôn sứ Giê-rê-mi-a nghe. **30** Vậy có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **31** Hãy gửi những lời sau đây cho tất cả đám dân lưu đày : "ĐỨC CHÚA phán thế này về Sơ-ma-gia người Ne-khe-lam. Vì Sơ-ma-gia đã tuyên sấm cho các người trong khi chính Ta không hề sai nó, và nó đã làm cho các người tin vào điều dối trá, **32** nên ĐỨC CHÚA phán như sau : Đây Ta sắp trừng phạt Sơ-ma-gia người Ne-khe-lam và dòng dõi nó. Không một ai trong số những người thân thuộc của nó được cư ngụ ở giữa dân này, và được hưởng hạnh phúc mà chính Ta sắp thực hiện cho dân Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, bởi vì nó đã hô hào nổi loạn chống lại ĐỨC CHÚA."

30 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **2** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Người hãy viết vào một cuốn sách tất cả những lời Ta phán với người. **3** Vì sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sẽ đem các kẻ lưu vong của dân Ta là Ít-ra-en và Giu-đa trở về, ĐỨC CHÚA phán. Ta sẽ đưa chúng trở lại miền đất Ta đã ban cho cha ông chúng làm sở hữu.

4 Đây là những lời ĐỨC CHÚA đã phán về Ít-ra-en và Giu-đa :

5 ĐỨC CHÚA phán thế này : chúng tôi đã nghe thấy tiếng kinh hãi báo hiệu khiếp đảm, chứ không phải bình an.

6 Cứ hỏi mà xem : có đàn ông nào đẻ con không, mà tại sao tôi lại thấy người đàn ông nào tay cũng ôm bụng

như đàn bà sắp sinh ?

Tại sao mặt ai cũng xám ngắt ?

7 Khốn thay ! Ngày đó thật là ngày trọng đại, không ngày nào sánh bằng !

Đó là thời khốn quẫn cho Gia-cóp.

Nhưng nó sẽ được giải thoát khỏi ngày đó.

8 (Trong ngày ấy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh - Ta sẽ bẻ gãy ách đè trên cổ người, sẽ tháo xiềng xích trói buộc người. Ngoại bang sẽ không bắt người làm tôi nữa ; **9** nhưng Ít-ra-en và Giu-đa sẽ phục vụ ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng, và phục vụ Đa-vít mà Ta sẽ đặt lên làm vua cai trị chúng.)

10 Vậy hỡi tôi tớ Ta là Gia-cóp, đừng sợ, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA !

Ít-ra-en ơi, đừng khiếp kinh, vì, này Ta sẽ cứu và đưa người ra khỏi những miền xa xăm, đưa dòng dõi người khỏi đất lưu đày.

Gia-cóp sẽ trở về và được yên ổn, không còn bị ai đe dọa nữa.

11 Vì Ta ở với người để cứu người - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -

Ta sẽ phá tan mọi dân tộc, nơi Ta đã phân tán các người đến.

Còn người, Ta sẽ không phá tan ;

Ta sửa trị theo lẽ công minh, không để người thoát khỏi hình phạt.

12 Phải, ĐỨC CHÚA phán thế này : Vết thương của người hết đường cứu chữa, vết đòn của người không thể lành được.

13 Không ai biện hộ cho vụ kiện của người ; ung nhọt thì còn có thuốc chữa, chứ người thì vô phương điều trị.

14 Mọi nhân tình của người đều quên người hết, chúng không kiếm tìm người nữa, vì người đã bị Ta đánh trọng thương, như bị kẻ thù đánh ;

Ta đánh người để nghiêm khắc sửa trị, chỉ vì sự gian ác của người quá nhiều, và tội lỗi của người quá nặng.

15 Người kêu la vì thương tích của người làm gì ? Nỗi thống khổ của người thật hết đường cứu chữa !

Ấy chỉ vì sự gian ác của người quá nhiều,
và tội lỗi của người quá nặng, mà Ta đã xử với
người như thế.

16 Tất cả những kẻ tiêu diệt người sẽ bị tiêu diệt,
mọi kẻ thù người sẽ phải đi đày.

Mọi kẻ bóc lột người sẽ bị bóc lột,
và mọi kẻ cướp phá người, Ta sẽ để cho bị
cướp phá.

17 Phải, Ta sẽ phục thuốc cho người,
các thương tích của người, Ta sẽ chữa lành
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
vì người ta gọi người là "Thành bị ruồng rẫy",
"Xi-on đó, kẻ chẳng được ai lo."

18 ĐỨC CHÚA phán như sau :
Này Ta sẽ đổi số phận của lều trại Gia-cóp,
và nhà cửa nó, Ta sẽ chạnh lòng xót thương.
Thành sẽ được dựng lại trên nơi phế tích,
dinh thự sẽ tọa lạc trên chính chỗ xưa.

19 Từ các nơi ấy, sẽ vọng ra lời cảm tạ và tiếng reo
mừng.

Ta sẽ làm cho chúng tăng số, chúng không còn
bị sút giảm.

Ta sẽ làm cho chúng được vẻ vang, chúng
không còn bị hạ nhục.

20 Con cái nó sẽ lại được như xưa,
và cộng đoàn của nó sẽ đứng vững trước nhan
Ta.

Ta sẽ sửa phạt mọi kẻ áp bức nó.

21 Thủ lãnh của nó sẽ từ nó xuất thân,
và người thống trị nó sẽ từ giữa nó mà ra.
Ta sẽ cho nó tới gần, và nó sẽ đến với Ta
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - vì ai là kẻ cả gan
dám đến gần Ta ?

22 Các người sẽ là dân Ta chọn,
và Ta, Ta sẽ là Thiên Chúa của các người.

23 Này trận cuồng phong của ĐỨC CHÚA,
con thịnh nộ của Người bùng lên, cơn dông tố
quay cuồng,
nó ập xuống đầu quân gian ác.

24 Con lôi đình của ĐỨC CHÚA sẽ không nguôi,
cho đến khi Người thực hiện và hoàn tất
mọi điều lòng Người đã quyết định.

Điều ấy các người sẽ hiểu rõ sau này.

31 1 Thời bấy giờ - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sẽ là
Thiên Chúa của tất cả các thị tộc Ít-ra-en, và chúng sẽ là
dân Ta.

2 ĐỨC CHÚA phán thế này : Đám dân thoát cảnh
gươm đao

đã được ân nghĩa trong sa mạc,
đó là Ít-ra-en trên đường về chốn nghỉ ngơi.

3 Từ xa ĐỨC CHÚA đã hiện ra với tôi :
"Ta đã yêu người bằng mối tình muôn thuở,
nên Ta vẫn dành cho người lòng xót thương.

4 Ta sẽ lại xây người lên, và người sẽ được xây
lại,

hỡi trinh nữ Ít-ra-en.

Người sẽ lại nên xinh đẹp ;

với những chiếc trống cơm,

người sẽ xuất hiện giữa đám nhảy múa tưng

bừng.

5 Người sẽ trồng nho lại trên núi đồi Sa-ma-ri ;
những kẻ trồng cây sẽ trồng cây, và được
hưởng hoa lợi.

6 Vì có ngày trên núi Ép-ra-im, người canh gác sẽ
hô lớn :

"Đứng lên nào, chúng ta lên Xi-on,
đến cùng ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa chúng ta !"

7 Vì ĐỨC CHÚA phán thế này : Reo vui lên mừng
Gia-cóp,

hãy hoan hô dân đứng đầu chư dân !

Nào loan tin, ca ngợi và công bố :

"ĐỨC CHÚA đã cứu dân Người, số còn sót lại
của Ít-ra-en !"

8 Này Ta sẽ đưa chúng từ đất Bắc trở về,
quy tụ chúng lại từ tận cùng cõi đất.

Trong chúng, có kẻ đui, người què, kẻ mang
thai, người ở cữ :

tất cả cùng nhau trở về, cả một đại hội đông
đảo.

9 Chúng trở về, nước mắt tuôn rơi,

Ta sẽ an ủi và dẫn đưa chúng,

dẫn đưa tới dòng nước, qua con đường thẳng

băng,

trên đó chúng không còn vấp ngã.
Vì đối với Ít-ra-en, Ta là một người Cha,
còn đối với Ta, Ép-ra-im chính là con trưởng.

10 Muôn dân hỡi, lắng nghe lời ĐỨC CHÚA
và loan đi các đảo xa vời,
rằng Đấng đã phân tán Ít-ra-en,
cũng chính Người sẽ thu tập lại,
canh giữ họ như mục tử canh giữ đàn chiên.

11 Vì ĐỨC CHÚA đã cứu chuộc nhà Gia-cóp,
giải thoát họ khỏi tay kẻ mạnh hơn nhiều.

12 Họ sẽ reo mừng đi tới đỉnh Xi-on,
lũ lượt kéo nhau về hưởng ân lộc ĐỨC CHÚA.
Nào lúa thơm rượu mới dầu tươi,
nào bò bê cùng với chiên cừu.
Lòng thoả thuê như vườn cây tươi nước,
họ chẳng còn mỗi một héo hon.

13 Thiếu nữ bấy giờ vui nhảy múa,
trẻ già cùng mở hội tung bưng.
Tang tóc họ, Ta biến thành hoan hỷ,
và sau cảnh sầu thương,
sẽ cho họ được an ủi vui mừng.

14 Thức ăn ngon, Ta đãi hàng tư tế,
và dân Ta hưởng ân lộc dư đầy,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

15 ĐỨC CHÚA phán thế này :
"Người ta nghe có tiếng khóc ở Ra-ma,
tiếng khóc than ai oán :
Đó là tiếng bà Ra-khen
khóc thương con cái mình,
bà không muốn được an ủi
về những người con ấy,
vì nay chúng chẳng còn.

16 ĐỨC CHÚA phán thế này :
Thôi đừng than khóc nữa,
hãy lau khô dòng lệ trên đôi mắt,
vì công lao của người sẽ được đền bù : - sấm
ngôn của ĐỨC CHÚA -
chúng sẽ rời bỏ đất quân thù trở về.

17 Như thế, tương lai người sẽ tràn trề hy vọng :
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
con cái người sẽ trở về bờ cõi mình.

18 Ta đã nghe rõ tiếng rên rỉ của Ép-ra-im :

"Ngài đã sửa trị con và con đã được sửa trị,
như con bê chưa vược.
Xin đưa con trở về, và con sẽ trở về,
vì Ngài là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của con !

19 Vì sau khi phạm tội, con hối tiếc ăn năn.
Sau khi đã hồi tâm, con đấm ngực tự giác.
Con xấu hổ thẹn thùng,
vì mang nỗi nhục nhằn của tuổi thanh xuân."

20 - Ép-ra-im có phải là đứa con Ta yêu dấu,
một đứa con Ta rất mực mến yêu ?
Vì mỗi lần nhắc tới nó,
Ta lại thấy nhớ thương,
nên lòng Ta bồi hồi thổn thức,
Ta thương nó, thương nó thật nhiều, - sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA.

21 Hãy cắm mốc, dựng cột chỉ đường,
và để ý tới con đường người đã qua.
Trở về đi thôi, trinh nữ Ít-ra-en hỡi,
trở về các thành cũ của người.

22 Cho tới bao giờ, người còn lang thang đây đó,
hỡi cô gái phản bội ?
Vì ĐỨC CHÚA tạo ra điều mới lạ trên mặt đất :
đó là đàn bà bao quanh đàn ông.

23 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en phán
thế này : Người ta sẽ còn nói lời sau đây trong đất Giu-
đa và các thành của nó, khi Ta đổi vận mạng của chúng
:
Xin ĐỨC CHÚA giáng phúc cho người,
hỡi Núi thánh, nơi Đấng Công Chính ngự trị.

24 Tại đó, Giu-đa và tất cả các thành của nó sẽ cùng
nhau chung sống ; nông dân và những người du mục
chăn giữ đàn chiên cũng vậy. 25 Thật thế, kẻ mệt lả, Ta
sẽ cho uống thoả thuê, người yếu nhược, Ta sẽ cho no
đủ.

26 Đến đây, tôi tỉnh dậy,
và cảm thấy giấc mơ của tôi thật êm đềm.

27 Nay sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA
- Ta sẽ dùng người và súc vật làm hạt giống mà gieo
giống nhà Ít-ra-en và Giu-đa. 28 Như Ta đã canh chừng
chúng để nhỏ, để lật, để phá, để tiêu diệt, để giáng hoạ,

thì Ta cũng sẽ canh chừng chúng để xây và để trồng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

29 Vào những ngày ấy, người ta sẽ không còn nói :
"Cha ông ăn nho xanh, con cháu bị ghê răng."

30 Nhưng mỗi người sẽ chết vì tội mình. Kẻ nào ăn nho xanh, kẻ ấy sẽ bị ghê răng.

31 Nay sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sẽ lập với nhà Ít-ra-en và nhà Giu-đa một giao ước mới, **32** không giống như giao ước Ta đã lập với cha ông chúng, ngày Ta cầm tay dẫn họ ra khỏi đất Ai-cập ; chính chúng đã huỷ bỏ giao ước của Ta, mặc dầu Ta là Chúa Tể của chúng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **33** Nhưng đây là giao ước Ta sẽ lập với nhà Ít-ra-en sau những ngày đó - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ta sẽ ghi vào lòng dạ chúng, sẽ khắc vào tâm khảm chúng Lễ Luật của Ta. Ta sẽ là Thiên Chúa của chúng, còn chúng sẽ là dân của Ta. **34** Chúng sẽ không còn phải dạy bảo nhau, kẻ này nói với người kia : "Hãy học cho biết ĐỨC CHÚA", vì hết thầy chúng, từ người nhỏ đến người lớn, sẽ biết Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Ta sẽ tha thứ tội ác cho chúng và không còn nhớ đến lỗi lầm của chúng nữa.

35 ĐỨC CHÚA phán thế này : Đáng cho mặt trời soi sáng ban ngày,

đặt trăng soi sáng ban đêm,

Đáng khuấy động biển khơi cho ba đào gầm

thét,

danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh :

36 Các quy luật ấy có suy sụp trước mặt Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - thì Ít-ra-en mới

hết là một dân tộc

trường tồn trước mặt Ta.

37 ĐỨC CHÚA phán thế này :

Nếu ai đo được các tầng trời ở trên cao

và dò thấu nền tảng trái đất ở phía dưới,

thì Ta sẽ từ bỏ tất cả dòng dõi Ít-ra-en

vì mọi việc chúng đã làm - sấm ngôn của ĐỨC

CHÚA.

38 Nay sẽ tới những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - thành đô sẽ được xây dựng lại để kính ĐỨC CHÚA, từ tháp Kha-nan-ên đến Cổng Góc. **39** Dây đo vẫn giăng

thẳng cho tới đồi Ga-rép, rồi quẹo về phía Gô-a. **40** Tất cả thung lũng chôn tử thi và đổ tro thiêu xác, tất cả vùng đất cho đến suối Kít-rôn, mãi tới góc Cửa Ngựa ở phía Đông, đều là của thánh thuộc về ĐỨC CHÚA. Đến muôn đời thành sẽ không bị nhỏ đi và không bị phá đổ.

32 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a vào năm thứ mười triều Xít-ki-gia-hu làm vua Giu-đa, cũng là năm thứ mười tám triều Na-bu-cô-đô-nô-xo. **2** Bảy giờ lực lượng của vua Ba-by-lon vây hãm Giê-ru-sa-lem, và ngôn sứ Giê-rê-mi-a bị nhốt trong sân vệ binh tại cung điện vua Giu-đa ; **3** Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, đã nhốt ông ở đó, vua nói : "Tại sao ông lại tuyên sấm : ĐỨC CHÚA phán thế này : Ta sẽ trao thành này vào tay vua Ba-by-lon và vua ấy sẽ chiếm thành. **4** Xít-ki-gia-hu sẽ nói chuyện trực tiếp, mặt đối mặt với vua ấy. **5** Sau đó Xít-ki-gia-hu sẽ bị bắt sang Ba-by-lon và ở lại đó cho tới khi Ta thăm viếng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Vì thế, các người có chống cự quân Can-đê cũng vô ích."

6 Ông Giê-rê-mi-a nói : "Có lời ĐỨC CHÚA phán với tôi rằng : **7** "Này Kha-nan-ên, con ông Sa-lum, cậu người, đến nói với người : Anh hãy mua thửa ruộng của tôi ở A-na-thốt, vì anh có quyền mua." **8** Như lời ĐỨC CHÚA phán, Kha-nan-ên con cậu tôi đến gặp tôi trong sân vệ binh và nói : "Xin anh mua thửa ruộng của em ở A-na-thốt trong đất Ben-gia-min, vì anh có quyền hưởng và quyền mua, mua đi anh !" Tôi biết đó là lời ĐỨC CHÚA truyền. **9** Tôi đã mua thửa ruộng của Kha-nan-ên con cậu tôi, ở A-na-thốt, và tôi đã cân cho nó mười bảy thỏi bạc. **10** Tôi đã ghi vào văn tự và niêm phong lại, rồi nhờ người làm chứng và lấy cân cân số bạc đó. **11** Tôi nhận văn tự sở hữu, bản đã niêm phong với các ước khoản và các điều quy định, cùng một bản sao để ngỏ. **12** Đoạn tôi trao văn tự sở hữu cho ông Ba-rúc con ông Nê-ri-gia, cháu ông Mác-xê-gia, trước mặt Kha-nan-ên con cậu tôi, trước mặt các chứng nhân đã ký vào văn tự sở hữu, và trước mặt mọi người Giu-đa đang ở trong sân vệ binh. **13** Trước mặt họ, tôi ra lệnh cho Ba-rúc : **14** ĐỨC CHÚA các đạo binh là Thiên Chúa của Ít-ra-en phán thế này : "Hãy lấy hai bản văn tự sở hữu đó, một

bản đã niêm phong và một bản để ngỏ, rồi cất trong một chiếc bình sành, để giữ những thứ đó về lâu về dài. **15** Vì ĐỨC CHÚA các đạo binh là Thiên Chúa phán thế này : "Người ta sẽ còn tậu nhà cửa, ruộng nương, vườn tược trong xứ này."

16 Sau khi trao văn tự sở hữu đó cho Ba-rúc con ông Nê-ri-gia, tôi dâng lên ĐỨC CHÚA lời cầu nguyện sau đây : **17** "Lạy ĐỨC CHÚA, Chúa Thượng của con, này Ngài đã tạo thành trời đất bằng sức mạnh vĩ đại và cánh tay uy quyền của Ngài. Không có gì mà Ngài không làm được ! **18** Ngài tỏ lòng thương xót mọi người, nhưng phạt tội cha ông nơi đàn con cháu. Thiên Chúa vĩ đại và uy hùng, danh Ngài là ĐỨC CHÚA các đạo binh. **19** Ý định Ngài cao cả, quyền năng Ngài mạnh mẽ để thực hiện những kỳ công. Ngài là Đấng để mắt theo dõi mọi đường lối của con cái loài người, để ban cho ai nấy tùy theo cách nó sống và việc nó làm. **20** Ngài là Đấng đã thực hiện những dấu lạ diệu thiêng bên đất Ai-cập và cho tới ngày nay, Ngài vẫn làm như thế tại Ít-ra-en cũng như giữa thiên hạ ; Ngài đã làm cho danh Ngài rạng rỡ như hiện nay. **21** Ngài đã dùng dấu lạ diệu thiêng, đã giương bàn tay mạnh mẽ và cánh tay uy quyền, gây kinh hồn táng đờm mà đưa dân Ngài là Ít-ra-en ra khỏi đất Ai-cập. **22** Rồi Ngài đã ban cho họ đất này, như Ngài đã thề hứa với tổ tiên họ, miền đất tràn trề sữa và mật. **23** Họ đã tiến vào và chiếm hữu đất ấy, nhưng lại không nghe theo tiếng Ngài, chẳng bước theo Lễ Luật của Ngài ; tất cả những điều Ngài truyền cho họ, họ đã không thi hành, nên Ngài đã khiến những tai họa này xảy đến cho họ. **24** Kia, ngay sát thành, người ta đã đắp ụ để tấn công và chiếm thành ; thành sẽ bị nộp vào tay quân Can-đê là những kẻ nhờ gươm giáo, đói khát và ôn dịch mà tấn công thành. Điều Ngài phán, nay đã xảy ra mà Ngài chỉ nhìn thôi. **25** Chính Ngài, lạy ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng con, Ngài đã phán với con : "Người hãy dùng bạc tậu thửa ruộng và kêu người đến làm chứng. Nhưng thành vẫn bị nộp vào tay quân Can-đê !"

26 Có lời ĐỨC CHÚA phán với Giê-rê-mi-a rằng : **27** "Này chính Ta là ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của mọi

phàm nhân, đối với Ta, hỏi có điều gì là không thể làm được chẳng ?"

28 Vì thế ĐỨC CHÚA phán như sau : Này đây Ta sẽ trao thành này vào tay quân Can-đê và vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, và nó sẽ chiếm thành. **29** Quân Can-đê, những kẻ tấn công thành, sẽ tiến vào và phóng hoả đốt thành, thiêu huỷ nhà cửa, vì trên sân thượng các nhà ấy, người ta đã đốt hương kính thần Ba-an và tưới rượu kính các thần ngoại bang mà chọc giận Ta. **30** Vì từ hồi còn niên thiếu, con cái Ít-ra-en và con cái Giu-đa chỉ làm những điều xấu xa trước mắt Ta (quả thật, con cái Ít-ra-en cứ chọc giận Ta vì những việc tay chúng làm - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA). **31** Phải, từ khi được xây dựng cho tới ngày nay, thành này vẫn làm cho Ta phải bực tức và giận dữ, đến nỗi Ta phải gạt nó đi cho khuất mắt, vì tất cả sự dữ con cái Ít-ra-en và con cái Giu-đa, tức là chính chúng, các vua của chúng, các thủ lãnh, hàng tư tế, người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem đã làm để chọc giận Ta. **33** Chúng đã quay lưng lại với Ta, chứ không quay mặt ; Ta đã không ngừng dạy bảo chúng, nhưng chúng chẳng thêm nghe mà đón nhận bài học. **34** Chúng đã đặt các tượng thần Ghê Tôm của chúng trong nhà đã được xây cất kính danh Ta để làm cho ra ô uế. **35** Chúng đã xây các nơi cao kính thần Ba-an trong thung lũng Ben Hin-nôm, để làm lễ thiêu con trai, con gái mình mà tế thần Mô-léc ; điều kinh tởm đã khiến Giu-đa phạm tội : điều đó Ta đã chẳng truyền, cũng không hề nghĩ tới.

36 Bởi thế, giờ đây ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này về thành (mà theo lời các người) đã bị nộp vào tay vua Ba-by-lon vì giặc giã, đói khát và ôn dịch : **37** Này Ta sẽ quy tụ chúng từ khắp mọi miền đất mà vì bực tức, giận dữ và quá phẫn nộ Ta đã xua chúng tới. Ta sẽ đưa chúng về lại nơi này và cho chúng được an cư. **38** Bấy giờ chúng sẽ là dân Ta, và Ta, Ta sẽ là Thiên Chúa của chúng. **39** Ta sẽ ban cho chúng một trái tim và một con đường hành động, để chúng kính sợ Ta mãi mãi, nhờ đó chúng và con cháu sau này được hạnh phúc. **40** Ta sẽ lập với chúng một giao ước muôn đời : Ta sẽ không bỏ chúng nữa, sẽ tiếp tục theo dõi và

không ngừng thi ân cho chúng, cũng như ban cho chúng lòng kính sợ Ta để chúng không xa rời Ta nữa. **41** Ta lấy làm vui mà thi ân cho chúng, và đem hết sức hết lòng mà trồng chúng vững chắc trên đất này. **42** Vì ĐỨC CHÚA phán như sau : Ta đã kéo xuống trên dân này tất cả mọi tai hoạ lớn lao như thế, thì chính Ta cũng sẽ đem lại cho chúng tất cả mọi ơn lành mà Ta đã hứa với chúng. **43** Người ta sẽ tậu ruộng trong xứ này, nơi người nói là hoang vu chẳng có người cũng không có vật, và đã bị nộp vào tay quân Can-đê. **44** Người ta sẽ dùng bạc tậu ruộng, viết văn tự, niêm phong và kêu người tới làm chứng trong đất Ben-gia-min, các vùng phụ cận Giê-ru-sa-lem, tại các thành Giu-đa, các thành miền núi, cũng như các thành vùng Sơ-phê-la, và các thành vùng Ne-ghep. Quả thật, Ta sẽ đổi vận mạng của chúng - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

33 1 Khi ông Giê-rê-mi-a vẫn còn bị nhốt trong sân vệ binh, lại có lời ĐỨC CHÚA phán với ông lần thứ hai rằng : **2** ĐỨC CHÚA, Đấng đã làm ra trái đất, đã nắn ra và làm cho nó được vững bền - danh Người là ĐỨC CHÚA - Người phán thế này : **3** Hãy kêu cầu Ta, Ta sẽ trả lời người và sẽ tỏ cho người biết những điều lớn lao và bí ẩn mà người không biết. **4** Vì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán như sau về nhà cửa trong thành này và cung điện các vua Giu-đa, những nhà sắp bị tàn phá vì ụ và gươm, **5** về những người kéo đến chống quân Can-đê nhưng lại làm cho thành đầy tử thi, đầy xác những kẻ Ta đã đánh chết trong cơn bực tức và giận dữ ; vì tất cả những điều gian ác của chúng mà Ta đã ngoảnh mặt đi, không nhìn đến thành này nữa. **6** Nhưng, Ta sẽ mang lại cho nó một phương thuốc điều trị, sẽ chữa lành, sẽ tỏ cho chúng thấy một cảnh thái bình và một nền an ninh lâu dài. **7** Ta sẽ đổi vận mạng của Giu-đa và Ít-ra-en, sẽ xây dựng chúng như thuở ban đầu. **8** Ta sẽ thanh tẩy chúng cho sạch mọi điều gian ác chúng đã phạm, khiến chúng đấng tội với Ta. Ta sẽ thứ tha mọi điều gian ác chúng đã phạm khiến chúng đấng tội với Ta và phản lại Ta. **9** Đối với Ta, Giê-ru-sa-lem sẽ là một danh hiệu để hân hoan, là một lời ca ngợi, một vẻ huy hoàng trước toàn thể chư dân trên mặt đất, vì chư

dân sẽ nghe biết mọi điều tốt lành Ta sẽ làm cho chúng. Họ sẽ sợ hãi và run rẩy vì tất cả mọi điều tốt lành, tất cả sự bình an Ta sẽ thực hiện cho thành ấy.

10 ĐỨC CHÚA phán thế này : Tại nơi đây, nơi mà các người gọi là một đồng hoang tàn, không có người cũng không có vật, tại các thành Giu-đa, các phố phường bị tàn phá của Giê-ru-sa-lem, nơi không có người, không có dân cư, không có súc vật, tại nơi này vẫn còn nghe thấy **11** tiếng reo mừng hỷ hoan, tiếng hát của cô dâu chú rể, tiếng của những kẻ mang lễ vật tạ ơn lên Nhà ĐỨC CHÚA mà nói : "Hãy tạ ơn ĐỨC CHÚA các đạo binh, vì Đức Chúa nhân lành, vì muôn ngàn đời Chúa vẫn trọn tình thương !" Vì Ta sẽ đổi vận mạng xứ này và làm cho nó lại được như thuở ban đầu, ĐỨC CHÚA phán.

12 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này : Tại nơi đây, nơi hoang tàn không có người cũng không có vật, và trong tất cả các thành của nó, sẽ vẫn còn có những đồng cỏ cho các mục đồng thả chiên nằm nghỉ. **13** Tại các thành miền núi, các thành vùng Sơ-phê-la, và các thành vùng Ne-ghep, trong đất Ben-gia-min, vùng phụ cận Giê-ru-sa-lem và tại các thành Giu-đa, chiên cừu vẫn còn được lừa qua, dưới bàn tay của người kiểm số chiên - ĐỨC CHÚA phán như vậy.

14 Nay, sẽ đến những ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sẽ thực hiện điều tốt lành Ta đã phán về nhà Ít-ra-en và về Giu-đa.

15 Trong những ngày ấy, vào thời đó, Ta sẽ cho mọc lên một mầm non, một Đấng Công Chính để nối nghiệp Đa-vít ; Người sẽ trị nước theo lẽ công bình chính trực.

16 Trong những ngày ấy, Giu-đa sẽ được cứu thoát, Giê-ru-sa-lem sẽ an cư lạc nghiệp. Đây là tên người ta sẽ đặt cho thành :

"ĐỨC CHÚA là-sự-công-chính-của-chúng-ta !"

17 Vì ĐỨC CHÚA phán thế này : Đa-vít sẽ không bao giờ thiếu người ngự trên ngai báu nhà Ít-ra-en. **18** Các tư tế Lê-vi cũng không bao giờ thiếu người phục vụ

trước nhan Ta để dâng lễ toàn thiêu, đốt hương làm lễ vật, và cử hành hy lễ mọi ngày.

19 Lại có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **20** ĐỨC CHÚA phán thế này : Nếu các người phá vỡ được giao ước của Ta với ngày, và giao ước của Ta với đêm, đến nỗi không có ngày và đêm đắp đổi nhau, **21** thì giao ước của Ta với Đa-vít, tôi tớ Ta, cũng sẽ bị phá vỡ, tức là nó sẽ không có con cháu trị vì trên ngôi báu của nó và chẳng còn các thầy Lê-vi, các tư tế phục vụ Ta nữa. **22** Cũng như không thể đếm được đạo binh trên trời và chẳng sao kể hết cát dưới biển, Ta sẽ làm cho dòng dõi Đa-vít, tôi tớ Ta và các thầy Lê-vi phục vụ Ta, tăng nhiều như thế.

23 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **24** "Người chẳng thấy sao ? Dân này từng nói : hai thị tộc ĐỨC CHÚA đã chọn, Người đã bỏ rồi !" Bởi thế, chúng khinh dễ dân Ta, coi như không phải là một dân tộc trước mặt chúng nữa. **25** ĐỨC CHÚA phán thế này : Nếu Ta không dựng nên ngày và đêm, nếu Ta không đặt ra quy luật cho trời và đất, **26** thì Ta sẽ vứt bỏ dòng dõi Gia-cóp và Đa-vít, tôi tớ Ta, không còn lấy từ dòng dõi ấy những kẻ cai trị con cháu Áp-ra-ham, I-xa-ác và Gia-cóp nữa ! Quả thật, Ta sẽ đổi vận mạng chúng và sẽ xót thương chúng.

34 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a vào thời Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, với toàn thể lực lượng của ông, cùng mọi vương quốc trên trái đất dưới quyền thống trị của ông, và tất cả các dân tộc đến tấn công Giê-ru-sa-lem và các thành của nó. **2** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Người hãy đi nói với Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa rằng : ĐỨC CHÚA phán như sau : Đây đây Ta sẽ trao thành này vào tay vua Ba-by-lon và nó sẽ phóng hoả đốt thành. **3** Còn người, người sẽ không thoát khỏi tay nó, nhưng chắc chắn sẽ bị bắt nộp vào tay nó. Người sẽ phải gặp vua Ba-by-lon, mắt nhìn mắt, miệng đối miệng ; và người sẽ phải đi Ba-by-lon. **4** Nhưng, hỡi Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA ! ĐỨC CHÚA phán về vua thế này :

người sẽ không chết vì gươm, **5** nhưng sẽ được chết yên hàn. Và cũng như người ta đã đốt hương tưởng niệm tổ tiên người là các vua tiền nhiệm thuở xưa, người ta cũng sẽ đốt hương tưởng niệm và than khóc người : "Ôi, Chúa Thượng !" Vì chính Ta phán như vậy - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

6 Ngôn sứ Giê-rê-mi-a nói với Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, tất cả các lời đó tại Giê-ru-sa-lem. **7** Lực lượng của vua Ba-by-lon đã tấn công Giê-ru-sa-lem và tất cả các thành còn lại của Giu-đa, đó là La-khít và A-dê-ca ; vì trong số các thành Giu-đa, các thành còn lại này là những thành kiên cố. Giải phóng nô lệ

8 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a, sau khi vua Xít-ki-gia-hu lập giao ước với toàn dân tại Giê-ru-sa-lem để công bố một cuộc giải phóng, đó là : **9** mỗi người phải trả tự do cho các nô lệ người Híp-ri thuộc quyền mình, dù là nam hay nữ, nghĩa là không ai giữ một người anh em Giu-đa nào của mình làm nô lệ. **10** Tất cả các thủ lãnh và toàn dân tham dự giao ước, mỗi người đều đồng ý trả tự do cho nô lệ, nam cũng như nữ thuộc quyền mình, nên nơi họ không còn nô lệ nữa ; họ đã tán thành và cho chúng được tự do. **11** Tuy nhiên sau đó, họ đã đổi ý và bắt lại các nô lệ nam nữ đã được họ phóng thích : họ lại bắt chúng làm nô lệ. **12** Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **13** ĐỨC CHÚA phán thế này : Khi Ta đưa cha ông các người ra khỏi đất Ai-cập, khỏi nhà nô lệ, Ta đã lập với họ một giao ước như sau : **14** "Đến năm thứ bảy, mỗi người trong các người sẽ trả tự do cho người anh em Híp-ri đã bán mình cho người ; nó sẽ làm nô lệ người trong sáu năm, rồi người phải phóng thích nó khỏi nhà người." Nhưng cha ông các người đã không nghe Ta ; chúng chẳng để tai. **15** Ngày nay các người đã trở lại và làm điều ngay chính trước mặt Ta là phóng thích đồng bào mình ; các người đã lập giao ước trước mặt Ta trong Đền Thờ, nơi danh Ta được kêu khẩn. **16** Nhưng rồi các người đã tráo trở và xúc phạm đến danh Ta, vì mỗi người trong các người đã bắt lại những nô lệ nam nữ các người đã phóng thích, để bắt chúng trở về làm tôi các người, cả nam lẫn nữ.

17 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán thế này : Các ngươi đã không nghe Ta, không ai chịu phóng thích anh em mình, không ai chịu phóng thích đồng bào mình, thì này, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA, Ta sẽ để mặc các ngươi cho gươm đao, ôn dịch và đói khát tự do hoành hành ; Ta sẽ biến các ngươi thành nỗi kinh hoàng cho mọi vương quốc trên cõi đất. **18** Những kẻ đã vi phạm giao ước của Ta, đã không giữ những điều khoản cam kết trước mặt Ta, những kẻ đó, Ta sẽ biến thành một con bò tơ cho người ta xẻ làm đôi và băng qua giữa hai phần. **19** Các thủ lĩnh Giu-đa, các thủ lĩnh Giê-ru-sa-lem, các hoạn quan, các tư tế và toàn dân trong xứ, những kẻ băng qua giữa hai phần đó, **20** Ta sẽ nộp chúng vào tay quân thù của chúng, vào tay những kẻ đòi mạng chúng. Xác chúng sẽ là thức ăn cho loài chim trên trời và thú vật dưới đất. **21** Còn Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, và các thủ lĩnh của nó, Ta sẽ nộp vào tay quân thù của chúng, vào tay những kẻ đòi mạng chúng và vào tay lực lượng của vua Ba-by-lon, là những kẻ vừa bỏ các ngươi mà đi. **22** Này Ta sẽ ra lệnh - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - và sẽ đưa chúng trở lại để tấn công thành này. Chúng sẽ chiếm cứ và phóng hoả đốt thành. Các thành thị Giu-đa, Ta sẽ làm cho ra hoang vu, không người cư ngụ.

35 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a thời vua Giu-đa là Giơ-hô-gia-kim, con Giô-si-gia-hu, rằng : **2** "Hãy đi gặp và nói chuyện với nhà Rê-kháp, rồi đưa chúng vào Nhà ĐỨC CHÚA, lên một trong các phòng tại đó và cho chúng uống rượu." **3** Vậy tôi đưa Gia-a-dan-gia, con ông Giéc-mơ-gia-hu, cháu ông Kha-vát-xin-gia, cùng với anh em và tất cả con cháu anh, tức là toàn thể nhà Rê-kháp, **4** vào Nhà ĐỨC CHÚA, lên phòng các con ông Kha-nan, con ông Gích-đan-gia-hu, người của Thiên Chúa. Phòng ấy ở sát bên phòng các thủ lĩnh, phía trên phòng ông Ma-a-xê-gia-hu, con ông Sa-lum, và là người giữ cửa. **5** Tôi đặt trước mặt con cháu nhà Rê-kháp những bình đầy rượu với những chiếc ly, rồi bảo họ : "Xin mời !"

6 Nhưng họ nói : "Chúng tôi không uống rượu, vì tổ phụ chúng tôi là ông Giô-na-đáp, con ông Rê-kháp, đã ra lệnh cho chúng tôi rằng : các con và dòng dõi các con đừng bao giờ uống rượu, **7** cũng đừng xây nhà, gieo giống, trồng nho, đừng có những thứ đó, vì các con sẽ suốt đời ở dưới lều trại, để như thế các con sẽ sống lâu ngày trên mặt đất, nơi các con ở như khách kiều cư. **8** Chúng tôi đã nghe theo lời tổ phụ chúng tôi, là ông Giơ-hô-na-đáp, con ông Rê-kháp truyền : chúng tôi, vợ và con trai con gái chúng tôi, suốt đời không bao giờ được uống rượu, **9** không được xây nhà để ở, không có vườn nho, ruộng đất, và hạt giống chi cả. **10** Chúng tôi hiện ở dưới lều trại, là vì chúng tôi vâng nghe và thi hành mọi điều tổ phụ chúng tôi là ông Giô-na-đáp đã truyền. **11** Nhưng khi Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, tấn công xứ này, chúng tôi tự bảo : nào chúng ta hãy vào Giê-ru-sa-lem tránh mặt quân Can-đê và lực lượng A-ram. Thế là chúng tôi đã ở Giê-ru-sa-lem."

12 Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **13** ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Hãy đi nói với người Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem : Các ngươi không đón nhận bài học là vâng nghe lời Ta sao ? Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **14** Lời của Giơ-hô-na-đáp, con Rê-kháp, truyền cho con cháu không uống rượu đã được tuân hành. Chúng đã không uống rượu cho tới ngày nay, vì chúng nghe theo lệnh của tổ phụ chúng. Còn Ta, Ta đã không ngừng phán với các ngươi, nhưng các ngươi chẳng thềm nghe. **15** Ta đã không ngừng sai đến với các ngươi tôi tớ của Ta là các ngôn sứ, để nói với các ngươi : "Mỗi người trong các ngươi hãy trở về và từ bỏ con đường xấu xa mà cải thiện các hành vi của mình. Đừng đi theo các thần khác mà làm tội chúng, thì các ngươi sẽ cư ngụ trên đất Ta đã ban cho các ngươi và cha ông các ngươi. Nhưng các ngươi đã không để tai, không thềm nghe Ta. **16** Phải, con cháu Giơ-hô-na-đáp, con của Rê-kháp, đã tuân hành mệnh lệnh tổ phụ chúng truyền ; còn dân này chẳng chịu nghe lời Ta. **17** Vì thế ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán như sau : Này Ta sẽ giáng xuống Giu-đa và dân cư Giê-ru-sa-lem tất cả những tai hoạ Ta đã đe phạt chúng : bởi vì

Ta phán với chúng, mà chúng không nghe, Ta gọi mà chúng không trả lời."

18 Còn với nhà Rê-kháp, ông Giê-rê-mi-a nói : "ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Vì các ngươi đã vâng nghe mệnh lệnh của tổ phụ các ngươi là Giơ-hô-na-đáp truyền, các ngươi đã tuân cứ mọi mệnh lệnh của ông ấy và thi hành mọi điều ông đã truyền, **19** nên ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này : Giô-na-đáp, con của Rê-kháp, sẽ không bao giờ thiếu người đứng trực trước nhan Ta."

36 1 Năm thứ tư triều Giơ-hô-gia-kim, con vua Giô-si-gia-hu, làm vua Giu-đa, có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **2** "Ngươi hãy lấy một cuộn sách, rồi viết vào đó mọi lời Ta đã phán với ngươi liên quan đến Ít-ra-en, Giu-đa và tất cả các nước, từ ngày Ta phán bảo ngươi dưới triều Giô-si-gia-hu cho đến ngày nay. **3** May ra khi nghe biết tất cả những tai hoạ Ta định giáng xuống trên chúng, nhà Giu-đa sẽ trở lại, ai nấy sẽ từ bỏ con đường xấu xa của mình, và Ta sẽ tha thứ các lỗi lầm cũng như tội ác chúng đã phạm." **4** Ông Giê-rê-mi-a gọi ông Ba-rúc, con ông Nê-ri-gia lại ; và theo lời ông đọc, ông Ba-rúc đã viết lại tất cả những lời ĐỨC CHÚA đã phán với ông vào một cuộn sách.

5 Bấy giờ, ông Giê-rê-mi-a truyền lệnh cho ông Ba-rúc rằng : "Tôi bị ngăn trở, không thể vào Nhà ĐỨC CHÚA được. **6** Còn ông, ông hãy đi vào Nhà ĐỨC CHÚA trong ngày ăn chay và đọc cho dân nghe những lời của ĐỨC CHÚA trong cuộn sách tôi đã đọc cho ông viết ; ông lại đọc cho tất cả những người Giu-đa từ các thành khác đến, để họ cũng được nghe nữa. **7** May ra họ sẽ dâng lên trước nhan ĐỨC CHÚA những lời van xin mà trở lại ; ai nấy sẽ từ bỏ con đường xấu xa của mình, bởi vì cơn thịnh nộ và trận lôi đình của ĐỨC CHÚA đe dọa trừng phạt dân này, thật là kinh khủng." **8** Ông Ba-rúc, con ông Nê-ri-gia, đã làm đúng theo mọi điều ngôn sứ Giê-rê-mi-a truyền, là đọc những lời ĐỨC CHÚA phán được ghi trong sách, tại Nhà ĐỨC CHÚA. **9** Vào tháng chín năm

thứ năm triều Giơ-hô-gia-kim, con vua Giô-si-gia-hu, làm vua Giu-đa, người ta công bố một thời kỳ chay tịnh trước nhan ĐỨC CHÚA cho toàn dân ở Giê-ru-sa-lem, và cho tất cả dân chúng từ các thành Giu-đa đến Giê-ru-sa-lem. **10** Ông Ba-rúc đọc sách ghi những lời của ông Giê-rê-mi-a tại Nhà ĐỨC CHÚA, bên phòng ông Gơ-mác-gia-hu con ông thư ký Sa-phan, tại Tiền đình thượng, ngay ở lối vào Cửa Mới Nhà ĐỨC CHÚA ; ông đã đọc cho toàn dân nghe.

11 Ông Mi-kha-giơ-hu con ông Gơ-mác-gia-hu, con ông Sa-phan, đã nghe mọi lời ĐỨC CHÚA phán được ghi trong sách ; **12** ông liền xuống đền vua, vào phòng viên thư ký ; tại đó tất cả các thủ lãnh đang hội họp, gồm thư ký Ê-li-sa-ma, ông Đơ-la-gia-hu con ông Sơ-ma-gia-hu, ông En-na-than con ông Ác-bo, ông Gơ-mác-gia-hu con ông Sa-phan, ông Xít-ki-gia-hu con ông Kha-nan-gia-hu, cùng tất cả các thủ lãnh. **13** Ông Mi-kha-gia-hu tường thuật cho họ mọi điều ông đã được nghe khi ông Ba-rúc đọc sách cho dân. **14** Toàn thể các thủ lãnh sai ông Giơ-hu-di con ông Nơ-than-gia-hu, con ông Se-lem-gia-hu, con ông Cu-si, đi gặp ông Ba-rúc và nói rằng : "Cuộn sách ông vừa đọc cho dân nghe, hãy cầm lấy và mang tới đây." Ông Ba-rúc cho ông Nê-ri-gia cầm lấy cuộn sách và mang đến cho họ. **15** Họ bảo ông : "Xin mời ông ngồi và đọc cho chúng tôi nghe." Ông Ba-rúc liền đọc cho họ nghe. **16** Sau khi đã nghe tất cả những lời ấy, họ đều kinh hãi nhìn nhau và nói với ông Ba-rúc : "Chúng tôi phải tường thuật tỉ mỉ cho nhà vua tất cả những điều này." **17** Họ bảo ông : "Xin kể rõ cho chúng tôi : làm thế nào ông viết được tất cả những lời ông Giê-rê-mi-a đã đọc." **18** Ông Ba-rúc nói với họ : "Chính miệng ông Giê-rê-mi-a đã đọc cho tôi tất cả những lời ấy ; còn tôi, tôi đã lấy mực viết vào sách." **19** Các thủ lãnh nói với ông Ba-rúc : "Ông và ông Giê-rê-mi-a, các ông hãy trốn đi ! Mong rằng không ai biết được các ông ở đâu !" **20** Họ để lại cuộn sách trong phòng thư ký Ê-li-sa-ma, rồi đến gặp vua tại triều đình, và tường thuật cho vua nghe tất cả sự việc.

21 Vua sai ông Giơ-hu-di đi lấy cuộn sách ; ông này lấy cuộn sách ở phòng thư ký Ê-li-sa-ma, rồi đọc cho vua và

tất cả các thủ lãnh đang đứng hầu vua cùng nghe. **22** Khi ấy, vua ngự tại cung mùa đông, trời vào tháng chín, trước mặt vua có lò sưởi đang cháy. **23** Mỗi khi ông Giơ-hu-di đọc được ba hay bốn cột, thì vua lấy con dao gạt bút của thư ký xén đi và bỏ vào lửa trong lò sưởi, cho đến khi cả cuộn sách bị thiêu rụi trong lò ấy. **24** Nghe những lời ấy, vua và tất cả các thuộc hạ chẳng kinh hãi, cũng không xé áo mình ra. **25** Mặc dù các ông En-na-than, Đơ-la-gia-hu và Gơ-mác-gia-hu đã khẩn khoản xin vua đừng đốt cuộn sách ấy, nhưng vua chẳng thèm nghe. **26** Vua truyền lệnh cho hoàng tử Giơ-rác-mơ-ên, cho ông Xơ-ra-gia-hu con ông Át-ri-ên, và cho ông Se-lem-gia-hu con ông Áp-đi-ên đi bắt ông Ba-rúc và ngôn sứ Giê-rê-mi-a ; nhưng ĐỨC CHÚA đã che giấu hai ông.

27 Sau khi vua đốt cuộn sách ghi những lời miệng ông Giê-rê-mi-a đã đọc cho ông Ba-rúc viết, có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a rằng : **28** "Người lại lấy một cuộn khác và viết vào đó tất cả những lời đã được viết trong cuộn trước mà Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa, đã đốt. **29** Còn về Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa, người sẽ nói : ĐỨC CHÚA phán thế này : Người đã đốt cuộn sách ấy, lại còn dám nói rằng : 'Tại sao ông viết trong sách ấy : Chắc chắn vua Ba-ben sẽ đến tàn phá xứ này, và tiêu diệt cả người lẫn súc vật ?' **30** Vì thế, ĐỨC CHÚA phán về Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa, như sau : Nó sẽ chẳng có người nào nổi ngai trên ngai vàng Đa-vít nữa, thân nó sẽ bị vất ra phơi nắng ban ngày, và ướp lạnh ban đêm. **31** Ta sẽ trừng phạt nó, dòng dõi và cả tôi tớ nó, vì các tội chúng đã phạm. Ta sẽ giáng xuống trên chúng, cũng như dân cư Giê-ru-sa-lem và người Giu-đa, mọi tai hoạ Ta đã nói cho chúng mà chúng chẳng thèm nghe."

32 Ông Giê-rê-mi-a lấy một cuộn khác và trao cho thư ký Ba-rúc, con ông Nê-ri-gia. Theo lời ông Giê-rê-mi-a đọc, ông Ba-rúc đã viết vào đó tất cả những lời đã được ghi trong sách mà Giơ-hô-gia-kim, vua Giu-đa, đã đốt trong lò sưởi ; hơn nữa, ông còn thêm vào đó nhiều điều tương tự.

37 1 Xít-ki-gia-hu con vua Giô-si-gia-hu, lên ngôi cai trị thay vua Khon-gia-hu con vua Giơ-hô-gia-kim. Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đặt Xít-ki-gia-hu lên ngôi cai trị xứ Giu-đa. **2** Nhưng, cả vua lẫn bề tôi và toàn dân trong xứ, chẳng ai chịu nghe lời ĐỨC CHÚA phán qua trung gian ngôn sứ Giê-rê-mi-

3 Vua Xít-ki-gia-hu sai ông Giơ-hu-can con ông Se-lem-gia, và tư tế Xơ-phan-gia-hu con ông Ma-a-xê-gia đến gặp ngôn sứ Giê-rê-mi-a mà nói rằng : "Xin ông khẩn cầu ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng ta, thay cho chúng tôi !" **4** Bấy giờ, ông Giê-rê-mi-a tự do đi lại giữa dân, người ta vẫn chưa tống giam ông vào ngục. **5** Nhưng, đạo quân của Pha-ra-ô đã từ Ai-cập lên đường xuất chinh. Quân Can-đê đang vây hãm Giê-ru-sa-lem nghe tin ấy, đã phải rút lui khỏi Giê-ru-sa-lem.

6 Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với ngôn sứ Giê-rê-mi-a rằng : **7** "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Các người sẽ nói như sau với vua Giu-đa, người đã sai các người đến thỉnh vấn Ta. Nay đạo quân của Pha-ra-ô lên đường xuất chinh để trợ giúp các người, sẽ phải rút về đất Ai-cập của chúng. **8** Quân Can-đê sẽ quay lại đánh thành này. Chúng sẽ chiếm thành rồi phóng hoả đốt. **9** ĐỨC CHÚA phán thế này : Các người đừng tự lừa dối mình rằng : "Quân Can-đê đã xa hẳn chúng ta." Nhưng thực ra chúng không đi đâu. **10** Giả như các người có đánh bại toàn thể đạo quân Can-đê đến giao chiến với các người, và chỉ còn sót lại một số quân bị thương, thì chúng cũng sẽ chỗi dậy, ai nấy từ lều của mình, và sẽ phóng hoả đốt thành này.

11 Khi đạo quân Can-đê rút khỏi Giê-ru-sa-lem vì bị đạo quân Ai-cập của Pha-ra-ô tiến đánh, **12** thì ông Giê-rê-mi-a ra khỏi Giê-ru-sa-lem đến đất Ben-gia-min, để lo việc chia của cải trong đám bà con họ hàng. **13** Lúc đến cổng thành Ben-gia-min, ông gặp một trưởng đồn canh tên là Giéc-i-gia con ông Se-lem-gia, con ông Kha-nan-gia. Ông Giéc-i-gia liền bắt lấy ngôn sứ Giê-rê-mi-a và nói rằng : "Ông chạy sang với người Can-đê !" **14** Ông Giê-rê-mi-a nói : "Láo ! Tôi đâu có chạy sang với người Can-đê !" Nhưng Giéc-i-gia không muốn nghe, liền bắt

lấy ông rồi điệu đến cho các thủ lãnh. **15** Các thủ lãnh giận dữ với ông. Họ đánh ông rồi giam ông tại nhà thư ký Giơ-hô-na-than, bởi vì họ đã biến nhà ấy thành nhà tù. **16** Thế là, ông Giê-rê-mi-a bị giam trong nhà ngục có mái vòm ; ông đã ở lại đó nhiều ngày.

17 Sau đấy, vua Xít-ki-gia-hu sai người đến đưa ông ra. Vua bí mật thỉnh vấn ông trong cung. Vua hỏi : "Có lời nào của ĐỨC CHÚA phán không ?" Ông Giê-rê-mi-a trả lời : "Có", rồi nói tiếp : "Vua sẽ bị trao nộp vào tay vua Ba-by-lon." **18** Ông Giê-rê-mi-a nói với vua Xít-ki-gia-hu : "Tôi có lỗi gì phạm đến ngài, đến các tôi tớ của ngài cũng như dân này, mà các người lại tống tôi vào ngục ?" **19** Các ngôn sứ đã tuyên sấm cho các người rằng vua Ba-by-lon sẽ không đến tấn công các người và xứ này, họ đâu cả rồi ? **20** Bây giờ, thưa đức vua là chúa thượng tôi, xin lắng nghe và đoái nhận lời tôi van vỉ ngài đây : xin đừng để tôi trở lại nhà thư ký Giơ-hô-na-than nữa, vì e rằng tôi sẽ phải chết ở đó." **21** Vua Xít-ki-gia-hu ra lệnh giam giữ ông trong sân vệ binh và cung cấp cho ông mỗi ngày một ổ bánh lấy ở Phố Hàng Bánh, cho đến khi bánh trong thành hết sạch. Thế là ông Giê-rê-mi-a ở lại trong sân vệ binh.

38 1 Ông Sơ-phát-gia con ông Mát-tan, ông Gơ-đan-gia-hu con ông Pát-khua, ông Giu-Can con ông Se-lem-gia-hu, ông Pát-khua con ông Man-ki-gia đã nghe những lời ông Giê-rê-mi-a nói với dân rằng : **2** "ĐỨC CHÚA phán như sau : Ai ở lại trong thành này sẽ phải chết vì gươm đao, đói kém và ôn dịch ; ai chạy ra ngoài đầu hàng quân Can-đê, thì ít ra cũng sống và bảo toàn được tính mạng. **3** ĐỨC CHÚA phán như sau : Chắc chắn thành này sẽ bị nộp vào tay đạo quân của vua Ba-by-lon ; chúng sẽ chiếm được thành."

4 Các thủ lãnh thưa với vua : "Xin ngài cho giết con người ấy đi, vì những luận điệu của ông ta đã làm nản lòng các binh sĩ còn lại trong thành này, cũng như toàn dân. Thật vậy, con người ấy chẳng mưu hoà bình cho dân này, mà chỉ gây tai hoạ." **5** Vua Xít-ki-gia-hu nói : "Đây ông ta đang ở trong tay các người ; nhà vua cũng

chẳng có thể làm gì trái ý các người được." **6** Họ liền điệu ông Giê-rê-mi-a đi, và bỏ xuống một cái hầm nước của hoàng tử Man-ki-gia-hu, trong sân vệ binh. Họ lấy dây thừng thả ông Giê-rê-mi-a xuống. Vì trong hầm không có nước, mà chỉ có bùn, nên ông bị lún sâu."

7 Trong số thái giám, có ông E-vét Me-léc, người Cút ; ông này đang ở trong đền vua, thì được tin người ta sẽ thả ông Giê-rê-mi-a xuống hầm nước. Bấy giờ vua đang ngồi ở cổng Ben-gia-min. **8** Ông E-vét Me-léc đi ra khỏi đền vua và thưa với vua rằng : **9** "Thưa đức vua, chúa thượng tôi, những người này làm toàn những chuyện tai ác cho ngôn sứ Giê-rê-mi-a. Họ đã thả ông xuống hầm, và ông đang chết đói ở dưới ấy, vì trong thành không còn bánh nữa. **10** Vua liền truyền cho ông E-vét Me-léc, người Cút rằng : "Người hãy đem theo ba mươi người ở đây, đi kéo ngôn sứ Giê-rê-mi-a lên khỏi hầm, kéo ông chết mát." **11** Ông E-vét Me-léc đem theo ba mươi người, rồi vào đền vua, đến phòng lễ phục. Ở đó, ông lấy ra những mảnh vải cũ đã rách, rồi dùng dây thừng thả xuống cho ông Giê-rê-mi-a trong hầm. **12** Ông E-vét Me-léc, người Cút, nói với ông Giê-rê-mi-a : "Xin ông lấy các mảnh vải cũ đã rách này cuốn vào dây thừng rồi để dưới nách !" Ông Giê-rê-mi-a đã làm đúng như thế. **13** Người ta dùng dây thừng kéo ông Giê-rê-mi-a lên và đưa ông ra khỏi giếng. Ông Giê-rê-mi-a vẫn ở lại trong sân vệ binh. Cuộc hội kiến cuối cùng giữa ông Giê-rê-mi-a với vua Xít-ki-gia-hu

14 Vua Xít-ki-gia-hu sai người đến đưa ngôn sứ Giê-rê-mi-a tới gặp vua ở lối vào thứ ba trong Nhà ĐỨC CHÚA. Vua nói với ông Giê-rê-mi-a : "Tôi muốn hỏi ông một điều ; ông đừng giấu tôi !" **15** Ông Giê-rê-mi-a nói với vua Xít-ki-gia-hu rằng : "Tôi mà nói thật với ngài, ngài lại không cho giết tôi sao ? Tôi có góp ý kiến với ngài, ngài cũng chẳng thèm nghe !" **16** Lúc ấy vua Xít-ki-gia-hu bí mật thề với ông Giê-rê-mi-a rằng : "Có ĐỨC CHÚA hằng sống, Đáng đã ban cho chúng ta mạng sống này : Tôi sẽ không cho giết ông, cũng không trao ông vào tay những người ấy, những kẻ tìm hại mạng sống ông !" **17** Ông Giê-rê-mi-a nói với vua Xít-ki-gia-hu : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh, phán thế này : Nếu người chịu

ra đầu hàng các tướng lãnh của vua Ba-by-lon, tính mạng người sẽ được bảo toàn, thành này sẽ không bị phóng hoả, người và gia đình sẽ được sống. **18** Nhưng nếu người không ra đầu hàng các tướng lãnh của vua Ba-by-lon, thì thành này sẽ bị nộp vào tay quân Can-đê. Chúng sẽ phóng hoả đốt thành ; còn chính người, người sẽ không thoát khỏi bàn tay chúng." **19** Vua Xít-ki-gia-hu nói với ông Giê-rê-mi-a : "Tôi lo ngại rằng : Những người Giu-đa đã đầu hàng quân Can-đê, sẽ trao nộp tôi vào tay chúng và chúng sẽ ngược đãi tôi." **20** Ông Giê-rê-mi-a nói : "Họ sẽ không trao nộp ngài đâu ! Xin ngài cứ nghe tiếng ĐỨC CHÚA qua những điều tôi nói với ngài ; ngài sẽ được an toàn và cứu được mạng sống. **21** Còn nếu ngài không chịu ra đầu hàng, thì đây là điều ĐỨC CHÚA đã tỏ cho tôi thấy : **22** Tất cả phụ nữ còn sót lại trong đền vua Giu-đa sẽ bị điệu đến cho các tướng lãnh của vua Ba-by-lon. Họ sẽ nói :

Những người bạn thân tín của ngài
đã xúi giục ngài, lại còn lừa đảo.
Chúng để cho chân ngài lún xuống bùn sâu,
rồi tháo lui chạy trốn.

23 Tất cả vợ con ngài, người ta sẽ điệu đến cho quân Can-đê ; còn ngài, ngài sẽ không thoát khỏi tay chúng, vì ngài sẽ bị tay vua Ba-by-lon nắm bắt ; thành này sẽ bị phóng hoả."

24 Vua Xít-ki-gia-hu nói với ông Giê-rê-mi-a : "Đừng để cho ai biết các điều này, chẳng vậy ông sẽ phải chết. **25** Nếu các thủ lãnh nghe biết là tôi đã nói chuyện với ông, họ sẽ đến gặp ông và nói : Xin kể cho chúng tôi biết ông đã nói gì với nhà vua, đừng giấu gì cả ; chẳng vậy, chúng tôi sẽ giết ông. Nhà vua đã nói gì với ông ? **26** Ông sẽ nói với họ : Tôi trình lên nhà vua lời thỉnh cầu xin đừng bắt tôi trở lại nhà ông Giơ-hô-na-than, kéo phải chết ở đó."

27 Vậy tất cả các thủ lãnh đến gặp ông Giê-rê-mi-a và hỏi : Ông đã nói cho họ biết mọi điều đúng như lệnh truyền của vua. Họ yên lặng rút lui, vì câu chuyện không được tiết lộ. **28** Ông Giê-rê-mi-a ở trong sân vệ binh cho

đến ngày Giê-ru-sa-lem thất thủ. Bấy giờ, Giê-ru-sa-lem thất thủ ...

39 1 Tháng mười năm thứ chín triều Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, cùng toàn thể đạo quân tiến đánh Giê-ru-sa-lem ; chúng vây hãm thành. **2** Ngày mồng chín, tháng tư, năm thứ mười một triều Xít-ki-gia-hu, tường thành bị chọc thủng một lỗ.

3 Tất cả các tướng lãnh của vua Ba-by-lon đến đóng quân ở cửa giữa ; đó là các tướng Néc-gan Xa E-xe, Xam-ga Nơ-vu, quan thái giám Xác-xơ-khim, quan chiêm tinh Néc-gan Xa E-xe và tất cả các tướng lãnh khác của vua Ba-by-lon.

4 Khi thấy chúng, đang đêm, Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, và tất cả các binh lính trốn khỏi thành theo con đường trong vườn của vua, qua cửa giữa hai bức tường, rồi đi về hướng A-ra-va. **5** Đạo quân Can-đê rượt theo và đuổi kịp vua Xít-ki-gia-hu trong vùng thảo nguyên Giê-ri-khô. Chúng bắt được vua và đem lên Ríp-la, thuộc xứ Kha-mát gặp Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon. Vua Na-bu-cô-đô-nô-xo tuyên án kết tội vua Xít-ki-gia-hu. **6** Vua Ba-by-lon cho cắt cổ những người con của vua Xít-ki-gia-hu tại Ríp-la trước mắt vua cha ; tất cả hàng quý tộc Giu-đa, vua Ba-by-lon cũng đều cho cắt cổ. **7** Rồi ông đâm mù mắt vua Xít-ki-gia-hu, lấy hai dây xích đồng xiềng vua lại, và cho điệu về Ba-by-lon. **8** Còn đền vua và nhà dân chúng, quân Can-đê đã phóng hoả đốt ; chúng cũng triệt hạ các tường thành Giê-ru-sa-lem. **9** Quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan bắt những người dân còn sót lại trong thành, những người đã đầu hàng vua Na-bu-cô-đô-nô-xo, những người thợ thủ công còn sót lại, đem đi lưu đày ở Ba-by-lon. **10** Quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan cho chữa lại một phần dân cùng đinh, là những người vô sản trong xứ Giu-đa, đồng thời ông chia cho họ vườn nho và ruộng đất.

11 Còn về ông Giê-rê-mi-a, Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, truyền lệnh cho quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan như sau : **12** "Hãy bắt lấy ông ta và coi chừng, đừng

làm gì hại ông ta ; trái lại ông ta yêu cầu gì, cứ làm cho ông ta như thế !"

13 Vậy vua Na-bu-cô-đô-nô-xo giao nhiệm vụ này cho quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan, quan thái giám Nơ-vu-sát-ban, quan chiêm tinh Néc-gan Xa E-xe, cùng tất cả các thuộc hạ của vua.

14 Họ sai người đến đưa ông Giê-rê-mi-a ra khỏi sân thị vệ và giao ông cho Gơ-đan-gia-hu, con ông A-khi-cam, con ông Sa-phan, để ông Gơ-đan-gia-hu dẫn ông Giê-rê-mi-a về nhà mình và ông Giê-rê-mi-a đã ở lại đó với dân chúng.

15 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a, lúc ấy đang bị giam trong sân vệ binh : **16** "Người hãy đi nói với E-vét Me-léc, người Cút rằng : ĐỨC CHÚA các đạo binh phán như sau : Nay Ta sắp tuyên phán những lời của Ta về thành này để giáng hoạ, chứ không phải giáng phúc. Ngày đó, các lời ấy sẽ thành sự thực trước mắt người. **17** Nhưng, trong ngày đó, Ta sẽ giải thoát người - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -, và người sẽ không bị trao nộp vào tay những kẻ làm cho người sợ. **18** Quả thật, chắc chắn Ta sẽ cứu người khỏi phải ngã gục vì gươm đao, người sẽ được sống và bảo toàn được tính mạng, bởi vì người đã tin cậy vào Ta - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA."

40 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a, sau khi quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan cho thả ông ra khỏi Ra-ma. Tại đây, quan đã gặp ông đang lúc ông bị xiềng ở giữa những người Giê-ru-sa-lem và Giu-đa. Những người đó bị bắt đi lưu đày ; họ sắp phải đem sang Ba-by-lon.

2 Quan chỉ huy thị vệ vờ ông Giê-rê-mi-a đến và nói với ông : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, đã quyết định giáng tai hoạ này xuống nơi đây, **3** và Người đã cho tai hoạ xảy đến. ĐỨC CHÚA thực hiện như lời Người đã phán. Các ông đã đắc tội với ĐỨC CHÚA và không chịu nghe tiếng Người, nên tai hoạ xảy đến cho các ông. **4**

Và giờ đây, ngày hôm nay tôi tháo xiềng xích khỏi tay ông. Nếu ông vui lòng cùng đi với tôi đến Ba-by-lon, xin ông cứ đi, và tôi sẽ canh chừng cho ông ; còn nếu ông không thích cùng đi với tôi đến Ba-by-lon, thì thôi ! Ông coi : tất cả xứ sở đang ở trước mắt ông. Nơi nào ông thích và cho là hợp để đến đó, mời ông cứ đi." **5** Ông chưa kịp rời khỏi nơi đó, thì quan chỉ huy thị vệ đã nói tiếp : "Ông hãy quay về với ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam, con ông Sa-phan ; ông ấy đã được vua Ba-by-lon đặt lên cai quản các thành Giu-đa. Ông cứ ở với ông ấy, giữa các đồng bào, hoặc đi đến nơi nào ông cho là thích hợp." Quan chỉ huy thị vệ cung cấp lương thực và quà tặng cho ông, rồi để ông đi. **6** Ông Giê-rê-mi-a đến ở với ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam, tại Mít-pa. Ông ở lại với ông ấy, giữa các đồng bào, những người còn sót lại trong xứ.

7 Tất cả các tướng lãnh chỉ huy các đạo quân đóng ở cánh đồng, cũng như binh lính của họ, đều nghe tin là vua Ba-by-lon đã đặt ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam cai quản trong xứ, và cũng nghe tin là vua đã đặt ông coi sóc đàn ông, đàn bà, trẻ con và những người cùng đinh trong xứ, là những người không phải đi lưu đày ở Ba-by-lon. **8** Những người đến gặp ông Gơ-đan-gia tại Mít-pa, là các ông Gít-ma-ên con ông Nơ-than-gia-hu, Giô-kha-nan và Giô-na-than là các con ông Ca-rê-ác, Xơ-ra-gia con ông Tan-khu-mét và các con ông Ê-phai người Nơ-tô-pha, Gi-dan-gia-hu người Ma-a-kha, và binh lính của họ. **9** Ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam, con ông Sa-phan đã thề với họ và binh lính của họ rằng : "Đừng sợ làm tôi người Can-đê, cứ ở lại trong xứ và làm tôi vua Ba-by-lon, các ông sẽ được thoải mái. **10** Còn tôi, này tôi ở lại Mít-pa để phục vụ người Can-đê khi họ đến ở giữa chúng ta. Phần các ông, hãy thu tích rượu nho, trái cây và dầu, rồi chứa trong các vò. Các ông hãy ở lại trong các thành các ông đã chiếm được."

11 Tất cả những người Giu-đa đang ở Mô-áp giữa con cái Am-mon, ở Ê-đôm, cũng như những người đang ở tất cả các xứ đều nghe tin là vua Ba-by-lon đã chữa lại một số dân còn sót ở Giu-đa, và cũng nghe tin là vua Ba-by-lon đã đặt ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam,

con ông Sa-phan cai quản họ. **12** Tất cả những người Giu-đa đã từ những nơi phân tán trở về ; họ đến xứ Giu-đa sinh sống bên cạnh ông Gơ-đan-gia, tại Mít-pa. Họ đã thu tích được rất nhiều rượu và trái cây.

13 Ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và tất cả các tướng lãnh chỉ huy các đạo quân đóng ở cánh đồng đến gặp ông Gơ-đan-gia, tại Mít-pa, **14** và nói với ông : "Ông có biết rằng Ba-a-lít, vua dân Am-mon, đã sai Gít-ma-ên con ông Nơ-than-gia đến hại mạng sống ông không ?" Nhưng ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam không tin lời họ. **15** Ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác bí mật nói với ông Gơ-đan-gia tại Mít-pa, rằng : "Xin ông cho tôi đi giết Gít-ma-ên con ông Nơ-than-gia. Không ai biết đâu. Tại sao nó lại hại mạng sống ông ? Tại sao những người Giu-đa tụ tập bên ông lại phải tứ tán ? Tại sao những người Giu-đa còn sót lại bị tiêu diệt ?" **16** Ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam nói với ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác : "Đừng làm thế, bởi vì điều ông nói về Gít-ma-ên, không đúng đâu !"

41 **1** Vậy, vào tháng bảy, Gít-ma-ên con Nơ-than-gia, cháu Ê-li-sa-ma, thuộc hoàng tộc, một trong những quan lớn của nhà vua cùng với mười người đến gặp ông Gơ-đan-gia ở Mít-pa. Đang lúc họ ăn uống với nhau ở đó, tại Mít-pa, **2** thì Gít-ma-ên con ông Nơ-than-gia cùng với mười người đi theo đứng lên rút gươm hạ sát ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam cháu ông Sa-phan. Họ đã giết chết ông, người đã được vua Ba-by-lon đặt lên trông coi cả xứ. **3** Còn mọi người Giu-đa đang ở với ông Gơ-đan-gia, tại Mít-pa và những người Can-đê, những chiến binh, bấy giờ đang ở đó, Gít-ma-ên cũng giết luôn.

4 Ngày thứ hai sau khi ông Gơ-đan-gia bị giết mà chưa ai hay, **5** thì có đoàn người từ Si-khem, Si-lô và Sa-ma-ri đến, gồm tám mươi người, râu cạo ngắn, quần áo xé rách, mình đầy vết rạch, tay mang lễ phẩm và hương thơm đến nhà ĐỨC CHÚA. **6** Gít-ma-ên con Nơ-than-gia từ Mít-pa ra đón họ, vừa đi vừa khóc. Gặp họ rồi, ông ta nói với họ : "Các ông hãy vào gặp ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam." **7** Nhưng khi họ vào đến giữa

thành, thì Gít-ma-ên con Nơ-than-gia cùng những người đi theo, đã giết cả bọn, rồi quăng xác vào giữa hầm nước. **8** Nhưng trong số những người ấy, có mười người nói với Gít-ma-ên : "Đừng giết chúng tôi, vì chúng tôi có những kho dự trữ lúa mì, lúa mạch, dầu và mật giấu trong cánh đồng. Thế là ông ấy thôi không giết họ cùng với các anh em của họ. **9** Còn cái hầm nước, nơi Gít-ma-ên đã quăng xác những người bị ông sát hại, chính là hầm nước lớn vua A-xa đã làm để chống lại Ba-sa, vua Ít-ra-en ; Gít-ma-ên con Nơ-than-gia đã ném xác các nạn nhân xuống đầy hầm đó. **10** Rồi Gít-ma-ên đã bắt tất cả số người còn lại trong dân ở Mít-pa làm tù binh : các con gái của vua và tất cả dân còn lại ở Mít-pa, thuộc quyền ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam, người được quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan, đặt lên trông coi ; Gít-ma-ên con Nơ-than-gia đã bắt họ làm tù binh và lên đường sang chỗ dân Am-mon.

11 Khi Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và toàn thể các vị chỉ huy quân đội đang ở với ông, nghe biết mọi tai hoạ Gít-ma-ên con Nơ-than-gia đã gây ra, **12** ông đem tất cả quân của mình đi giao chiến với Gít-ma-ên con Nơ-than-gia. Họ gặp Gít-ma-ên tại Hồ lớn ở Ghíp-ôn. **13** Khi thấy ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và toàn thể các vị chỉ huy quân đội đang ở với ông, toàn dân ở bên Gít-ma-ên mừng rỡ. **14** Toàn dân đã bị Gít-ma-ên bắt đi khỏi Mít-pa làm tù binh, liền quay ngược lại, đi về phía ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác. **15** Còn Gít-ma-ên con Nơ-than-gia cùng với tám người đã thoát khỏi tay ông Giô-kha-nan thì sang chỗ dân Am-mon. **16** Bấy giờ, ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác cùng với toàn thể các vị chỉ huy quân đội đang ở với ông, đem tất cả những người còn lại trong dân đã bị Gít-ma-ên con Nơ-than-gia bắt đi khỏi Mít-pa làm tù binh, sau khi ông ta đã giết ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam. Họ là đám đàn ông chiến binh, đàn bà, con trẻ cũng như các quan thái giám đã được đưa từ Ghíp-ôn về. **17** Họ lên đường và dừng lại ở Bi-ghe-rút Kim-ham gần Bê-lem, rồi đi đến Ai-cập để **18** tránh quân Can-đê. Họ sợ những người này, vì Gít-ma-ên con Nơ-than-gia đã giết ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam, người đã được vua Ba-by-lon đặt lên trông coi cả xứ.

42 1 Vậy toàn thể các vị chỉ huy quân đội, cũng như ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và ông Giô-dan-gia con ông Hô-sa-gia cùng toàn dân từ người nhỏ đến người lớn tới **2** thưa với ngôn sứ Giê-rê-mi-a : "Ước chi lời thỉnh cầu của chúng tôi được ông chấp nhận ! Xin ông cầu cùng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, cho chúng tôi và cho tất cả những người còn lại đây, bởi vì chúng tôi chỉ còn lại một số rất ít, chứ không còn nhiều nữa, như chính mắt ông đang chứng kiến. **3** Ước gì ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, chỉ cho chúng tôi con đường phải đi và những việc phải làm !" **4** Ngôn sứ Giê-rê-mi-a trả lời họ : "Tôi đã nghe thấy rồi. Nay tôi sẽ cầu cùng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, như lời anh em xin, và mọi điều ĐỨC CHÚA đáp lại, tôi sẽ cho anh em biết, không giữ lại một điều nào cả !" **5** Họ lại thưa với ông Giê-rê-mi-a : "Có ĐỨC CHÚA chân thật và trung tín làm chứng cho chúng tôi, nếu chúng tôi không thi hành đúng như mọi điều ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của ông, gửi đến cho ông để ông nói cho chúng tôi. **6** Dầu thích hay không, chúng tôi cũng sẽ vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi, là Đấng chúng tôi cử ông đến. Như vậy chúng tôi sẽ được hạnh phúc vì đã vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng tôi.

7 Hết mười ngày, có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a. **8** Bấy giờ, ông cho gọi ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và toàn thể các vị chỉ huy quân đội đang ở với ông cũng như toàn dân từ người nhỏ đến người lớn. **9** Ông bảo họ : "ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en là Đấng anh em đã cử tôi đến để dâng lời cầu khẩn của anh em lên trước nhan Người ; Người phán như sau : **10** Nếu các ngươi nhất định ở lại xứ này, thì Ta sẽ xây các ngươi chứ không phá, sẽ trồng chứ không nhổ, bởi vì Ta hối tiếc về tai họa Ta đã giáng cho các ngươi. **11** Đừng sợ vua Ba-by-lon như các ngươi đang sợ ; đừng sợ nó - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - bởi vì chính Ta ở với các ngươi để cứu độ các ngươi, để giải thoát các ngươi khỏi tay nó. **12** Ta sẽ cho các ngươi gặp được lòng thương xót và khiến nó thương xót các ngươi và cho các ngươi trở về đất nước các ngươi. **13** Còn nếu

các ngươi bảo : "Chúng tôi sẽ không ở lại xứ này", không chịu vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của các ngươi, **14** nếu các ngươi bảo : "Không ! Chính Ai-cập mới là nơi chúng tôi đến, ở đó chúng tôi sẽ chẳng còn thấy chiến tranh, không còn phải nghe tiếng kèn thúc quân nữa, chẳng còn lo thiếu thốn bánh ăn : chính đó mới là nơi chúng tôi cư ngụ", **15** thì, hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hỏi những người Giu-đa còn sót lại : ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Nếu các ngươi cứ nhất định lên đường đi tới Ai-cập và trú ngụ tại đó, **16** thì lưỡi gươm các ngươi vẫn sợ sẽ đón chờ các ngươi ở đó, trên đất Ai-cập, và nạn đói các ngươi vẫn ái ngại sẽ theo sát các ngươi ở đó, bên Ai-cập : chính tại đó, các ngươi sẽ phải chết ! **17** Tất cả những người cứ nhất định lên đường đi tới Ai-cập và trú ngụ tại đó, sẽ phải chết vì gươm đao, đói kém và ôn dịch : sẽ chẳng có người nào trong bọn chúng còn sống sót hoặc thoát khỏi nạn đói mà chính Ta cho ập xuống trên chúng ! **18** Quả thật, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Cũng như Ta đã nổi cơn lôi đình thịnh nộ với dân cư Giê-ru-sa-lem thế nào, thì Ta cũng nổi cơn thịnh nộ với các ngươi như thế, nếu các ngươi sang Ai-cập. Các ngươi sẽ trở nên lời nguyện rửa, nên đồ kinh tởm, nên lời chúc dữ, nên trò ô nhục, và sẽ không còn nhìn thấy chốn này nữa. **19** Hỏi những người Giu-đa còn sót lại, ĐỨC CHÚA đã phán về anh em như sau : "Các ngươi đừng đến Ai-cập." Xin anh em biết rõ cho rằng hôm nay tôi đã thông báo cho anh em : **20** Anh em đã làm lạc, khi cử tôi đến với ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, và bảo : "Xin ông cầu cùng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng tôi, giúp chúng tôi. Và ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của chúng tôi, phán thế nào, ông cứ thông báo lại cho chúng tôi như vậy ; chúng tôi xin thi hành." **21** Ngay hôm nay, tôi thông báo cho anh em, nhưng anh em đã chẳng vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của anh em, chẳng theo những điều Người đã sai tôi đến nói với anh em. **22** Vậy, xin anh em biết rõ cho là : anh em sẽ phải chết vì gươm đao, đói kém và ôn dịch tại nơi anh em thích đến trú ngụ."

43 1 Sau khi ông Giê-rê-mi-a nói với toàn dân tất cả những lời mà ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, đã tuyên phán, tất cả những lời mà ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của họ, sai ông đến nói với họ, **2** thì ông A-dác-gia con ông Hô-sa-gia, ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và tất cả những con người ngạo mạn ấy liền nói với ông Giê-rê-mi-a : "Ông chỉ nói toàn điều dối trá : ĐỨC CHÚA đâu có sai ông đến nói với chúng tôi : 'Đừng đến Ai-cập mà trú ngụ !' **3** Nhưng chính Ba-rúc, con ông Nê-ri-gia, đã xúi ông chống lại chúng tôi để nộp chúng tôi vào tay quân Can-đê cho chúng tôi bị giết và bị bắt đi đày sang Ba-by-lon."

4 Thế là ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và toàn thể các vị chỉ huy quân đội cũng như toàn dân đã không chịu vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA bảo ở lại xứ Giu-đa. **5** Ông Giô-kha-nan con ông Ca-rê-ác và toàn thể các vị chỉ huy quân đội đã đem tất cả những người Giu-đa còn sót lại, những người đã trở về đất Giu-đa từ khắp mọi dân họ bị xua đến, **6** đó là đàn ông, đàn bà, con trẻ, các con gái của vua và mọi người mà Nơ-vu-dác-a-đan đã giao phó cho ông Gơ-đan-gia con ông A-khi-cam cháu ông Sa-phan, kể cả ngôn sứ Giê-rê-mi-a lẫn ông Ba-rúc con ông Nê-ri-gia. **7** Vậy họ đã sang đến Ai-cập bởi vì họ không vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA. Họ đến tận Tác-pan-khết. Ông Giê-rê-mi-a báo tin Na-bu-cô-đô-nô-xo xâm lăng Ai-cập

8 Bấy giờ có lời ĐỨC CHÚA phán với ông Giê-rê-mi-a ở Tác-pan-khết rằng : **9** Người hãy bê những tảng đá lớn và trước mắt những người Giu-đa, người hãy vùi xuống nền đất pha vữa ở cửa đền Pha-ra-ô tại Tác-pan-khết. **10** Rồi người hãy nói với chúng : "ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Đây, Ta sẽ cho vùi Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, tới tở của Ta đến ; Ta sẽ đặt ngai vàng của nó bên trên những tảng đá Ta đã vùi đi, và nó sẽ giương lều trên những tảng đá ấy. **11** Nó sẽ đến đánh phá đất Ai-cập :

Kẻ nào phải chết thì chết !

Kẻ nào phải đi đày thì đi đày !

Kẻ nào bị gươm đâm thì bị gươm đâm !

12 Nó sẽ châm lửa đốt các đền thờ thần Ai-cập ; nó sẽ thiêu huỷ và đưa chúng đi đày, nó sẽ quán lấy đất Ai-cập giống như người mục tử lấy áo mà quán vào mình, rồi nó sẽ ra khỏi đó bình an. **13** Nó sẽ đập nát các trụ đá của Bết Se-mét trong xứ Ai-cập và thiêu huỷ các đền thờ thần Ai-cập.

44 1 Có lời phán với ông Giê-rê-mi-a về tất cả những người Giu-đa đang cư ngụ trên đất Ai-cập, đang cư ngụ ở Mích-đôn, ở Tác-pan-khết, ở Nốp và trên đất Pát-rốt.

2 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Các người đã chứng kiến mọi tai hoạ Ta giáng xuống Giê-ru-sa-lem và tất cả các thành Giu-đa : Đây, các thành ấy hiện vẫn còn hoang tàn, không ai cư ngụ. **3** Chính vì những điều gian ác chúng đã làm để chọc giận Ta, là đi dâng hương và phụng thờ các thần khác mà chính chúng cũng như các người và cha ông các người đã không biết. **4** Ta đã không ngừng sai đến với các người tất cả các lời tỏ Ta là các ngôn sứ để nói rằng : "Chớ làm điều ghê tởm mà Ta ghét ấy !" **5** Nhưng chúng chẳng thềm nghe, chẳng thềm lắng tai và từ bỏ điều gian ác của mình mà trở lại, là thôi không dâng hương cho các thần khác nữa. **6** Vì thế, Ta đã nổi cơn lôi đình thịnh nộ đốt cháy các thành Giu-đa và các đường phố Giê-ru-sa-lem ; những nơi ấy đã nên chốn hoang tàn đổ nát như thấy ngày nay. **7** Giờ đây, ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Tại sao các người lại gây cho mình một tai hoạ lớn lao như thế, là diệt hết đàn ông, đàn bà, trẻ con và hài nhi khỏi Giu-đa, không để sót lại một người nào ? **8** Các người chọc giận Ta bằng những việc tay các người làm, là dâng hương cho các thần khác trên đất Ai-cập, nơi các người đến trú ngụ, khiến các người phải bị tận diệt và trở nên lời chúc dữ, nên trở ô nhục cho mọi dân tộc trên cõi đất. **9** Chẳng lẽ các người đã quên mất những điều gian ác của cha ông các người, những điều gian ác của các vua Giu-đa, những điều gian ác của vợ các vua ấy, những điều gian ác của các người, những điều gian ác của vợ các người mà tất cả chúng đã làm trong đất Giu-đa và trên các đường phố Giê-ru-sa-lem rồi sao ?

10 Cho đến ngày nay, chúng không chút hối hận, không sợ hãi, cũng chẳng sống theo Lề Luật và các thánh chỉ mà Ta đã đưa ra trước mặt các ngươi, và trước mặt cha ông các ngươi. 11 Vì thế ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán như sau : Nay Ta sắp quay mặt mà giáng hoạ trên các ngươi, và tiêu diệt toàn thể Giu-đa. 12 Ta sẽ đem đi những người Giu-đa còn sót lại, những kẻ đã lên đường sang Ai-cập và trú ngụ tại đó ; tất cả sẽ bị tận diệt trên đất Ai-cập, và sẽ ngã gục vì gươm đao, sẽ bị tận diệt vì đói kém ; từ bé chí lớn, tất cả sẽ phải chết vì gươm đao, đói kém, sẽ nên lời nguyện rủa, nên đồ kinh tởm, nên lời chúc dữ và trò ô nhục. 13 Ta sẽ trừng phạt dân cư ở đất Ai-cập, như đã trừng phạt Giê-ru-sa-lem, bằng gươm đao, đói kém và ôn dịch. 14 Trong số những người Giu-đa còn sót lại đã đến đất Ai-cập và trú ngụ tại đó, sẽ chẳng có ai thoát thân hoặc sống sót mà trở về đất Giu-đa, nơi chúng rất ao ước được trở về cư ngụ. Thật vậy, chúng sẽ chẳng được trở về, trừ vài người thoát thân.

15 Bấy giờ, tất cả những người biết là vợ mình đã dâng hương cho các thần khác và tất cả các phụ nữ hiện diện - đông như một đại hội - cũng như toàn dân đang cư ngụ trên đất Ai-cập, ở Pát-rốt, đã đáp lại ông Giê-rê-mi-a rằng : 16 "Điều ông vừa nói với chúng tôi nhân danh ĐỨC CHÚA, chúng tôi cũng chẳng có nghe ! 17 Chúng tôi cứ làm mọi điều miệng chúng tôi đã nói ra, là dâng hương kính Thiên Nữ Hoàng và làm các lễ tưới kính thần ấy, như chúng tôi, cha ông chúng tôi, các vua của chúng tôi, các thủ lãnh của chúng tôi đã làm trong các thành Giu-đa và trên các đường phố Giê-ru-sa-lem : bấy giờ chúng tôi sẽ có dư đầy bánh ăn, sẽ được hạnh phúc và chẳng còn gặp phải tai hoạ nào. 18 Từ khi thôi không dâng hương kính Thiên Nữ Hoàng và không làm các lễ tưới kính thần ấy nữa, chúng tôi thiếu thốn đủ thứ và bị tận diệt vì gươm đao đói kém !" 19 Các phụ nữ lại nói thêm : "Khi chúng tôi dâng hương kính Thiên Nữ Hoàng và làm các lễ tưới kính thần ấy, phải chăng chồng chúng tôi không biết là chúng tôi làm những chiếc bánh tượng trưng thần ấy và làm các lễ tưới kính thần ấy ?"

20 Nhưng ông Giê-rê-mi-a nói với toàn dân, với đàn ông, đàn bà, những người đã trả lời ông ; ông nói : 21 "Phải chăng hương mà các người, cha ông các người, các vua và thủ lãnh của các người, cũng như dân trong xứ đã dâng trong các thành Giu-đa và trên các đường phố Giê-ru-sa-lem, ĐỨC CHÚA lại không nhớ và không lưu tâm đến tất cả hay sao ? 22 ĐỨC CHÚA không còn chịu được nữa các hành vi gian ác của các người, các điều ghê tởm các người đã làm : vì thế xứ sở các người sẽ nên đồ ghê tởm, nên lời chúc dữ, nên chốn hoang tàn không ai cư ngụ, như thấy hiện nay. 23 Chính vì các người đã dâng hương, đã đắc tội với ĐỨC CHÚA, đã không vâng nghe tiếng ĐỨC CHÚA, lại không sống theo Lề Luật, các thánh chỉ và các mệnh lệnh của Người ; bởi vậy các người gặp phải tai hoạ như thấy ngày nay."

24 Rồi ông Giê-rê-mi-a nói với toàn dân, nhất là với tất cả các phụ nữ : "Hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hỡi toàn thể Giu-đa đang ở đất Ai-cập : 25 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán thế này : Các ngươi cùng với vợ các ngươi, miệng đã nói, tay đã làm. Các ngươi đã nói : Chúng tôi cứ thực hiện những lời chúng tôi đã khấn hứa là dâng hương cho Thiên Nữ Hoàng và làm các lễ tưới kính thần ấy. Hãy cứ đi mà chu toàn những lời các người đã khấn hứa. 26 Nhưng hãy nghe lời ĐỨC CHÚA, hỡi toàn thể Giu-đa đang cư ngụ ở đất Ai-cập : Nay Ta lấy chính Danh vĩ đại của Ta mà thề, ĐỨC CHÚA phán. Danh Ta sẽ không còn được bất cứ người Giu-đa nào kêu cầu nữa ; trên toàn cõi Ai-cập, sẽ không còn ai nói "Có Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA hằng sống."

27 Nay Ta sẽ canh chừng để giáng hoạ chứ không giáng phúc cho chúng ; tất cả mọi người Giu-đa đang ở đất Ai-cập sẽ phải chết vì gươm đao và đói kém cho đến khi chúng bị tiêu diệt hoàn toàn. 28 Nhưng chỉ có mấy người, một số rất ít, thoát khỏi gươm đao, sẽ rời bỏ đất Ai-cập mà trở về đất Giu-đa. Bấy giờ, tất cả những người Giu-đa còn sót lại, những người đã sang đất Ai-cập và trú ngụ tại đó, sẽ nhận biết : lời của Ta hay lời của chúng sẽ ứng nghiệm."

29 Đây sẽ là dấu hiệu cho các ngươi - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - khi Ta đích thân viếng thăm các ngươi ở

nơi này, để các người biết rằng các lời Ta lên án các người sẽ được thực hiện, là giáng hoạ cho các người.

30 ĐỨC CHÚA phán như sau : Đây, Ta sắp trao Pha-ra-ô Khóp-ra, vua Ai-cập, vào tay kẻ thù của nó, vào tay những kẻ tìm hại mạng sống nó, cũng như Ta đã trao Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, vào tay Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, là kẻ thù của nó và là kẻ tìm hại mạng sống nó."

45 1 Có lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a nói với ông Ba-rúc, con ông Nê-ri-gia, khi ông này viết vào một cuốn sách, những lời trên, do ngôn sứ Giê-rê-mi-a đọc cho, năm thứ tư triều Giô-gia-kim, con vua Giơ-hô-si-gia, làm vua Giu-đa. **2** ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa Ít-ra-en, phán về anh thế này, hỡi Ba-rúc. **3** Anh đã nói : "Khốn thân tôi, vì ĐỨC CHÚA đã chất thêm buồn sầu lên nỗi đau khổ của tôi. Tôi kiệt lực vì than vãn, tôi chẳng tìm được sự an nghỉ !" **4** Anh hãy thưa với Người như sau : ĐỨC CHÚA phán : Đây, cái gì Ta đã xây, chính Ta sẽ phá, và cái gì Ta đã trồng, chính Ta sẽ nhổ, và điều đó áp dụng cho toàn cõi đất ! **5** Còn người, người cứ đòi những điều to tát ; thôi, đừng đòi nữa, vì này Ta sắp giáng tai hoạ xuống trên mọi xác phàm, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. Về phần người, bất cứ nơi nào người đến, ít ra Ta cũng cho người được an toàn tính mạng."

46 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ngôn sứ Giê-rê-mi-a để lên án các dân tộc.

2 Về Ai-cập.

Chống lại đạo binh của Pha-ra-ô Nơ-khô, vua Ai-cập, đóng tại bờ sông Êu-phơ-rát ở Các-cơ-mít. Pha-ra-ô Nơ-khô đã bị Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đánh bại vào năm thứ tư đời Giơ-hô-gia-kim, con Giô-si-gia, vua Giu-đa.

3 Hãy chuẩn bị mang khiên thuẫn, mang lá chắn mà xông ra chiến địa !

4 Kỵ binh hỡi, nào thắng ngựa, lên yên, nhập hàng ngũ, đội mũ chiến lên đầu ; lau chùi giáo mác cho sạch bóng,

rồi mặc áo giáp vào.

5 Mà sao tôi lại thấy chúng sợ hãi rút lui ?
Dũng sĩ của chúng bị đánh tơi bời,
trốn chạy tứ tán, không dám quay nhìn lại.
Từ phía kinh hoàng, sấm ngôn của ĐỨC CHÚA !

6 Người nhanh chân chẳng sao chạy trốn.
Cả người hùng cũng không thể thoát thân.
Tại phương Bắc, trên bờ sông Êu-phơ-rát,
chúng lao đảo té nhào.

7 Kẻ nào đó tiến lên tựa sông Nin,
như những dòng sông nước cuộn cuộn chảy ?

8 Đó là Ai-cập tiến lên tựa sông Nin,
như những dòng sông nước cuộn cuộn chảy.
Ai-cập nói : "Ta sẽ tiến lên bao trùm mặt đất,
phá huỷ thành thị, tiêu diệt các cư dân.

9 Đây chiến mã, tiến lên nào,
chiến xa ọ, hãy cuồng ngựa lăn bánh ;
hãy đem quân xuất trận, hỡi tướng dũng binh
hùng,

nào người Cút, người Pút mang khiên mộc,
người Lút cầm cung và giương nỏ."

10 Ngày ấy là ngày của Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các đạo binh,
ngày báo oán trị tội các đối phương của Người.
Gươm sẽ ăn no thoả, kiếm uống máu say sưa,
vì đó là hy lễ dâng Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các đạo binh,

tại đất Bắc, trên bờ sông Êu-phơ-rát.

11 Hãy lên Ga-la-át lấy dầu thoa, hỡi trinh nữ con gái Ai-cập !

Người có lấy thuốc nhiều cũng vô ích,
vết thương của người sẽ chẳng lành !

12 Các nước đã nghe biết nỗi ô nhục của người ;
tiếng người kêu la vang rền trái đất ;
vì người hùng lao đảo vấp phải người hùng,
cả hai cùng té nhào một lúc.

13 Đây là lời ĐỨC CHÚA phán với ngôn sứ Giê-rê-mi-a, khi Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đánh nước Ai-cập.

14 Hãy loan báo ở Ai-cập, hãy công bố tại Mich-đôn,
hãy công bố ở Nốp và Tác-pan-khết
rằng : Hãy nhập ngũ, hãy chuẩn bị sẵn sàng
vì gươm đang chém giết chung quanh người.

15 Tại sao bò tót lại bị lật nhào ? Tại sao nó không
chống cự nổi ?
Vì ĐỨC CHÚA đã xô đẩy nó.

16 Đức Chúa làm cho nhiều người lão đảo,
kẻ này ngã xuống đè lên kẻ kia.
Họ nói : "Hãy chỗi dậy, nào ta quay về với dân
ta
và trở về sinh quán, để thoát khỏi lưỡi gươm
giết người."

17 Họ đặt tên cho Pha-ra-ô, vua Ai-cập,
là "Náo động ồn ào, bỏ lỡ dịp may."

18 Đây là lời sấm của Đức Vua,
danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh :
Ta lấy mạng sống Ta mà thề !
Như núi Ta-bo nằm giữa các ngọn núi,
như núi Các-men nhô ra vùng biển,
quân xâm lăng cũng sẽ đến như vậy !

19 Hỡi toàn thể dân cư Ai-cập, hãy lo khăn gói mà
đi đây,
vì Nốp sẽ nên mối kinh hoàng sợ hãi,
sẽ trở thành hoang phế, vắng bóng cư dân.

20 Ai-cập là con bò tơ xinh đẹp,
bị ruồi trâu từ phương Bắc đến đậu trên mình.

21 Ở giữa nó, bọn lính đánh thuê
giống như đàn bò tơ được nuôi cho béo mập,
cả chúng nữa cũng quay lưng,
cùng nhau chạy trốn, không chống cự lại.
Quả thật, ngày nguy nan của chúng,
thời chúng bị trừng phạt đến nơi rồi !

22 Tiếng nó tựa như tiếng rít của con rắn bò đi,
khi quân địch đem binh hùng kéo đến ;
chúng mang rìu xông đánh như những tiểu phu.

23 Chúng chặt phá khu rừng của nó
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - dù khu rừng đó
không ai vào được.
Chúng đông hơn châu chấu cào cào, chẳng có
ai đếm nổi.

24 Toàn thể dân cư Ai-cập phải xấu hổ nhục nhằn,
nó bị nộp vào tay một dân tộc phương Bắc.

25 ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en,
đã phán : "Này Ta sắp trừng trị thần A-môn thành Nô,
Pha-ra-ô và Ai-cập, các thần và các vua Ai-cập, Pha-ra-
ô và những kẻ đặt tin tưởng vào nó. 26 Ta sẽ nộp chúng
vào tay những kẻ tìm hại mạng sống chúng, vào tay Na-
bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, vào tay đám bầy tôi của
vua ấy. Nhưng sau đó, xứ Ai-cập lại có dân đến ở như
những ngày xa xưa - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA."

27 Còn người, hỡi Gia-cóp, tôi tớ của Ta, đừng sợ
hãi,
hỡi Ít-ra-en, chớ khiếp kinh,
vì này đây Ta sẽ cứu người khỏi các miền xa xôi
hẻo lánh,
sẽ cứu dòng dõi người khỏi đất lưu đày.
Gia-cóp sẽ trở về lại, sẽ được hưởng bình an và
sống an toàn,
không bị ai làm cho sợ hãi.

28 Còn người, hỡi Gia-cóp, tôi tớ của Ta, đừng sợ
hãi,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - vì Ta ở với người.
Ta sẽ lên án tiêu diệt mọi dân nước
là những nơi Ta đã xua người tới ở ;
nhưng Ta sẽ không lên án tiêu diệt người.
Tuy nhiên, Ta sẽ sửa trị người theo lẽ công
bình,
không để cho người thoát khỏi hình phạt.

47 1 Có lời ĐỨC CHÚA phán với ngôn sứ Giê-rê-mi-a
về người Phi-li-tinh trước khi Pha-ra-ô đánh Ga-da.

2 ĐỨC CHÚA phán thế này :
Này đây nước dâng lên từ phương Bắc,
biến thành thác lũ chảy lan tràn,
tràn ngập khắp xứ sở và mọi vật trong đó,
tràn ngập cả thành thị lẫn cư dân.
Thiên hạ kêu la inh ỏi, mọi cư dân trong xứ đều
khóc rú lên.

3 Tiếng vó ngựa lộp cộp, tiếng chiến xa vang rền,
tiếng bánh xe ầm ĩ, khiến người cha, hai tay bủn
rùn,
chẳng còn màng đến con.

4 Bởi vì Ngày ấy đến tiêu diệt mọi người Phi-li-tinh,

khiến cả Tia lẫn Xi-đôn
không còn sót lại ai để tiếp cứu.

Phải, ĐỨC CHÚA tiêu diệt người Phi-li-tinh,
là cư dân đảo Cáp-to còn sót lại.

5 Ga-da đã cạo đầu xuống tóc, Át-cơ-lôn cũng bị tiêu tan.

Này người, hỏi phần dân còn lại
đang sống trong thung lũng của chúng,
cho đến bao giờ người sẽ rạch mình ?

6 Ôi, gương của ĐỨC CHÚA,
người không được nghỉ ngơi mãi đến bao giờ ?
Hãy lại rút vào bao, ở yên, ngưng lại !

7 Người nghỉ sao được, khi ĐỨC CHÚA còn ra lệnh truyền ?

Át-cơ-lôn và vùng duyên hải, đó là nơi Người đã định cho nó.

48 1 Về Mô-áp. ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa của Ít-ra-en, phán thế này :

Khốn cho Nơ-vô, vì nó đã bị phá tan !
Kia-gia-tha-gim phải hổ người, vì đã bị chiếm

đóng,
thành kiên cố phải mất mặt, vì đã bị phá huỷ.

2 Niềm kiêu hãnh của Mô-áp, nay còn đâu !
Ở Khét-bôn, người ta mưu toan gây tai hoạ cho nó :

"Nào ta hãy loại nó ra khỏi các dân nước !"
Cả Mát-mên nữa, người cũng sẽ bị tiêu vong,
bị lưỡi gươm đuổi theo sát gót.

3 Từ Khô-rô-na-gim dội về tiếng la ó : "Tàn phá, đại hoạ !"

4 Mô-áp bị phá huỷ, trẻ em khắp vùng lên tiếng kêu la.

5 Phải, tại đèo Lu-khít, thiên hạ vừa leo vừa nức nở ;

nơi dốc Khô-rô-na-gim, quân địch nghe tiếng kêu la bại trận :

6 "Trốn đi, liệu mà thoát thân !
Hãy bắt chước lừa hoang trong sa mạc !"

7 Vì người đặt tin tưởng vào các việc làm và kho báu của người,

nên cả người nữa, người cũng sẽ bị chiếm đóng.

Thần Cơ-mốt sẽ đi đày, cùng với hàng tư tế và thủ lãnh của nó.

8 Kẻ tàn phá sẽ vào hết mọi thành,
và không thành nào thoát khỏi.

Thung lũng sẽ tiêu tan, đồng bằng cũng bị phá huỷ,

như lời ĐỨC CHÚA phán trước kia.

9 Hãy chấp cánh cho Mô-áp vì nó muốn bay ra.
Các thành của nó sẽ nên mối kinh tởm, ở đó chẳng còn ai cư ngụ.

10 (Khốn cho ai lơ là với công việc của ĐỨC CHÚA !

Khốn cho kẻ nào không chịu để cho gương mình vấy máu !)

11 Từ thuở thanh xuân, Mô-áp sống yên hàn,
nó nghỉ yên như rượu trên lớp cặn,
không bị rót từ bình này sang bình khác : nó không phải đi đày.

Cho nên, vị của nó còn nguyên, mùi của nó không thay đổi.

12 Vì thế, sẽ đến ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - Ta sai đến với nó những người chuyên chất lọc. Họ sẽ lọc, sẽ đổ hết ra khỏi bình, rồi đập tan cả vỏ. 13 Mô-áp sẽ phải xấu hổ vì thần Cơ-mốt cũng như nhà Ít-ra-en đã phải xấu hổ vì thần Bết Ên, một vị thần được nhà Ít-ra-en tin tưởng.

14 Sao các người dám nói :
"Chúng ta là chiến sĩ, là dũng sĩ nơi sa trường" ?

15 Mô-áp đã bị phá tan.
Người ta tấn công các thành của nó,
các tinh binh trẻ phải vào lò sát sinh
- sấm ngôn của Đức Vua, ĐỨC CHÚA các đạo binh là danh Người.

16 Cảnh nguy nan của Mô-áp sắp xảy đến,
tai hoạ của nó phút giây đã gần kề.

17 Hãy chia buồn với nó,
hỡi mọi lân quốc láng giềng,

hỡi mọi người biết danh tiếng nó.
Hãy nói : "Sao cây trượng quyền uy,
cây gậy huy hoàng như thế mà lại bị bẻ gãy ?"
18 Hỡi dân cư ngụ ở Đì-vôn, hãy rời chỗ danh dự
xuống nơi khô cạn thiếu nước mà ngồi,
vì kẻ tàn phá Mô-áp đã tiến lên đánh người
và huỷ diệt các thành trì của người.
19 Đứng bên đường mà coi cho kỹ, hỡi dân cư A-
rô-e :
với chàng thanh niên chạy trốn và cô thiếu nữ
thoát nạn,
hãy hỏi rằng "việc gì đã xảy ra ?"
20 - "Mô-áp phải hổ người, vì bị phá huỷ.
Nào khóc rú lên, kêu cứu đi !
Hãy công bố tại Ác-nôn rằng : Mô-áp đã bị tàn
phá !"
21 Ân phạt đã giáng xuống vùng đồng bằng, xuống Khô-
lôn, Gia-hát, Mê-pha-át, **22** xuống Đì-vôn, Nơ-vô, Bết
Đíp-la-tha-gim, **23** xuống Kia-gia-tha-gim, Bết Ga-mun,
Bết Mơ-ôn, **24** xuống Cơ-ri-giốt, Bót-ra và mọi thành thị
xa gần xứ Mô-áp.
25 "Sừng của Mô-áp bị bẻ gãy, tay của nó bị nát
tan !"
- Sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
26 Hãy cho Mô-áp uống say túy lúy, vì nó đã lên mây lên
mặt với ĐỨC CHÚA. Ước gì nó ngã lún xuống, ói mửa
ra, để nó lại nên một trò cười ! **27** Khi trước, Ít-ra-en đã
chẳng nên trò cười cho người sao ? Phải chẳng người
ta đã không gặp nó giữa quân trộm cướp, để mỗi lần nói
đến nó, là người phải lắc đầu đó sao ?
28 "Hỡi cư dân Mô-áp, hãy rời bỏ thị thành
mà sống chui rúc trong hốc đá.
Hãy giống như chim câu làm tổ nơi sườn núi,
bên bờ vực thẳm."
29 Chúng ta đã từng được nghe
về thói kiêu căng của Mô-áp, một xứ rất mực
kiêu kỳ,
về thói tự mãn và tính ngông nghênh ngạo mạn
cũng như lòng tự cao của nó.
30 Ta biết - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
tính nóng nảy, những lời khoát lác ba hoa,
cũng như các hành vi bất chính của nó.

31 Bởi thế, vì Mô-áp tôi khóc rú lên,
vì toàn thể Mô-áp tôi thảm thiết kêu la,
tôi rên siết cho người Kia Khe-rét.
32 Hỡi nho Xíp-ma, ta khóc người hơn là khóc Gia-
de.
Các nhánh của người vượt qua biển cả, vươn
tới tận Gia-de.
kẻ tàn phá xông vào làm hại mùa hái nho hái
trái.
33 Niềm vui sướng hân hoan
đã biến khỏi vườn cây, khỏi xứ Mô-áp.
Ta đã làm cho bồn nho cạn rượu ;
người đập nho không còn đập nho nữa,
và tiếng reo hò chẳng còn là tiếng hò reo !
34 Tiếng kêu la của Khét-bôn vang đến En-a-lê, đến tận
Gia-hát. Người ta lên tiếng kêu từ Xô-a đến Khô-rô-na-
gim và Êc-lát Sơ-li-si-gia, vì ngay cả các dòng suối Nim-
rim cũng trở thành nơi hoang vắng.
35 Ta sẽ làm cho ở Mô-áp - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
không còn ai lên nơi cao đốt hương kính các thần của
nó nữa.
36 Bởi thế, vì Mô-áp tâm hồn tôi rung động như tiếng
sáo ; vì người Kia Khe-rét tâm hồn tôi cũng rung động
như tiếng sáo. Thế là chúng dày công ki cốp mà chẳng
được hưởng dùng ! **37** Phải, đầu nào cũng bị cạo trọc,
chòm râu nào cũng bị xén, đôi tay nào cũng mang vết
rạch, và lưng nào cũng quấn vải thô. **38** Trên mọi sân
thượng và công trường ở Mô-áp, đâu đâu cũng thấy
cảnh tang tóc, vì Ta đã đập tan Mô-áp như chiếc bình
không ai ưa nữa - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA. **39** Làm
sao nó đã bị phá huỷ ? Khóc rú lên đi ! Làm sao Mô-áp
đã quay lưng bỏ chạy cách nhục nhã ? Mô-áp đã trở
nên trò cười và mối kinh hoàng cho mọi xứ lân bang.
40 Vì ĐỨC CHÚA phán như sau :
(Này, tựa như chim đại bàng,
nó bay lượn, cánh xoè trên Mô-áp.)
41 Thành thị bị chiếm giữ, pháo đài bị đánh bay.
(Ngày ấy, lòng dửng dãi Mô-áp
sẽ như dạ đàn bà đau quận lúc sinh con.)
42 Mô-áp bị huỷ diệt, chẳng còn là một dân,

vì đã cả gan lên mặt với ĐỨC CHÚA.

43 Nay kinh hoàng, hổ sâu, dò lưới đang sẵn chờ đợi người, hỡi cư dân Mô-áp - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

44 Kẻ thoát nỗi kinh hoàng sẽ sa xuống hố sâu, kẻ ngoi lên khỏi hố lại mắc phải lưới dò, vì Ta sẽ giáng các tai hoạ này trên Mô-áp vào năm chúng bị trừng phạt - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

45 Những người chạy trốn, sức lực suy tàn, dừng chân lại dưới bóng Khét-bôn, nhưng từ Khét-bôn phụt ra ngọn lửa, và từ giữa Xi-khôn, bốc lên đám cháy thiêu huỷ màng tang Mô-áp, cũng như sợ của đám hỗn quân.

46 Khốn cho người, Mô-áp hỡi, dân Cơ-mốt mặt vận rồi !
 Vì con trai người bị người ta đày ải và con gái người cũng bị bắt đi đày.

47 Nhưng sau đó, Ta sẽ đổi vận mạng Mô-áp - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
 Lời tuyên án Mô-áp chấm dứt ở đây.

49 1 Về con cái Am-mon. ĐỨC CHÚA phán thế này :
 Phải chăng Ít-ra-en không còn con cái nữa, hay nó đã hết người nổi nghiệp rồi ?
 Vậy tại sao thần Min-côm lại thừa kế đất của Gát
 và dân của thần đó lại đến cư ngụ trong các thành của Gát ?

2 Vì thế, này sẽ đến ngày - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
 Ta cho vang lên tiếng hò reo xung trận tại Ráp-ba của con cái Am-mon.
 Ráp-ba sẽ trở nên một phế tích hoang tàn, các thành phụ thuộc sẽ bị lửa thiêu.
 Rồi Ít-ra-en sẽ nhận lại gia nghiệp của những kẻ được quyền thừa kế. ĐỨC CHÚA phán.

3 Khóc rú lên đi, hỡi Khét-bôn, vì thành Ai đã bị tàn phá.

Gào lên đi, quần vải thô vào người, hỡi dân thành Ráp-ba,
 khóc lên đi và rảo quanh tường lũy, vì cùng với tư tế, quan quyền, Min-côm sẽ bị đày ải.

4 Làm sao người có thể tự hào về các thung lũng, về thung lũng phì nhiêu của người,
 hỡi cô gái phản bội ?
 Người tin tưởng vào các kho báu của mình nên mới nói : "Ai sẽ đến đánh ta ?"

5 Này đây, từ tứ phía, Ta cho kinh hoàng ập xuống trên người
 - sấm ngôn của Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các đạo binh.
 Các người sẽ bị xua đuổi đi, mỗi người một ngã, và sẽ chẳng còn ai quy tụ những người đã chạy trốn.

6 Nhưng sau đó, Ta sẽ đổi vận mạng của con cái Am-mon - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

7 Về Ê-đôm.
 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này :
 Ở Tê-man, phải chăng không còn khôn ngoan nữa,
 bậc thông thái đã hết mưu trí sao ?
 Chẳng lẽ họ đã mất khôn ngoan rồi ?

8 Chạy trốn đi, quay mặt đi, đào hố sâu mà ở, hỡi cư dân thành Đơ-đan, vì Ta giáng hoạ xuống Ê-xau ;
 đây là thời Ta trừng phạt nó.

9 Nếu thợ hái nho đến vườn nho của người, chúng sẽ không để sót trái nào ;
 nếu ban đêm kẻ trộm đến, chúng sẽ tha hồ phá hoại.

10 Quả thật, chính Ta sẽ lột trần Ê-xau, để lộ những nơi nó ẩn núp, như thế, nó sẽ không ẩn mình được nữa.
 Dòng dõi nó đã bị tiêu diệt rồi, anh em láng giềng nó cũng vậy, chẳng còn ai nữa hết.

11 Để những trẻ mồ côi lại cho Ta, Ta sẽ nuôi dưỡng chúng ;
còn những ai goá bụa, cứ tin tưởng vào Ta !

12 Quả vậy, ĐỨC CHÚA phán thế này : Ai không chấp nhận án phạt là uống chén ấy, sẽ cứ phải uống ; phần người, chẳng lẽ người lại thoát khỏi hình phạt ? Người không thoát khỏi hình phạt đâu, người sẽ phải uống ! 13 Vì, Ta lấy chính danh Ta mà thề - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA - : Bót-ra sẽ nên đồ kinh tởm, nên trò ô nhục, nên chốn điều tàn, và nên lời chúc dữ ; tất cả các thành của nó sẽ nên chốn điều tàn vạn cổ.

14 Tôi đã nghe một lời khuyên từ nơi ĐỨC CHÚA, và một sứ giả đã được sai đến với chư dân :
"Tập trung lại ! Hãy xông vào đánh nó !
Nào đứng lên giao chiến !"

15 Vì này, Ta làm cho người ra bé nhỏ giữa chư dân,
bị người người khinh dể.

16 Thói tự cao tự đại,
lòng kiêu căng của người đã lừa dối người ;
người ở trong các hốc đá, người chiếm giữ các đỉnh đồi !
Khi người làm tổ trên cao tựa chim phượng hoàng,
thì từ đó, Ta lại hất người xuống - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

17 Ê-đôm sẽ nên đồ kinh tởm ; bất cứ ai qua lại gần đó cũng phải kinh ngạc và chê cười mọi thương tích của nó. 18 Giống như cảnh tàn phá ở Xơ-đôm, Gô-mô-ra và các vùng lân cận, ĐỨC CHÚA phán, sẽ không còn ai cư ngụ ở đó, chẳng còn người nào đến đó trú ngụ.

19 Này tựa con sư tử lên khỏi bụi rậm ở sông Gio-đan,
tiến về đồng cỏ luôn xanh tốt,
thì trong phút giây, Ta sẽ bắt chúng phải mau ra khỏi đó,
và đặt ở đó người được Ta tuyển chọn.
Vi nào có ai giống như Ta ? Ai có thể bắt Ta hầu toà ?
Có mục tử nào đứng vững được trước nhan Ta ?

20 Vì thế, hãy nghe đây kế hoạch

ĐỨC CHÚA đã mưu tính để lên án Ê-đôm,
cũng như những toan tính
Người đã dự định để lên án dân cư Tê-man.
Quả thật, cả chiên dê nhỏ nhất cũng sẽ bị lôi đi !
Quả thật, đồng cỏ của chúng cũng vì chúng mà phải kinh ngạc.

21 Tin chúng sụp đổ làm cõi đất chuyển rung,
tiếng kêu la vang dội đến Biển Sậy.

22 Này tựa chim phượng hoàng cất mình lên,
bay lượn và xoè cánh che Bót-ra,
lòng dửng dãi Ê-đôm trong ngày ấy
cũng sẽ như dạ đàn bà đau quặn lúc sinh con.

23 Về Đa-mát.
Kha-mát và Ác-pát then thùng, vì phải nghe một hung tin.
Chúng phải xao xuyến như biển động, không thể yên hàn.

24 Đa-mát suy nhược quay lưng trốn chạy,
nỗi kinh hoàng xâm chiếm nó, như người phụ nữ sắp sinh con.

25 Tại sao thành phố danh tiếng ấy, một đô thị làm cho Ta hoan hỷ
lại không bị bỏ rơi ?

26 Vì thế các thanh niên sẽ ngã gục trên các quảng trường, và tất cả các chiến binh sẽ phải tiêu vong trong ngày đó - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA các đạo binh.

27 Ta sẽ châm lửa đốt tường lũy Đa-mát,
lửa sẽ thiêu rụi các cung điện của Ben Ha-đát.

28 Về Kê-đa và về các vương quốc Kha-xo đã bị Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đánh bại, ĐỨC CHÚA phán thế này :
Nào đứng dậy ! Tiến lên Kê-đa,
hãy huỷ diệt con cái dân Ke-đem.

29 Chớ gì lều và chiên dê của chúng bị người ta lấy đi,
cả vải vóc và mọi đồ đạc của chúng cũng vậy ;
phải chi người ta bắt lạc đà của chúng đi,
và lớn tiếng hô chống lại chúng rằng : "Kinh hoàng tứ phía !"

30 Hỡi dân cư Kha-xo, trốn đi, lẩn cho mau, đào hố sâu mà ở,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -

bởi vì Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon,
đã hoạch định một kế hoạch chống các người :

31 "Nào đứng dậy, tiến lên đánh dân tộc hiền hoà
đang sống trong yên ổn - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA -,
dân không cửa, không then, sống ở nơi riêng
biệt.

32 Lạc đà của chúng sẽ thành mục tiêu cướp phá,
súc vật từng đàn nên miếng mồi ngon !"
Ta sẽ phân tán theo mọi chiều gió
những kẻ cạo tóc hai bên thái dương,
Ta sẽ giáng hoạ cho chúng từ mọi phía,
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

33 Kha-xo sẽ trở thành sào huyệt cho loài lang sói,
sẽ ra hoang vu đến muôn đời, không còn ai cư
ngụ ở đó,
chẳng còn người nào đến đó trú ngụ.

34 Đây là lời ĐỨC CHÚA gửi cho ngôn sứ Giê-rê-mi-a
liên quan đến Ê-lam, vào đầu triều đại Xít-ki-gia-hu, vua
Giu-đa :

35 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này :
Này Ta sắp bẻ gãy cây cung của Ê-lam,
nguồn dũng lực của chúng.

36 Ta sẽ cho ập vào Ê-lam bốn luồng gió từ bốn
phương trời.
Ta sắp phân tán chúng theo mọi chiều gió ấy ;
sẽ không còn một dân tộc nào,
mà người Ê-lam bị xua đuổi lại không đến.

37 Ta sẽ bắt dân Ê-lam phải run sợ trước mặt
những kẻ thù,
và trước mặt những kẻ tìm hại mạng sống
chúng.
Ta sẽ khiến tai ương, cơn lôi đình thịnh nộ của

Ta
ập xuống trên chúng - sấm ngôn của ĐỨC
CHÚA.

Ta lại còn cho gươm đuổi theo cho đến khi Ta
tận diệt chúng.

38 Rồi Ta sẽ đặt ngai vàng của Ta ở Ê-lam,
Ta sẽ diệt tận gốc vua và các thủ lãnh
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

39 Nhưng sau đó, Ta sẽ đổi vận mạng của Ê-lam - sấm
ngôn của ĐỨC CHÚA.

50 1 Đây là lời ĐỨC CHÚA phán liên quan tới Ba-by-
lon, đất người Can-đê, qua trung gian ngôn sứ Giê-rê-
mi-a.

2 Hãy loan báo giữa chư dân và công bố,
nào phát cờ hiệu và công bố.
Đừng giấu giếm, nói lên đi : Ba-by-lon đã thất
thủ,

Ben phải nhục nhã, Mơ-rô-đác tan tành.
(Các tượng thần của nó phải nhục nhã,
các đồ gốm ghiếc của nó bị tan tành.)

3 Vì từ phương Bắc, một dân nổi lên đánh nó ;
dân ấy sẽ làm cho xứ sở của nó ra hoang tàn,
không còn ai cư ngụ ở đó, từ loài người cho đến
loài vật

đều phải lẩn trốn, đều phải ra đi.

4 Trong những ngày ấy và vào lúc ấy - sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA -,
con cái Ít-ra-en sẽ đến cùng với con cái Giu-đa ;
chúng vừa đi vừa khóc
và tìm kiếm ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa của
chúng.

5 Chúng hỏi đường đi tới Xi-on, mặt hướng nhìn
về đó :

"Nào ta gắn bó cùng ĐỨC CHÚA,
bằng giao ước muôn đời, không thể quên !"

6 Dân Ta là chiên cừu đi lạc, mục tử của chúng đã
đánh lừa,
họ đưa chiên đi lòng vòng trên núi ;
chiên hết lên núi lại xuống đồi, quên đi mất cả
ràn của chúng.

7 Mọi kẻ bắt gặp chúng đều xấu xí,
đối phương của chúng nói rằng :
"Ta đâu có lỗi chi, ấy chỉ vì chúng đắc tội với
ĐỨC CHÚA,
xúc phạm tới nơi đức công chính ngự trị,
và phản lại niềm hy vọng của cha ông là chính
ĐỨC CHÚA."

8 Hãy trốn khỏi Ba-by-lon, ra khỏi đất người Can-
đê ;
và nên như những con dê đầu đàn.

9 Vì này, để chống lại Ba-by-lon,
Ta sắp cho nổi lên từ đất phương Bắc,
một đoàn gồm các dân tộc hùng cường ;
chúng dàn hàng tiến công, từ phía đó, nó sẽ thất
thủ.

Những mũi tên của chúng
như người lính thiện xạ chẳng về không bao
giờ.

10 Người Can-đê thành miếng mồi ngon
những người cướp phá nó được no thỏa
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

11 Thật vậy, các ngươi hãy vui mừng hoan hỷ,
hỡi những người cướp phá phần gia sản của Ta
!

Thật vậy, các ngươi hãy tung tăng
như cừu non trong đồng cỏ,
hãy hí vang như ngựa giống !

12 Mẹ của các ngươi rất đổi nhục nhằn,
người sinh hạ các ngươi phải tủi hổ.
Này, nó sẽ đứng hạng chót giữa chư dân,
thành sa mạc, nên chốn cần cỗi, hoang vu.

13 Vì ĐỨC CHÚA nổi giận mà nó không còn được
ai đến ở,
tất cả nên như chốn hoang tàn ;
ai qua lại Ba-by-lon cũng phải kinh ngạc,
và cười chê mọi thương tích của nó.

14 Hãy dàn hàng vây đánh Ba-by-lon tứ phía,
hỡi tất cả các xạ thủ bắn cung,
hãy bắn vào nó, đừng tiếc tên, vì nó đã đắc tội
với ĐỨC CHÚA.

15 Từ bốn phía, hãy reo hò xung phong.
Nó giơ tay hàng, các cột trụ của nó sụp đổ,
các tường lũy của nó bị phá tan.
Vì đó là việc báo oán của ĐỨC CHÚA !
Các ngươi hãy báo oán nó ! Hãy làm cho nó
những gì nó đã làm !

16 Hãy loại khỏi Ba-by-lon người gieo giống
và kẻ cầm liềm vào thời gặt hái.
Để thoát khỏi lưới gươm giết người,

ai nấy hãy trở về với dân mình,
ai nấy hãy trốn về quê hương xứ sở.

17 Ít-ra-en là con chiên lạc đàn, bị những con sư tử
đuổi bắt.

Con đầu tiên ăn thịt nó là vua Át-sua ; rồi sau cùng, kẻ
đập vỡ xương nó là Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon.

18 Vì thế, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-
en, phán như sau : Này Ta sắp trừng phạt vua Ba-by-lon
và xứ sở của nó như Ta đã trừng phạt vua Át-sua.

19 Ta sẽ dẫn Ít-ra-en về đồng cỏ của nó,
để nó được ăn cỏ ở Các-men và Ba-san,
trên núi Ép-ra-im và Ga-la-át, nó sẽ được thỏa
thuê.

20 Trong những ngày ấy và vào lúc ấy - sấm ngôn
của ĐỨC CHÚA -
người ta sẽ tìm lỗi lầm của Ít-ra-en mà chẳng
thấy,

sẽ tìm tội lỗi của Giu-đa mà đâu có gặp,
bởi vì Ta đã thứ tha cho những người Ta còn để
sót lại.

21 "Nào lên đất Mơ-ra-tha-gim,
hãy tiến lên đánh nó và dân cư Pơ-cốt :
tàn sát, tiêu diệt chúng cho đến người cuối cùng
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
Hãy thi hành đúng mọi điều Ta đã truyền cho
ngươi."

22 Tiếng giao tranh vang ầm trong xứ ! Thật là đại
hoạ !

23 Tại sao cái búa đe dọa toàn cõi đất, lại bị bẻ gãy
tan tành ?
Tại sao giữa chư dân, Ba-by-lon lại nên đồ kinh
tởm ?

24 Hỡi Ba-by-lon, Ta đã giăng bẫy bắt ngươi,
ngươi mắc phải mà đâu có biết !
Ngươi đã bị bắt và bị giữ lại,
vì ngươi đã khiêu chiến với ĐỨC CHÚA.

25 ĐỨC CHÚA đã mở kho của Người,
và đưa ra những vũ khí để trút cơn giận dữ.
Đó chính là việc Chúa Thượng, ĐỨC CHÚA các
đạo binh,
sẽ thực hiện trong xứ sở người Can-đê !

26 Nào từ khắp nơi hãy đến đó, mở các vựa của nó ra,
chất nó cho thành đồng,
rồi tận diệt nó, đừng để cho sót lại một tí gì.

27 Hãy giết sạch bò mộng của nó, cho tất cả phải xuồng lò sát sinh.
Khốn cho chúng, vì đã tới ngày, tới thời chúng bị trừng phạt.

28 Hãy nghe đây !
Kìa những kẻ thoát thân và những người chạy trốn
khỏi đất Ba-by-lon, đã về báo cho Xi-on biết,
cuộc báo oán của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng ta,
Người báo oán cho Đền Thờ của Người !

29 Hãy tập trung các tay xạ thủ, tất cả những người bắn cung,
để tiến đánh Ba-by-lon.
Hãy vây hãm nó tư bề, đừng để cho kẻ nào chạy thoát.
Hãy đáp trả nó xứng với việc nó làm ;
tất cả những gì nó đã làm, hãy làm lại cho nó,
bởi vì nó đã ngạo mạn với ĐỨC CHÚA,
với Đấng Thánh của Ít-ra-en.

30 Vì thế, các thanh niên sẽ ngã gục trên các quảng trường và tất cả các chiến binh sẽ phải tiêu vong trong ngày đó - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

31 Này Ta chống lại người, hơi tên "Ngạo Mạn"
- sấm ngôn của Chúa Thượng là ĐỨC CHÚA các đạo binh -,
vì đã tới ngày, tới thời người bị trừng phạt.

32 Bây giờ tên "Ngạo Mạn" sẽ lao đảo té nhào,
chẳng còn ai vực nó đứng lên.
Ta sẽ châm lửa đốt các thành của nó,
lửa sẽ thiêu rụi các vùng phụ cận.

33 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này :
con cái Ít-ra-en cùng với con cái Giu-đa bị áp bức ;
mọi kẻ bắt chúng làm tôi muốn giữ chúng lại,
không chịu thả chúng về.

34 Nhưng Đấng cứu chuộc chúng thật hùng mạnh,
danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh ;

Người đích thân đứng ra bênh vực chúng,
để cho đất nước được yên hàn,
và khiến dân cư Ba-by-lon run rẩy.

35 Gươm đe dọa người Can-đê, - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA -
và đe dọa dân cư Ba-by-lon, đe dọa các thủ lãnh,
các bậc khôn ngoan của nó !

36 Gươm đe dọa những kẻ khoác lác ba hoa,
chúng hoá ra điên dại !
Gươm đe dọa các anh hùng của nó,
chúng đâm ra hãi hùng !

37 Gươm đe dọa ngựa xe của nó
và đe dọa tất cả đám đông ô hợp ở giữa nó,
chúng nên như đàn bà !
Gươm đe dọa các kho tàng của nó,
các kho ấy bị cướp sạch !

38 Gươm đe dọa các nguồn nước của nó,
nguồn nước bị cạn khô !
Vì đó là xứ sở của tượng thần,
chúng làm nhảm vì những Kinh Hoàng của chúng.

39 Vì thế, thú rừng sẽ chung sống với chó hoang,
đà điểu sẽ sống ở đó.
Mãi mãi nó sẽ chẳng còn được ai cư ngụ,
nó sẽ không còn được ai đến ở từ đời này tới đời kia.

40 Giống như khi Thiên Chúa tàn phá Xơ-đôm,
Gô-mô-ra và các vùng lân cận - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
Sẽ không còn ai cư ngụ ở đó,
sẽ chẳng còn người nào tới đó trú ngụ.

41 Này đây, một dân đến từ phương Bắc,
một dân lớn và rất nhiều vua chúa xuất hiện từ tận cùng trái đất.

42 Chúng nắm chắc cung nỏ, gươm đao.
Man rợ hung tàn không mảy may thương xót,
chúng ồn ào như biển gào sóng vỗ.
Trên lưng ngựa, muôn người như một,
chúng sẵn sàng lâm trận tấn công người,
thiếu nữ Ba-by-lon hơi !

43 Hay tin đó, vua Ba-by-lon tay chân bủn rũ,

nổi kinh hoàng siết cứng ông ta
khiến ông ta run khiếp như sản phụ lâm bồn.

44 Đây, tựa con sư tử lên khỏi bụi rậm ở sông Gio-
đan,
tiến về đồng cỏ luôn xanh tốt, thì trong phút
giây,
Ta sẽ bắt chúng phải mau ra khỏi đó,
và đặt ở đó người được Ta tuyển chọn.
Vi nào có ai giống như Ta ? Ai có thể bắt Ta hầu
toà ?
Có mục tử nào đứng vững được trước nhan Ta
?
45 Vì thế, hãy nghe đây kế hoạch
ĐỨC CHÚA đã mưu tính để lên án Ba-by-lon,
cũng như những toan tính
Người đã dự định để lên án xứ sở người Can-
đê :
Quả thật, cả chiên dê nhỏ nhất cũng sẽ bị lôi đi !
Quả thật, đồng cỏ của chúng cũng vì chúng mà
phải kinh ngạc !

46 Tin Ba-by-lon bị chiếm giữ làm cõi đất chuyền
rung ;
tiếng kêu la vang dội giữa chư dân !

51 1 ĐỨC CHÚA phán thế này : Ta sẽ cho nổi lên
một thần khí sát hại,
để chống lại Ba-by-lon và dân cư Lép Ca-mai.

2 Ta sẽ sai những người ngoại bang đến Ba-by-
lon,
để sàng sảy và quét sạch xứ sở nó ;
bởi vì, vào ngày tai hoạ, chúng sẽ nổi lên chống
lại nó từ bốn phía.

3 Đừng chừa lại một xạ thủ giương cung nào,
cũng đừng để ai tự hào vì áo giáp của nó.
Đừng thương xót các thanh niên Ba-ben,
quân đội của nó, hãy diệt cho hết !

4 Ước gì đất Can-đê tràn ngập tử thi,
người bị đâm nằm la liệt trên đường phố !

5 Quả thật, Ít-ra-en và Giu-đa không goá bụa,
vì không còn Thiên Chúa, không còn ĐỨC
CHÚA các đạo binh,
dù xứ sở của chúng tràn đầy tội lỗi

xúc phạm đến Đấng Thánh của Ít-ra-en.

6 Hãy trốn khỏi Ba-by-lon, ai nấy liệu mà thoát
thân,
kẻo các ngươi phải tiêu vong vì tội ác của nó.
Vi đối với ĐỨC CHÚA, đây là thời báo oán,
thời giáng cho nó phần phạt nó đáng chịu.

7 Ba-by-lon là chén vàng trong tay ĐỨC CHÚA,
nó làm cho toàn cõi đất phải say sưa,
các dân tộc đã uống rượu của nó, vì thế mà hoá
ra rồ dại.

8 Bỗng chốc Ba-by-lon sụp đổ tan tành :
hãy khóc rú lên thương hại nó !
Lấy dầu mà thoa cho nó bớt đau, may ra nó sẽ
lành !

9 - "Chúng tôi muốn chữa trị cho Ba-by-lon,
thế mà nó vẫn chẳng lành.
Mặc kệ nó ! Mỗi người hãy quay về xứ sở."
- Quả vậy, án phạt dành cho nó chạm tới trời,
lên đến tận mây xanh.

10 ĐỨC CHÚA đã cho bùng lên sự công chính của
chúng ta :
Đến đây, nào chúng ta kể cho Xi-on biết
công trình của ĐỨC CHÚA, Thiên Chúa chúng
ta.

11 Hãy chuốt nhọn tên, rồi nhét cho đầy ống.

ĐỨC CHÚA đã thúc đẩy thần trí của các vua Mê-đi ; quả
thật, Người đã quyết định huỷ diệt Ba-by-lon, vì đây là
thời ĐỨC CHÚA báo oán ; Người báo oán cho Đền Thờ
của Người.

12 Hãy phất cờ làm hiệu tấn công các tường lũy
Ba-by-lon,
hãy tăng cường phòng thủ,
dựng lên các vọng canh, bố trí quân mai phục !

Bởi vì không những ĐỨC CHÚA đã quyết định, mà còn
thực hiện điều Người đã phán về dân cư Ba-by-lon.

13 Phần ngươi, ngươi ở gần dòng nước lớn, ngươi
có hầm kho tàng,
giờ cùng tận của ngươi đã tới, giờ chấm dứt các
lợi lộc của ngươi.

14 ĐỨC CHÚA các đạo binh đã lấy chính mạng sống Người mà thề :

Ta sẽ cho một đoàn người đông như châu chấu, tràn ngập và chống lại ngươi ; chúng cất tiếng hò reo chiến thắng !

15 Đấng dùng sức mạnh làm ra trái đất, lấy lẽ khôn ngoan thiết lập địa cầu, cũng là Đấng dùng sự thông suốt trải rộng các tầng trời.

16 Người lên tiếng, là nước trên trời cuộn cuộn ; Người đẩy lên từng lớp mây trời, từ cùng tận địa cầu xa tắp, làm cho chớp giạt mưa rơi, mở kho thả gió khắp nơi tung hoành.

17 Mọi người đều ngu xuẩn, không hiểu biết chi, thợ bạc nào cũng xấu hổ vì tượng thần của nó, tượng nó đúc ra là vật hão huyền, không có hơi thở !

18 Chúng chỉ là hư ảo, là sản phẩm nực cười ; khi bị trừng phạt, chúng sẽ tiêu vong.

19 Phần dành cho Gia-cóp thì không như thế, vì tất cả đã được Người nắm ra, và Ít-ra-en là chi tộc Người chọn làm gia nghiệp, danh Người là ĐỨC CHÚA các đạo binh.

20 Người như cái búa, như binh khí của Ta. Ta dùng ngươi để đập các dân, Ta dùng ngươi để huỷ các nước,

21 Ta dùng ngươi để đập ngựa và người cỡi, Ta dùng ngươi để đập xe và người đánh xe.

22 Ta dùng ngươi để đập đàn ông, đàn bà, Ta dùng ngươi để đập cụ già, con trẻ, Ta dùng ngươi để đập thanh niên, trinh nữ.

23 Ta dùng ngươi để đập người chẵn và đàn vật, Ta dùng ngươi để đập người cày và vật kéo, Ta dùng ngươi để đập tổng đốc và khâm sai.

24 Nhưng, ngay trước mắt các ngươi, Ta sẽ giáng trả cho Ba-by-lon và cho tất cả dân cư Can-đê mọi tai họa chúng đã gây ra ở Xi-on - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

25 Nay, Núi Tàn Phá, Ta chống lại ngươi, tàn phá toàn cõi đất - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA,

Ta sẽ dang tay đánh phạt ngươi,

cho ngươi lăn xuống từ đỉnh cao núi đá.

Ta sẽ biến ngươi thành ngọn núi bị thiêu rụi.

26 Người ta không còn lấy được từ nơi ngươi viên đá góc, viên đá nền ; vì ngươi sẽ thành chốn điêu tàn vạn cổ - sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.

27 Hãy phát cờ làm hiệu trong xứ, hãy thổi kèn giữa chư dân !

Hãy thánh hiến chư dân để đánh nó, để đánh nó, hãy triệu tập các vương quốc : A-ra-rát, Min-ni và Át-cơ-nát, hãy đặt một viên giám sát để đánh nó.

Hãy tập trung ngựa lại như tập trung đàn châu chấu hung hăng.

28 Để đánh nó, hãy thánh hiến chư dân : các vua Mê-đi, các tổng đốc, các khâm sai, cũng như tất cả xứ sở thuộc quyền nó thống trị.

29 Cõi đất run rẩy hãi hùng, bởi vì kế hoạch của ĐỨC CHÚA về Ba-by-lon sắp hoàn thành :

là làm cho đất Ba-by-lon nên hoang vu, không có người cư ngụ.

30 Các dũng sĩ Ba-by-lon đã ngừng chiến đấu, chúng ở lại trong các pháo đài.

Lòng dũng cảm của chúng đã cạn, chúng nên như đàn bà !

Nhà cửa nó bị thiêu rụi, các then cửa gãy tan tành.

31 Phu trạm đón phu trạm, sứ giả đón sứ giả, dồn dập báo cho vua Ba-by-lon : thành của nó thất thủ hoàn toàn.

32 Các ngã đường đã bị chiếm cứ, các pháo đài đều bị phóng hoả, các chiến binh sợ hãi kinh hoàng.

33 Quả vậy, ĐỨC CHÚA các đạo binh, Thiên Chúa Ít-ra-en phán như sau :

Cô gái Ba-by-lon như sân phơi, vào thời đập lúa

;

chẳng còn bao lâu, mùa gặt sẽ đến với cô.

34 Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, đã xâu xé, đã loại trừ tôi,

gặt tôi ra như chiếc bình rỗng ;

tựa con rồng, nó đã nuốt trứng tôi,
các miếng ngon của tôi, nó nhét đầy bụng, rồi
xua đuổi tôi đi. **35** Cô thiếu nữ Xi-on sẽ nói :
"Chớ gì bạo lực và thương tích tôi phải chịu
sẽ đổ xuống Ba-by-lon !" Và Giê-ru-sa-lem sẽ
nói :
"Chớ gì máu tôi đổ trên đầu dân cư Can-đê !"
36 Vì thế, ĐỨC CHÚA phán như sau :
Này Ta sẽ bênh vực, đòi báo thù cho ngươi,
Ta sẽ làm cho biển của nó ra khô cạn,
và suối nước của nó phải cạn khô.
37 Ba-by-lon sẽ nên đồng hoang tàn,
thành sào huyết cho loài lang sói,
thành đồ kinh tởm cho thiên hạ cười chê,
không còn ai cư ngụ nữa.
38 Chúng cùng gằm lên như bầy sư tử,
chúng rống lên khác nào lũ sư tử con.
39 Đang lúc chúng hưng hăng, Ta chúc rượu cho
chúng,
cho chúng uống say sưa, đến nỗi phải mê mết.
Chúng nằm ngủ li bì, không bao giờ dậy nữa.
40 Ta sẽ đẩy chúng xuống lò sát sinh,
như chiên con, như cừu và dê đực.
41 Tại sao Sê-sác đã bị chiếm,
và niềm vinh dự của toàn cõi đất lại bị đoạt ?
Tại sao giữa chư dân, Ba-by-lon lại nên đồ kinh
tởm ?
42 Biển dâng lên tràn ngập Ba-by-lon,
sóng biển gằm vang nhận chìm nó.
43 Các thành trì của nó đã nên đồng hoang tàn,
nên miền đất cằn cỗi, hoang vu,
miền đất không có ai cư ngụ, và chẳng có người
nào lai vãng.
44 Ta sẽ trừng phạt Ben thuộc Ba-by-lon,
Ta sẽ móc khỏi miệng nó, những gì nó đã nuốt ;
các dân nước sẽ không còn tuôn đến đó nữa,
các tường lũy của Ba-by-lon sụp đổ tan tành.
45 Hỡi dân Ta, hãy ra khỏi đó ;
ai nấy hãy lo cứu mạng mình
cho khỏi cơn lôi đình thịnh nộ của ĐỨC CHÚA.
46 Các ngươi đừng sờn lòng, đừng sợ hãi trước những
tin đồn trong xứ : năm này đồn thổi thế này, năm sau lại

đồn thổi thế khác, bạo lực lan khắp xứ, bạo chúa này kế
tiếp bạo chúa kia.
47 Vì thế, này sẽ đến những ngày,
Ta sẽ trừng phạt các ngẫu tượng của Ba-by-lon
;
toàn xứ sở nó phải xấu hổ,
và trên đất nó, xác mọi kẻ tử thương nằm la liệt.
48 Bấy giờ, trời đất cùng muôn vật sẽ reo hò, vì Ba-
by-lon sụp đổ,
vì từ phương Bắc, những kẻ tàn phá sẽ đến hại
nó
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
49 Hỡi những kẻ thương vong của Ít-ra-en, Ba-by-
lon phải ngã gục,
cũng như bao kẻ thương vong trên toàn cõi đất
đã phải ngã gục vì Ba-by-lon.
50 Hỡi những kẻ thoát khỏi gươm đao, hãy đi, chớ
có dừng lại.
Từ miền xa xăm, hãy nhớ đến ĐỨC CHÚA,
và ước chi các ngươi hằng lưu tâm đến Giê-ru-
sa-lem.
51 - "Chúng tôi xấu hổ khi nghe lời lăng nhục,
mặt mày chúng tôi phủ đầy nhục nhã,
bởi những người ngoại bang
đã đến tấn công các nơi thánh trong Nhà ĐỨC
CHÚA."
52 - Vì thế, này sẽ đến những ngày - sấm ngôn của
ĐỨC CHÚA -
Ta sẽ trừng phạt các ngẫu tượng của nó,
và trong khắp xứ sở nó, các thương vong sẽ
khóc than.
53 Dù Ba-by-lon có lên tận trời, có dựng pháo đài ở
chốn cao xanh,
thì theo lệnh Ta, những kẻ tàn phá cũng sẽ đến
hại nó
- sấm ngôn của ĐỨC CHÚA.
54 Hãy nghe tiếng kêu la từ Ba-by-lon,
từ đất Can-đê, một thảm họa ghê gớm !
55 Quả thật, ĐỨC CHÚA tàn phá Ba-by-lon,
và làm nó im bật tiếng ba hoa khoác lác,
cho dù sóng của nó có vang gầm như nước lũ,
và tiếng của nó có ồn ào.

56 Khi kẻ tàn phá đến đánh Ba-by-lon,
các anh hùng của nó đều bị bắt,
cung tên của chúng bị gãy tan,
vì ĐỨC CHÚA là Thiên Chúa báo phục,
Người sẽ giáng trả đích đáng.

57 Các tướng lãnh, các nhà khôn ngoan,
các toàn quyền, các khâm sai, các anh hùng
của chúng,

Ta cho uống say sưa, đến nỗi phải mê mệt,
chúng nằm ngủ li bì, không bao giờ dậy nữa
- sấm ngôn của Đức Vua, danh Người là ĐỨC

CHÚA các đạo binh.

58 ĐỨC CHÚA các đạo binh phán thế này :
các tường lũy Ba-by-lon vĩ đại, bị sụp đổ hoàn
toàn,

các cổng thành to lớn sẽ bị thiêu rụi.

Thế là các dân phải vất vả luống công,

các nước kiệt quệ làm mồi cho lửa.

59 Có lời ngôn sứ Giê-rê-mi-a truyền cho ông Xơ-ra-gia,
con ông Nê-ri-gia, cháu ông Mác-xê-gia, khi ông Xơ-ra-
gia cùng đi với Xít-ki-gia-hu, vua Giu-đa, đến Ba-by-lon,
vào năm thứ tư triều đại của vua. Ông Xơ-ra-gia là quan
trông coi các trạm dừng chân. **60** Bấy giờ, ông Giê-rê-
mi-a ghi tất cả các tai họa sẽ phải xảy ra cho Ba-by-lon,
vào một cuốn sách : tất cả những điều này đã được viết
về Ba-by-lon. **61** Ông Giê-rê-mi-a đã nói với ông Xơ-ra-
gia : "Khi đến Ba-by-lon, ông liệu mà công bố tất cả các
điều ấy. **62** Ông sẽ nói : Lạy ĐỨC CHÚA, chính Ngài đã
phán về nơi này rằng, nó sẽ phải tiêu diệt đến nỗi không
còn gì tồn tại ở đó, từ loài người cho đến loài vật ; quả
thật, nó sẽ trở nên hoang tàn mãi mãi. **63** Sau khi công
bố sách này, ông sẽ buộc nó vào một hòn đá và ném
xuống lòng sông Ê-u-phơ-rát. **64** Ông sẽ nói : Ba-by-lon
phải chìm ngập như thế và không ngoi lên khỏi tai họa
mà chính Ta sẽ giáng phạt nó." Các lời của ông Giê-rê-
mi-a chấm dứt ở đây.

52 1 Xít-ki-gia-hu lên ngôi vua khi được hai mươi mốt
tuổi, và trị vì mười một năm ở Giê-ru-sa-lem. Mẹ của
vua là Kha-mi-tan, con gái ông Giéc-mơ-gia-hu ; bà là
người Líp-na. **2** Vua đã làm điều dữ trái mắt ĐỨC

CHÚA, hệt như vua Giơ-hô-gia-kim. **3** Chính vì ĐỨC
CHÚA nổi cơn thịnh nộ mà sự việc đã xảy ra như thế tại
Giê-ru-sa-lem và Giu-đa, cho đến khi Người xua đuổi họ
đi khuất nhan Người.

Vua Xít-ki-gia-hu đã nổi loạn chống lại vua Ba-by-lon. **4**
Ngày mồng mười tháng mười, năm thứ chín triều Xít-ki-
gia-hu, Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon, cùng toàn thể
đạo quân tiến đánh Giê-ru-sa-lem. Chúng đóng trại và
đắp chiến lũy chung quanh để đánh thành. **5** Thành bị
vây hãm cho đến năm thứ mười một triều Xít-ki-gia-hu.
6 Ngày mồng chín tháng tư, nạn đói hoành hành trong
thành và không có bánh cho dân trong xứ. **7** Thành bị
chọc thủng một lỗ. Đang đêm, tất cả các binh lính trốn ra
khỏi thành, theo con đường cửa giữa hai bức tường,
gần vườn của vua - bấy giờ quân Can-đê đang bao vây
thành -, rồi họ đi theo con đường hướng tới A-ra-va. **8**
Đạo quân Can-đê rượt theo và đuổi kịp vua Xít-ki-gia-hu
trong vùng thảo nguyên Giê-ri-khô. Toàn thể đạo quân
của vua Xít-ki-gia-hu bỏ vua chạy tán loạn. **9** Chúng bắt
được vua và đem lên Ríp-la, thuộc xứ Kha-mát gặp vua
Ba-by-lon. Vua Ba-by-lon tuyên án kết tội vua Xít-ki-gia-
hu. **10** Vua Ba-by-lon cắt cổ những người con của vua
Xít-ki-gia-hu trước mắt vua cha. Cả những thủ lãnh của
Giu-đa, vua Ba-by-lon cũng cắt cổ tại Ríp-la. **11** Rồi ông
đâm mù mắt vua Xít-ki-gia-hu, lấy hai dây xích đồng
xiềng vua lại ; vua Ba-by-lon cho điệu Xít-ki-gia-hu về
Ba-by-lon và giam ông trong nhà tù cho đến ngày ông
chết.

12 Ngày mồng mười tháng năm - đó là năm thứ mười
chín triều Na-bu-cô-đô-nô-xo, vua Ba-by-lon - quan chỉ
huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan, cận thần của vua Ba-by-lon,
vào Giê-ru-sa-lem. **13** Ông đốt Nhà ĐỨC CHÚA, đền
vua và mọi nhà cửa ở Giê-ru-sa-lem ; ông còn phóng
hoả đốt mọi dinh thự các nhà quyền quý. **14** Toàn thể
đạo quân Can-đê, dưới quyền quan chỉ huy thị vệ, phá
huỷ mọi tường thành chung quanh Giê-ru-sa-lem.

15 Quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan bắt một phần
dân cùng đinh, những người dân còn sót lại trong thành,
những người đã đào ngũ theo vua Ba-by-lon và những

người thợ thủ công còn sót lại, phải đi đày. **16** Nhưng quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan cho chứa lại một phần dân cùng đinh trong xứ để trồng nho và canh tác.

17 Quân Can-đê đập tan các cột đồng của Nhà ĐỨC CHÚA, các giàn và bể nước bằng đồng trong Nhà ĐỨC CHÚA, rồi mang tất cả đồng về Ba-by-lon. **18** Rồi chúng lấy nồi, xèng, dao, các bình rầy, các bình hương và mọi đồ bằng đồng dùng vào việc tế tự. **19** Quan chỉ huy thị vệ cũng lấy chén, khay đựng tro, các bình rầy, nồi, chân đèn, bình hương và chén, các đồ này được làm bằng vàng, bằng bạc. **20** Còn hai cái cột của bể nước duy nhất và mười hai con bò bằng đồng kê bể nước, ở dưới cái giàn, mà vua Sa-lô-môn đã làm cho Nhà ĐỨC CHÚA, thì người ta không thể xác định được số lượng đồng của tất cả những đồ vật đó. **21** Còn các cột, mỗi cột cao chín thước ; bên trên đầu trụ cột, lấy dây mà đo chu vi thì được sáu thước, dày bốn đốt ngón tay ; rỗng bên trong. **22** Cột ấy được đặt trên trụ bằng đồng, chiều cao của mỗi trụ là hai thước rưỡi. Có một màng lưới và những trái thạch lựu bọc chung quanh trên đầu trụ ; tất cả đều bằng đồng. Cột thứ hai cũng vậy, và các trái thạch lựu ... **23** Có chín mươi sáu trái thạch lựu treo lơ lửng. Tổng số trái thạch lựu là một trăm, treo chung quanh mạng lưới.

24 Quan chỉ huy thị vệ bắt giữ tư tế thủ lãnh Xơ-ra-gia, tư tế bậc hai Xơ-phan-gia và ba tư tế canh ngưỡng cửa.

25 Còn trong thành, ông bắt giữ một thái giám chỉ huy các binh lính, bảy cận thần của vua người ta tìm thấy trong thành, viên ký lục của tướng lãnh quân đội lo việc tuyển quân trong xứ và sáu mươi người dân trong xứ người ta tìm thấy ở trong thành. **26** Quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan bắt những người ấy và điệu tới vua Ba-by-lon ở Ríp-la. **27** Vua Ba-by-lon cho người đánh đập và giết chết họ ở Ríp-la, trong xứ Kha-mát. Và Giu-đa bị đày biệt xứ.

28 Đây là số dân bị vua Na-bu-cô-đô-nô-xo bắt đi đày. Vào năm thứ bảy : có ba ngàn hai mươi ba người Giu-đa bị lưu đày. **29** Vào năm thứ mười tám triều Na-bu-cô-đô-nô-xo : có tám trăm ba mươi hai người Giê-ru-sa-lem

bị lưu đày. **30** Vào năm thứ hai mươi ba triều Na-bu-cô-đô-nô-xo, quan chỉ huy thị vệ Nơ-vu-dác-a-đan bắt bảy trăm bốn mươi lăm người Giu-đa đi lưu đày. Tổng số người phải lưu đày là bốn ngàn sáu trăm.

31 Nhưng, năm thứ ba mươi bảy kể từ khi vua Giu-đa là Giơ-hô-gia-khin bị lưu đày, tức là năm vua Ba-by-lon là E-vin Mơ-rô-đác lên ngôi, thì ngày hai mươi lăm tháng mười hai, vua này ân xá cho Giơ-hô-gia-khin, vua Giu-đa, và đưa ra khỏi nhà tù. **32** Vua Ba-by-lon tiếp chuyện vua một cách thân thiện và ban cho vua một ngai cao hơn ngai các vua khác đang có mặt tại Ba-by-lon. **33** Vua Ba-by-lon cho vua thay áo tù, và suốt đời, ngày ngày luôn được đồng bàn với mình. **34** Vua được vua Ba-by-lon cấp dưỡng liên tục, ngày nào cũng thế, trong suốt đời vua, cho đến khi vua chết.